

**EUROOPAN
TURVALLISUUS- JA
YHTEISTYÖJÄRJESTÖN
SUOMEN VALTUUSKUNNAN
KERTOMUS**

*ETYJ:n parlamentaarisen
yleiskokouksen toiminnasta
vuonna 2014*

Kannen valokuva: ETYJ:n kuva-arkisto (Wien)

ISSN 1798-4785

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2015

Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön
parlamentaarisen yleiskokouksen
Suomen valtuuskunta

EDUSKUNNALLE

Eduskunnan työjärjestyksen 10 §:n mukaisesti Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön parlamentaarisen yleiskokouksen Suomen valtuuskunta antaa kunnioittaen eduskunnalle kertomuksen Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen toiminnasta vuoden 2014 istuntokaudella.

Helsingissä, huhtikuussa 2015

Ilkka Kanerva
Puheenjohtaja

Gunilla Carlander
Sihteeri

Sisällysluettelo

1	Tiivistelmä	7
2	Suomen valtuuskunnan toiminta	8
3	Puheenjohtaja Kanervan toiminta	10
4	Parlamentaarisen yleiskokouksen kannanotot ja ajankohtaiskeskustelut.....	12
4.1	Ukraina	12
4.2	Venäjä	13
4.3	Muut alueelliset kysymykset.....	14
4.4	Etyjin rooli kansainvälisellä kentällä.....	15
4.5	Etyjin poliittis-sotilaallinen ulottuvuus.....	16
4.6	Etyjn talous-, ympäristö- ja teknologiaulottuvuus.....	17
4.7	Etyjn ihmisoikeus- ja demokratiaulottuvuus	18
4.8	Syyskokous ja teemakonferenssi kansallisten parlamenttien roolista uusien turvallisuushkien edessä	22
5	Vaalitarkkailu	25
5.1	Parlamenttivaalit Serbiassa.....	25
5.2	Parlamenttivaalit Unkarissa	25
5.3	Parlamenttivaalit Makedoniassa	26
5.4	Presidentinvaalit ja parlamenttivaalit Ukrainassa	27
5.5	Presidentinvaalit Turkissa.....	28
5.6	Yleiset vaalit Bosnia ja Hertsegovinassa	28
5.7	Parlamenttivaalit Moldovassa.....	29
5.8	USA:n kongressin välivaalit	30

LIITTEET

1	Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen Suomen valtuuskunta vaalikaudella 2011–2015	31
2	Etyjin jäsenvaltiot.....	32
3	Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen ja komiteoiden puheenjohtajisto sekä työryhmät ja erityisedustajat	33
4	Yleiskokouksen Bakun istunnon loppuasiakirja.....	36

Tiivistelmä

Etyjn parlamentaarisen yleiskokouksen toimintaa on kertomusvuonna leimannut Ukrainan kriisi. Ukrainan kriisi ja sen vaikutukset Euroopan turvallisuustilanteeseen nousi keskeiseksi teemaksi yleiskokouksen kaikissa istunnoissa.

Suomen valtuuskunnan puheenjohtaja *Ilkka Kanerva* valittiin heinäkuussa yleiskokouksen puheenjohtajaksi. Loppuvuonna yleiskokous on puheenjohtaja Kanervan johdolla toiminut aktiivisesti Ukrainan kriisin selvittämiseksi. Kanerva on ottanut kantaa tapahtumiin ja käynyt keskusteluja sekä Ukrainan että Venäjän edustajien kanssa. Venäjän valtuuskunnan puheenjohtaja duuman puhemies Sergei Naryshkin ja Ukraina parlamentin johto ovat osallistuneet aktiivisti keskusteluihin.

Kanerva toimi myös Etyj-tarkkailijoiden koordinaattorina Ukrainan parlamenttivaaleissa ja vieraili maassa kahdesti ennen vaaleja, maaliskuussa ja huhtikuussa. Hän tapasi Kiovassa ja Itä-Ukrainassa Dnipropetrovskissa paikallista johtoa, puolueiden ja kansalaisyhteiskunnan edustajia sekä paikalla olevia pitkäaikaisia tarkkailijoita.

Talvi-istunnossa helmikuussa yleiskokous järjesti ajankohtaiskeskustelun Ukrainan tilanteesta. *Pia Kauman* laatima päätöslauselma poliittisen komitean (ykköskorin) toimialasta herätti vilkasta keskustelua täysistunnossa heinäkuussa Bakussa. Venäjän puhemiehen ehdotus parlamentaarisen yleiskokouksen Ukraina-työryhmän perustamisesta hyväksyttiin pienin muutoksin. Samassa istunnossa hyväksyttiin Venäjän Krimin toimet tuomitseva päätöslauselma.

Yleiskokouksen ihmisoikeus- ja demokratiakomitean päätöslauselma keskittyi työvoiman liiki-

kuvuuteen ja siihen liittyviin haasteisiin. Päätöslauselman kirjaukset ihmisoikeusrikkomuksista ja tapauksista yksittäisissä jäsenmaissa (mm. Azerbaidžanissa, Turkmenistanissa, Valko-Venäjällä) herättivät vilkasta keskustelua ja vastalauseitakin.

Bakussa hyväksyttiin lisäksi neljätoista päätöslauselmaa Etyjn toimialaan kuuluvista aiheista. Näiden joukossa oli Suomen aloite rauhanvälityksen kehittämiseksi Etyjn alueella. Aihe liittyi sekä Suomen että Etyjin puheenjohtajamaan Sveitsin Etyj-prioriteetteihin.

Suomen valtuuskunnan jäseniä osallistui Etyjin vaalitarkkailumissioihin. Yleiskokous tarkkaili vuonna 2014 yleisiä vaaleja Bosnia ja Hertsegovinassa sekä kongressin välivaaleja Yhdysvalloissa, parlamenttivaaleja Bulgariassa, Makedoniassa, Moldovassa, Serbiassa ja Unkarissa sekä presidentinvaaleja Turkissa. Ukrainassa tarkkailtiin sekä presidentin- että parlamenttivaaleja. Euroopan vaalitarkkailut tehtiin yhteistyössä Etyjin ODIHR-toimiston sekä Euroopan neuvoston yleiskokouksen ja Nato-parlamentaarikojen kanssa.

Pohjoismaiden ja Baltian maiden valtuuskuntien yhteydenpito on jatkunut tiiviinä. Kokouksia järjestettiin tammikuussa, kesäkuussa ja istunnon yhteydessä heinäkuussa.

Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen vuoden 2015 istunto järjestetään Helsingissä. Valmistelut käynnistettiin loppuvuonna 2013 ja niitä jatkettiin kertomusvuonna. Istunto on 24:s ja se pidetään 5. – 9. heinäkuuta 2015 Finlandia-talossa. Istuntoa edeltävänä päivänä järjestetään parlamentaarisen Helsinki +40 -prosessin päätösseminaari.

Suomen valtuuskunnan toiminta

Vaalikauden alussa valittu valtuuskunta on jatkanut työtään puheenjohtaja *Ilkka Kanervan* johdolla. *Petteri Orpon* tultua nimetyksi maa- ja metsätalousministeriksi uudeksi varajäseneksi valittiin *Jaana Pelkonen*.

Valtuuskunta on osallistunut yleiskokouksen kaikkiin sääntömääräisiin kokouksiin sekä useisiin vaalitarkkailuihin.

Suomen asema parlamentaarisisessa yleiskokouksessa on vahvistunut entisestään. Valtuuskunnan puheenjohtaja Kanerva valittiin yleiskokouksen puheenjohtajaksi Bakun istunnossa heinäkuussa. Toimikausi on yksi vuosi. *Pia Kauma* (kok) valittiin uudelleen poliittisen komitean raportioijaksi. Hänenkin toimikausi on yksi vuosi.

Puheenjohtaja Kanervan toimintaa yleiskokouksen presidenttinä on selostettu luvussa 3.

Valtuuskunta on pitänyt kymmenen kokousta. Suomen pysyvä edustaja Etyjssä suurlähettiläs Katja Pehrman on säännöllisesti informoinut valtuuskuntaa Etyjin pysyvässä neuvostossa esillä olevista aiheista.

Valtuuskunnan jäseniä osallistui Etyjin vaalitarkkailumissioihin. Ed. *Karhu* ja *Naclér* seurasivat parlamenttivaalien toimitusta 16. maaliskuuta 2014 Serbiassa. Puheenjohtaja Kanerva veti 25. toukokuuta 2014 yleiskokouksen Ukrainan presidentinvaalien tarkkailijavaltuuskuntaa, johon kuului myös varapuheenjohtaja *Soukola*. Tämä ja ed. *Naclér* tarkkailivat Ukrainan parlamenttivaaleja lokakuussa. Ed. Kauma kuului valtuuskuntaan, joka seurasi USA:n kongressin välivaaleja marraskuussa 2014.

Valtuuskunta on tukenut Etyjin rauhanvälitystoimintaa, joka on myös Suomen hallituksen kärkihankkeita. Valtuuskunta teki aiheesta aloitteen Bakun istunnossa. Ed. *Koskinen* osallistui rauhanvälityskonferenssiin 11. marraskuuta Wienissä.

Valtuuskunta on järjestänyt asiantuntijakuulemisia ja osallistunut Etyjin toimialaan kuuluviin seminaareihin. Asiantuntijakuulemiset järjestet-

tiin yhteistyössä Euroopan neuvoston Suomen valtuuskunnan kanssa.

Toukokuussa Etyjin vähemmistövaltuutettu Astrid Thors kertoi toiminnastaan mm. Ukrainassa ja Moldovassa. Kesäkuussa kuultiin suurlähettiläs Christer Michelssonin ja tutkija Matti Palokorven katsaukset Azerbaidžanista. Azerbaidžan järjesti vuoden täysistunnon heinäkuussa Bakussa. Azerbaidžan toimi Euroopan neuvoston ministerikomitean puheenjohtajana toukokuusta marraskuuhun 2014.

Etyj-valtuuskunta osallistui 7.5.2014 järjestettyyn tilaisuuteen, jossa Pohjoismaiden ministerineuvoston Luoteis-Venäjän tiedotustoimiston johtaja Mika Boedeker kertoi Pietarin toimiston toiminnasta ja ajankohtaisista projekteista. Toimialueena toimisto kattaa – yhdessä Arkangelin, Murmanskin ja Petroskoin yhteyskeskusten kanssa – Venäjän federaation luoteisen federaatiopiirin. Tiedotustoimisto pyrki tekemään mahdollisimman tiivistä yhteistyötä Venäjällä toimivien kansalaisjärjestöjen kanssa. Ukrainan kriisi ei vielä toukokuussa 2014 Boedekerin sanoin juurikaan vaikuttanut yhteistyöhön. Vallitsevassa tilanteessa korkeampien tahojen kanssa harjoitettavaa yhteistyötä ja yhteydenpitoa pyritään kuitenkin minimoimaan. Duuman kesällä 2012 hyväksymä laki järjestöistä ulkomaisina agentteina merkitsisi käytännössä lähinnä ulkomailta rahoitusta saavien järjestöjen rekisteröintivelvollisuutta. Kyseisen lain nojalla venäläisviranomaiset suorittivat tarkastuskäynnin Pohjoismaiden neuvoston Kaliningradissa sijaitsemaan toimistoon viime vuonna.

Tammikuussa 2015 Venäjä määritteli ministerineuvoston Pietarin-toimiston ”ulkomaiseksi agentiksi”, minkä seurauksen pohjoismaiden yhteistyöministerit päättivät lopettaa Pietarin toimiston toimintaa ja asettaa työryhmän tarkastelemaan lähemmin yhteistyöohjelmaa Luoteis-Venäjän kanssa.

Puheenjohtaja Kanerva osallistui lokakuussa 2014 STETE:n (Suomen toimikunta Euroopan turvallisuuden edistämiseksi) paneeliin seminaarissa, jonka aiheena oli The Litmus Test of An Evolving Security Community.

Puheenjohtaja Kanerva on säännöllisesti informoinut eduskunnan ulkoasiainvaliokuntaa Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen toiminnasta.

Pohjoismaiden ja Baltian maiden valtuuskuntien yhteydenpito on jatkunut tiiviinä. Tammikuussa järjestettiin Vilnassa kokous, johon osallistuivat puheenjohtaja Kanerva ja Pia Kauma. Valtuuskunnat hyväksyivät yhteisen julkilausuman, jossa ne tuomitsevat väkivallan käytön Ukrainassa, joka taas on johtanut tilanteen kärjistymiseen ja siitä seuranneeseen verenvuodatukseseen. Julkilausumassa korostetaan, että voiman käytön seurauksena loukkaantuneita ja jopa kuolleita on jo nyt paljon. NB8-maiden Etyj-valtuuskunnat ovat pahoillaan menetetyistä ihmishengistä ja lähettävät surunvalittelut uhrien perheille ja omaisille.

Valtuuskunnat pitävät hyvänä sitä, että Ukrainassa äskettäin hyväksytyt mielenosoituksia rajoittavat lait kumottiin. Vilnassa koolla olevat NB8-maiden Etyj-valtuuskunnat vetosivat konfliktin osapuoliin, jotta nämä pyrkisivät ratkaisemaan kriisin rakentavan poliittisen dialogin avulla. Samalla ne kehottivat Etyjin puheenjohtajamaata Sveitsiä toimimaan aktiivisesti kriisin osapuolten välisen poliittisen dialogin aikaansaamiseksi.

Kesäkuussa NB8-maiden edustajat kokoontuivat Riiassa. Kokoukseen osallistuivat puheenjohtaja Kanerva ja *Johannes Koskinen*.

Bakun täysistunnon yhteydessä NB8-maat kokoontuivat perinteiselle lounaalle, jossa keskusteltiin mm. NB8-maiden poliittisesta tilanteesta ja yleiskokouksen tulevista vaaleista sekä arvioitiin

Etyjin yleiskokouksen toimintaa ja vaikutusmahdollisuuksia. Maiden edustajat vahvistivat tukensa ed. Ilkka Kanervan puheenjohtajuusehdokkuudelle, Pia Kauman ehdokkuudelle poliittisen komitean raportoijaksi sekä ruotsalaisten Kent Härstedtin ehdokkuudelle varapresidentiksi ja Åsa Lindestamin ehdokkuudelle poliittisen komitean puheenjohtajaksi.

Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen vuoden 2015 istunto järjestetään Helsingissä. Valmistelut käynnistettiin loppuvuonna 2013 ja niitä jatkettiin kertomusvuonna. Istunto on 24:s ja se pidetään 5. – 9. heinäkuuta 2015 Finlandia-talossa. Istuntoa edeltävänä päivänä järjestetään parlamentaarisen Helsinki +40 -prosessin päätösseminaari.

Yleiskokouksen istunto järjestetään kerran vuodessa kesä-heinäkuun vaihteessa. Suomi on ensimmäinen jäsenmaa, joka järjestää istunnon toistamiseen ja jonka edustaja johtaa toistamiseen yleiskokouksen toimintaa. Ensimmäisessä istunnossa kesällä 1992 Budapestissa puhemies Ilkka Suominen valittiin yleiskokouksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi. Yleiskokouksen vuoden 1993 istunto järjestettiin seuraavana vuonna kesällä 1993 Eduskuntatalossa.

Eduskunnan kansliatoimikunta nimesi 24. kesäkuuta 2014 Etyj-istunnon järjestelyiden johtamista ja koordinaatiota varten johtoryhmän, jonka puheenjohtaja on puhemies *Eero Heinäluoma* ja muut jäsenet Ilkka Kanerva (kok), Johannes Koskinen (sd), *Ritva Elomaa* (ps), *Anne Kalmari* (kesk), *Kari Uotila* (vas) sekä apulaisosastopäällikkö Timo Kantola ulkoasiainministeriöstä ja elinkeinoasiain päällikkö Marja-Liisa Rinkineva Helsingin kaupungilta. Sihteerinä toimii kansainvälisten asiain neuvos Gunilla Carlander.

Puheenjohtaja Kanervan toiminta

Suomen Etyj-valtuuskunnan puheenjohtaja *Ilkka Kanerva* valittiin Etyjin yleiskokouksen puheenjohtajaksi yleiskokouksen kesäistunnon päätteeksi Bakussa 2.7. Kanerva voitti tiukan äänestyksen jälkeen yleiskokouksen istuvan presidentin Ranko Krivokapicin äänin 111 - 96. Äänestystulokseen vaikutti niin Kanervan vahva kansainvälinen osaaminen kuin Suomen merkittävä ulkopoliittinen rooli. Kanerva valittiin yleiskokouksen sääntöjen mukaan puheenjohtajaksi vuodeksi. Hänellä on mahdollisuus hakea vuoden jatkokautta puheenjohtajana kuluvan kauden päättyessä kesällä 2015.

Ukraina

Kanervan puheenjohtajakautta vuonna 2014, kuten koko Etyjin toimintaa, leimasi Ukrainan kriisi ja sen heijastusvaikutukset. Kesäistunnossa Bakussa sovittiin parlamentaarisen Ukraina-yhteisryhmän perustamisesta, johon alun perin ajateltiin osallistuvan 12 Etyj-maata puhemiestasolla, yleiskokouksen puheenjohtajan toimiessa koollekutsujana sekä yhteisryhmän puheenjohtajana.

Kanerva tapasi Venäjän poliittista johtoa 3.-5. syyskuuta keskustellakseen yhteisryhmän työn aloittamisesta sekä Ukrainan tilanteesta yleisesti. Kolmpäiväisen vierailun ohjelmassa oli tapaamiset muun muassa Venäjän ulkoministeri Sergei Lavrovin, duuman puhemiehen Sergei Naryshkinin sekä liittoneuvoston puhemiehen Valentina Matvienkon kanssa.

Ukrainassa helmikuussa tapahtuneen vallanvaihdon jälkeen Ukrainassa toimi väliaikainen parlamentti, jonka vt. puhemiehenä toimi Oleksandr Turchynov. Kanerva tapasi Turchynovin Euroopan neuvoston yleiskokouksen järjestämän puhemiestapaamisen yhteydessä Oslossa 11.-12. syyskuuta. Kanerva ja Turchynov keskustelivat mahdollisuudesta järjestää yhteisryhmän kokous Etyjin yleiskokouksen syyskokouksen yhteydessä Genevessä 3.-5. lokakuuta. Turchynov viestitti, että yhteisryhmän olisi hyvä kokoontua vasta Ukrainan 26. lokakuuta järjestettävien en-

nen aikaisten parlamenttivaalien jälkeen. Tämä osaltaan vaikutti siihen, että yhteisryhmä ei kokoontunut loppuvuoden aikana Kanervan aktiivisista konsultaatioista huolimatta.

Ukrainan kriisiä käsiteltiin yleiskokouksen syyskokouksen yhteydessä Genevessä. Kokouksessa Kanerva painotti, että Etyjin ja sen parlamentaarisen yleiskokouksen kaltaiset kansainväliset foorumit tarjoavat mahdollisuuden vuoropuheluun, jota ilman mikään konflikti ei ratkea. Kanerva tapasi kokouksen yhteydessä sekä Venäjän valtuuskunnan puheenjohtajan, duuman puhemies Sergei Naryshkinin että Ukrainan Etyj-valtuuskunnan puheenjohtajan, Oleg Zarubinskin.

Ukrainassa pidettiin sunnuntaina 26. lokakuuta ennen aikaiset parlamenttivaalit. Kanerva onnitteli Ukrainan viranomaisia ja kansalaisia siitä, että vaalit olivat hyvin järjestetyt, läpinäkyvät ja rauhalliset ja jotka suurelta osin täyttivät demokraattiset standardit. Samalla Kanerva muistutti, että Ukrainan on käynnistettävä massiiviset rakenteelliset uudistukset. Ukrainan parlamentti järjestäytyi marraskuun loppupuolella, 27. marraskuuta puhemieheksi valittiin Volodymyr Groysman, jonka Kanerva tapasi ensimmäisen kerran vuoden 2015 puolella.

Kanerva puhui Etyjin pysyvässä neuvostossa Wienissä 13. marraskuuta. Kanerva painotti neuvottelutietä ainoana mahdollisuutena ratkaista Ukrainan kriisi sekä vetosi Etyjin Ukraina-missioiden laajemman mandaatin sekä paremman resursoinnin puolesta.

Kanerva osallistui Naton parlamentaarisen yleiskokoukseen Haagissa 22.-24. marraskuuta. Puheessaan Kanerva vaati Ukrainan kriisin kaikkia osapuolia kunnioittamaan Minskin tulitaukosopimuksen ehtoja sekä painotti, että Helsingin Etyk-loppuasiakirjan mukaan valtioilla on oikeus kuulua tai olla kuulumatta kansainvälisiin järjestöihin sekä tehdä tai olla tekemättä kahden tai useamman valtion välisiä sopimuksia.

Etyjin ulkoministerikokouksessa Baselissa 4.– 5. joulukuuta Kanerva ehdotti harkittavaksi rauhanturvajoukkojen lähettämistä Ukrainaan. Kanerva katsoi, että Etyjin tarkkailuoperaatio alkoi olla liian vaarallinen ja vaativa aseistamattomille tarkkailijoille, viitaten useaan läheltä piti-tilanteeseen. Kanerva toisti ulkoministereille myös parlamentaarisen yleiskokouksen vaatimuksen, että Venäjän on lopetettava tukensa Itä-Ukrainan separatisteille sekä tuomitsi Krimin liittäminen osaksi Venäjän federaatiota.

Liittyen Minskin sopimusten toimeenpantoon Kanerva on painottanut yleiskokouksen valmiutta tukea erityisesti Ukrainan perustuslain uudistamisprosessia sekä Itä-Ukrainan paikallisvaalien järjestämistä kansainvälisten standardien mukaisesti.

Helsinki +40

Toinen tärkeä teema vuoden 2014 loppupuoliskolla oli yleiskokouksen Helsinki +40 projekti, jonka tarkoitus on artikuloida parlamentaarisen puolen prioriteetit Etyjin institutionaaliseen reformiin liittyen. Yleiskokouksen Helsinki +40 -projekti koostuu kuudesta seminaarista, jotka kulmineituvat Helsingin 2015 kesäkokouksen yhteydessä pidettävään Ulkopoliittisen instituutin järjestämään seminaariin sekä loppuraportin käsittelyyn kesäkokouksen avajaisistunnossa.

Yleiskokouksen ensimmäinen Helsinki +40 -seminaari järjestettiin RIACin (Russian International Affairs Council) toimesta Moskovassa 25. syyskuuta. Kanerva painotti avausseminaarissa yleiskokouksen roolia Etyjin uudistamispyrkimyksissä siltä kannalta, että yleiskokouk-

sen kautta prosessi saadaan näkyvämmäksi ja avoimemmaksi. Yleiskokouksen projektin yksi kantava ajatus on toimia yhteistyössä ajatushautomoiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Vuoden 2014 toinen Helsinki +40 seminaari pidettiin Washingtonissa 18.-19. marraskuuta, järjestäjänä toimi GMF (German Marshall Fund of the United States). Puheenvuorossaan Kanerva muistutti Helsingin loppuasiakirjan olevan edelleen relevantti asiakirja, eikä nähnyt mitään tarvetta sen uudelleenarvioimiseen osana Etyjin organisaatiouudistusta.

Yhteistyö hallitustenvälisen puolen sekä Etyjin instituutioiden kanssa

Yleiskokouksen puheenjohtajana Kanerva on toiminut aktiivisesti sen puolesta, että tietojenvaihto Etyjin parlamentaarisen ja hallitustenvälisen puolen kesken olisi aktiivista ja mutkatonta. Kanerva on todennut tämän olevan erityisen tärkeätä tilanteessa, jossa Etyjillä on merkittävä rooli Ukrainan kriisin selvittämisessä niin ylätasoon diplomatiassa kuin kenttätyössä tarkkailijamission muodossa.

Kanerva on puheenjohtajakaudellaan painottanut myös yleiskokouksen ja Etyjin instituutioiden, varsinkin demokratia- ja ihmisoikeustoimisto ODIHRin sekä vähemmistövaltuutettu HCNM:n, yhteistyön tiivistämistä. Kanerva on keskustellut sekä ODIHRin johtajan Michael Linkin että vähemmistövaltuutettu Astrid Thorsin kanssa konkreettisesta yhteistyöstä liittyen esimerkiksi ihmisoikeustarkkailuun Krimillä ja Minskin sopimusten mukaisten paikallisvaalien järjestämiseen Itä-Ukrainassa.

Parlamentaarisen yleiskokouksen kannanotot ja ajankohtaiskeskustelut

Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen täysistunto järjestetään kerran vuodessa heinäkuussa. Siellä hyväksytään loppuasiakirja, joka sisältää yleiskokouksen kannanotot ajankohtaisiin kysymyksiin. Kertomusvuonna yleiskokous ei hyväksynyt muita yhteisiä kannanottoja. Yleiskokouksen puheenjohtaja ja komiteoiden toimihenkilöt ovat kyllä antaneet lausuntoja ajankohtaisista kysymyksistä. Yleiskokouksella on kolme pysyvää komiteaa, jotka seuraavat Etyjin toimintaa ja ottavat kantaa Etyjin toimialaan kuuluviin asioihin. Komiteat ovat poliittinen ja turvallisuusasiain komitea, talous-, ympäristö- ja teknologiakomitea sekä ihmisoikeus- ja demokratiakomitea. Bakun loppuasiakirja hyväksyttiin 3. heinäkuuta 2014. Siinä on yleiskokouksen kannanotot vuoden pääteemasta Helsinki +40: Towards Human Security for All sekä 14 erillistä päätöslauselmaa (liite 4).

Tämän lisäksi jäsenet ovat esittäneet näkemysensä ajankohtaiskeskusteluissa ja komiteoiden teemakeskusteluissa.

Ukrainan kriisi ja sen vaikutukset Euroopan turvallisuustilanteeseen nousi keskeiseksi teemaksi yleiskokouksen kaikissa istunnoissa. Talvi-istunnossa helmikuussa yleiskokous järjesti ajankohtaiskeskustelun Ukrainan tilanteesta. Heinäkuussa yleiskokous hyväksyi Venäjän valtuuskunnan aloitteesta laaditun ehdotuksen kansainvälisen parlamentaarisen Ukraina-työryhmän perustamisesta. Samassa istunnossa hyväksyttiin Venäjän Krimin toimet tuomitseva päätöslauselma.

Baku-loppuasiakirjan päätöslausemia ja komiteoiden kannanottoja selostetaan jäljempänä.

4.1 Ukraina

Ukrainan kriisi ja sen vaikutukset Euroopan turvallisuustilanteeseen nousi keskeiseksi teemaksi yleiskokouksen kaikissa istunnoissa. Talvi-istun-

nossa helmikuussa yleiskokous järjesti ajankohtaiskeskustelun Ukrainan tilanteesta. Heinäkuussa yleiskokous hyväksyi Venäjän valtuuskunnan aloitteesta laaditun ehdotuksen kansainvälisen parlamentaarisen Ukraina-työryhmän perustamisesta. Samassa istunnossa hyväksyttiin Venäjän Krimin toimet tuomitseva päätöslauselma.

Ukrainan tilannetta käsittelevässä ajankohtaiskeskustelussa helmikuussa yleiskokouksen puheenjohtaja Ranko Krivokapic kehotti parlamentaarikkoja miettimään miten yleiskokous voisi parhaiten tukea demokraattisen ratkaisun löytymistä Ukrainan tulenarkaan tilanteeseen. Presidentin mukaan kriisi ja väkivaltaisuuDET saattaisivat levitä edelleen. Hän ilmaisi tyrmistyksensä tiedoista koskien mielenosoittajien kidutuksia, sieppauksia ja ulkomailta palkattuja rikollisia. Krivokapic painotti yleiskokouksen tarjousta toimia sovittelijana Ukrainan kriisissä ja toisti yleiskokouksen kehotuksen siitä, että Ukrainan tulisi pitäytyä Etyj-velvoitteissaan taaten kokoontumis- ja ilmaisunvapauden sekä toimittajien turvallisuuden. Kuolemantapaukset ja väkivaltaisuuDET tulisi tutkia. Osapuolten tulisi toimia demokraattisia vaikutusmahdollisuuksia hyväksikäyttäen.

Ukrainan edustajat yleiskokouksessa ottivat osaa keskusteluun aktiivisesti. Valtuuskunnan puheenjohtaja Oleg Zarubinskyi (Alueiden puolue/Party of Regions) korosti molempien osapuolten vastuuta ja ukrainalaisten halua ratkaista kriisi itsenäisesti. Mykola Katerynchuk (Isänmaapuolue/Batkivshchyna) totesi, ettei kriisin löytyisi ratkaisua ”niin kauan kuin kansalaisten vaatimuksia ei ole kuultu”.

Parlamentaarikoilla oli eriäviä mielipiteitä sen suhteen millainen rooli kansainvälisellä yhteisöllä tulisi olla kriisin ratkaisemisessa, ulkopuolisten puuttumisesta kriisiin ja soft powerin käytöstä. Monissa puheenvuoroissa nostettiin esille kriisin

taustalla olevat syyt (Ukrainan lähihistoria, taloudellinen eriarvoisuus) ja korostettiin, että ukrainalaisten on itse löydettävä rauhanomainen ratkaisu. Oleg Lebedev (Venäjä) varoitti, että Euroopan unionin puuttuminen Ukrainan tilanteeseen vaarantaisi Ukrainan demokraattisten instituutioiden toiminnan. Monet edustajat vastustivat taloudellisten pakotteiden asettamista Ukrainalle toisten kannattaessa niiden esillä pitämistä. Jotkut edustajat olivat sitä mieltä, että rauhanomaisen ratkaisun löytyminen riippuisi siitä, noudattaako Ukraina Etyj-velvoitteitaan ja kehottivat yleiskokousta antamaan julkilausuman aina kun velvoitteita loukattaisiin.

Toukokuussa puheenjohtaja *Kanerva* johti yleiskokouksen Ukrainan presidentinvaalien tarkkailuvaltuuskuntaa. Sitä ennen Kanerva kävi Ukrainassa kaksi kertaa edistämässä presidentinvaalien valmisteluja. Huhtikuussa hän johti Itä-Ukrainan Dnipropetrovskiin suuntautunutta vaaleja valmistelevaa tarkkailuvaltuuskuntaa. Maaliskuun loppupuolella hän keskusteli vaaleista maan poliittisen johdon kanssa Kiovassa. Yleiskokous lähetti myös valtuuskunnan tarkkailemaan parlamenttivaaleja lokakuussa (ks. s. 27–28).

Yleiskokouksen Bakun istunnon alussa heinäkuussa järjestettiin myös ajankohtaiskeskustelu, jonka ensimmäinen puhuja oli Venäjän duuman puhemies Naryshkin. Naryshkin esitti kansainvälisen parlamentaarisen yhteistyöryhmän perustamista edistämään rauhanomaisen ratkaisun aikaansaamista sekä vahvistamaan pyrkimyksiä ulospääsyn löytämiseksi Ukrainan kriisistä. Naryshkin toivoi laajemman kansainvälisen Ukraina-konferenssinjärjestämistä, jossa voitaisiin keskustella laajemmalti keinoista tämänhetkisen kriisin ratkaisemiseksi. Naryshkinin mukaan parlamentaarisen ulottuvuuden tehostaminen yhdessä edellä mainittujen keinojen kanssa voisi edesauttaa ulospääsyn löytämistä Ukrainan perustuslaillisesta ja humanitaarisesta kriisistä.

Hän totesi myös, että Ukrainan aselepoa on tarkoitus jatkaa ja kehotti yleiskokouksen jäseniä arvioimaan Ukrainan tilannetta yksinomaan faktatiedon perusteella. Puheensa lopussa Naryshkin korosti, että maailman moninapaisuus on kiistaton fakta. Mitä nopeammin tämä fakta tiedostetaan ”kaikilla mantereilla”, sitä pienempi on uusien vallankaappausten sekä sisällissotien riski vastaisuudessa.

Ukrainan parlamentin varapuhemies Ruslan Koshulynsky totesi Bakussa, että ihmisoikeustilanne Krimillä ja Itä-Ukrainassa on huonontunut merkittävästi Venäjän toimien johdosta. Ennen kaikkea Krimin tataarit ovat joutuneet kärsimään mittavista oikeuksiensa loukkauksista, ja toimittajia on uhkailtu ja kidnapattu. Krimin tataarien edustajat (mejlis) ovat vedonneet YK:hon uusien katoamisten estämiseksi. Venäjän toimet Itä-Ukrainassa (tuki aseellisille joukoille, sotapropaganda) estävät tilanteen tasapainottumisen. Ukrainan presidentti on esittänyt rauhan suunnitelman, jolle toivotaan eurooppalaisten kumppanimme tukea. Suunnitelmassa on kolme osaa: jännityksen liennytyks, vakauttaminen ja vuoropuhelu. Etyjin erityismissiolla on tärkeä rooli jännitysten liennytyksessä ja rauhan edistämässä sekä rauhan suunnitelman toimeenpanon seuraamisessa.

Yleiskeskustelussa puheenvuoroissa tuomittiin Krimin liittäminen Venäjään sekä Etyjn Helsinki-periaatteiden rikkomukset. Venäjän valtuuskunnan varapuheenjohtaja Pushkov vastasi syytöksiin vertaamalla tilannetta Kosovoon, ja USA toimintaan mm. Irakissa.

Bakun loppuasiakirjan poliittisen komitean laatimassa tekstiosuudessa päätettiin edellä mainitun yhteistyöryhmän perustamisesta (Baku process).

Istunnon yhteydessä Ukrainan parlamentin ihmisoikeuskomissaari Valeriya Lutkovska järjesti oheistilaisuuden, johon osallistui myös Krimin tataarien edustaja Refat Chubarov.

Loppuvuonna yleiskokous on puheenjohtaja Kanervan johdolla toiminut aktiivisesti Ukrainan kriisin selvittämiseksi. Aiheesta lisää sivuilla 10–11.

4.2 Venäjä

Venäjän toimet Ukrainassa nousi esille Bakun istunnossa heinäkuussa erillisenä aiheena USA:n ehdottaman lisäaiheen muodossa otsikolla ”*Venäjän tekemät yksiselitteiset, törkeät ja korjaamattomat Helsingin päätösoasiakirjan periaatteiden rikkomukset*”. Venäjän valtuuskunnan puheenjohtaja Pushkov esitti pysyvässä komiteassa aiheen poistamista, mutta hävisi äänestyksessä. Venäjän näkemyksen mukaan teksti ei ollut ajan tasalla. Venäläisten mukaan tilanne Itä-ukrainassa on seurausta siitä, että itäukrainalaisille ei sallittu

mahdollisuutta ilmaista mielipiteensä kansanäänestyksessä.

Yleiskokouksen äänestyksen jälkeen hyväksymässä päätöslauselmassa todetaan, että Venäjä on Etyjin jäsenenä sitoutunut noudattamaan Helsingin päätösasiakirjassa sovittuja periaatteita. Venäjä on kuitenkin Ukrainan kriisin yhteydessä törkeästi rikkonut kaikkia ETYK:n päätöskirjan periaatteita. Yleiskokous tuomitsee Venäjän rikkomukset Ukrainan itsenäisyyttä ja alueellista koskemattomuutta vastaan, ja kehottaa jäsenmaita olla tunnustamatta Krimin väkivaltaisen liittämisen Venäjään. Tekstissä viitataan Budapestin sopimukseen (1994), jolla Venäjä, USA ja Iso-Britannia sitoutuivat turvaamaan Ukrainan itsenäisyyden. Siinä kehoitetaan Venäjää lopettamaan Ukrainan tilanteeseen puuttumisen ja pitäytymään Helsingin periaatteissa suhteessaan Ukrainaan ja muihin Etyj-valtioihin. Krimin kansanäänestys oli laitton ja yleiskokous katsoo sen olevan pätemätön. Yleiskokous korostaa Ukrainan oikeuden kuulua mihin tahansa kansainväliseen järjestöön. Venäjän yhteiskunta hyötyisi demokraattisten uudistusten edistämisestä. Lisäksi ne edistäisivät rauhaa ja vakautta Venäjää ympäröivillä alueilla. Yleiskokous vaatii, että Venäjä pitäytyy sotilaallisesti provokatiivisista teoista, sotilaallisista ylilennoista Pohjoismaiden ja Baltian alueilla, vetää joukkonsa Baltian maiden raja-alueilta sekä luopuu kumouksellisesta toiminnasta venäläisväestön keskuudessa Virossa, Latviassa ja Liettuaissa. Etyjin tulee jatkaa toimiansa kriisin selvittämiseksi.

4.3 Muut alueelliset kysymykset

Baku-loppuasiakirja sisältää yleiskokouksen kannanotot kahdesta alueellisesta kysymyksestä, jotka koskevat Kaakkois-Eurooppaa ja Afganistania.

Etyjin vahva panos Länsi-Balkanin kehittämiseksi näkyy mm. kenttämissioiden ja Etyjin puheenjohtajamaan Sveitsin erityisedustajan toiminnassa. Yksi Sveitsin puheenjohtajuuskauden prioriteeteista on sovinnon ja yhteistyön edistäminen Länsi-Balkanilla. Päätöslauselmassa *Alueellinen yhteistyö Kaakkois-Euroopassa* todetaan, että Kaakkois-Euroopan maiden välinen yhteistyö on lisääntynyt viime vuosina valtavasti. Yhtenä osoituksena siitä on Belgradin ja Pristinan

välillä huhtikuussa 2013 solmittu historiallinen sopimus. Alueen parlamentaarissa yhteistyösä on nähty useita edistysaskelia. Kaakkois-Euroopan yhteistyöelimen (South-East European Cooperation Process, SEECP) parlamentaarinen yleiskokous kokoontui ensi kertaa toukokuussa 2014. SEECP mahdollistaa yhteistyön lisäämisen paitsi alueen parlamenttien välillä myös Etyjin ja muiden parlamentaaristen yleiskokousten sekä kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden kanssa. Alueen lähentyminen EU:n kanssa on myös edistynyt. Kroatian EU-jäsenyys oli tervetullut kehityskulku, ja Bosnia ja Hertsegovinan, Makedonian, Montenegron, Serbian ja Albanian EU-jäsenyysspyrkimykset ovat erittäin suositeltavia.

Päätöslauselmassa korostetaan, että Etyjin alueella sijaitsevat kenttätoimistot ovat auttaneet alueen maita uudistusten läpiviemisessä. Lisäpanostusta kuitenkin tarvitaan, jotta sotarikokset ja henkilöiden katoamiset saadaan selvitettyksi, pakolaisten ja vähemmistöjen tilannetta parannetuksi, oikeusvaltioperiaatteita ja riippumatonta oikeuslaitosta vahvistetuksi sekä järjestäytyntä rikollisuutta ja korruptiota kitketyksi. Yleiskokous kehottaa jäsenmaita antamaan tukensa prosessille. EU:n ei tulisi luoda keinotekoisia esteitä liittymisprosessille. Kahden maan väliset riidat tulisi ratkaista kansainvälistä oikeutta ja periaatteita kunnioittaen sekä luomalla sitovia sopimuksia ja käyttämällä rauhanvälityspalveluja. Yleiskokous tarjoaa apuaan ja tukeaan sovinnon ja yhteistyön edistämiseksi alueella.

Afganistan on ollut Etyjin kumppanuusmaa vuodesta 2003. Afganistanin puhemies Raouf Ibrahim osallistui talvi-istuntoon helmikuussa ja kertoi maansa saavutuksista ja pyrkimyksistä edistää demokratiaa sekä niihin liittyvistä haasteista. Uusi perustuslaki hyväksyttiin 2004. Sisäinen sovitteluprosessi jatkuu. Koulutus, terveydenhuolto ja turvallisuustilanteen kohentaminen ovat prioriteetteja. Terrorismi ja huume-kauppa asettavat suurimmat haasteet.

Yleiskokous hyväksyi Turkin aloitteesta heinäkuussa Bakussa päätöslauselman *Etyjin tulevaisuuden yhteistyö Afganistanissa*. Päätöslauselmassa viitataan Afganistanin tulevaisuuden kannalta tärkeisiin presidentin- ja paikallisvaaleihin, jotka pidettiin keväällä 2014 ja joihin Etyjin pysyvä neuvosto lähetti syksyllä 2013 arviointimissi-

on seuraamaan presidentinvaalien valmistelua. Parlamentaarikkojen mukaan Afganistanin vaaliviranomaiset toimivat kiitettävästi vaalien toimeenpanemiseksi. Niiden työ oli äärettömän tärkeää vaaliprosessin loppuunsaattamiseksi ja yksiselitteisen vaalituloksen saamiseksi, missä ne saivat tärkeää apua ODIHRilta. Afganistanin turvallisuusjoukot (ANSF) toimivat esimerkillisesti vaalien turvaamisessa. Turvallisuusvastuun siirtyminen ISAF-joukoilta Afganistanin turvallisuusjoukoille on edennyt hyvin, mutta edelleen tarvitaan kansainvälisen yhteisön tukea. Afganistanin hallituksen tulisi vahvistaa edelleen turvallisuusjoukkojen ja viranomaisten toimintavalmiuksia. Naisten osallistumista ja aseman parantamista tulisi edesauttaa kaikin mahdollisin keinoin.

Päätöslauselmassa todetaan lisäksi mm., että Afganistania koettelevat ongelmat ovat laadultaan rajoja ylittäviä, kuten järjestäytynyt rikollisuus. Siksi Afganistanin asiat pitäisi pitää Etyjin agendalla kärkipäässä. Afganistanin vakaus voidaan saavuttaa vain alueellisen yhteistyön myötä, mitä esimerkiksi Istanbulin prosessi edustaa. Alueellista yhteistyötä tulisi tehdä poliisiviranomaisten ja kansalaisjärjestöjen välillä rikollisuuden, kuten huumeiden valmistamisen ja salakuljetuksen estämiseksi. Etyj on Istanbulin prosessin puitteissa julistanut tukevansa huumeiden ja terrorismin vastaisia toimia ja edesauttavansa koulutusta Afganistanissa; nyt sen tulisikin esittää konkreettisia ehdotuksia. Kansainvälinen yhteisö voi myös edesauttaa huumekaupan tyrehdyttämistä pyrkimällä vähentämään niiden kysyntää kaikin keinoin. Etyj-valtioiden rajojen vartioiminen Afganistanin kanssa tulisi varmistaa.

Yleiskokous vakuuttaa tukensa jatkamista Afganistanille tulevan kymmenen siirtymävuoden aikana. Etyj-maiden tulisi lisätä panostuksiaan kaikkien Etyjin kolmen ulottuvuuden osalta, etenkin tukemalla Etyjin rajavartio-opistoa Tadžikistanissa, Etyj-akatemiaa Kirgisiassa ja Etyjin koulutuskeskuksia.

4.4 Etyjin rooli kansainvälisellä kentällä

Kahdessa Bakun loppuasiakirjan päätöslauselmassa otetaan kantaa Etyjin toimintojen kehittämiseen.

Etyjin tehtävä on pyrkiä alueellaan rauhan ja ihmisoikeuksien edistämiseen, kestäväan kasvuun ja työntekijöiden oikeuksien puolustamiseen. Saksan aloitteesta annetussa päätöslauselmassa *Etyj 40 vuotta – Luottamuksen ja suotuisan yhteiselon alue* todetaan aluksi, että yleiskokouksen tehtäväksi on tullut löytää Etyjille uusi suunta. Jäsenvaltioiden tulisi ottaa aktiivisesti osaa keskusteluun ja tuoda esiin parlamentaarinen näkökulma, joka on tärkeä muistaa Helsinki +40 -prosessissa. Etyjin alueen tulisi olla oikeudenmukaisuuden ja demokraattisuuden alue, jossa asukkaita suojellaan ja joka on läpinäkyvä ja monimuotoinen salailun, byrokratian ja elitismien sijaan. Taloudellinen hyvinvointi ja laaja-alainen sosiaalinen osallisuus eivät ole toisiaan poissulkevia, vaan päinvastoin vahvistavat toinen toisiaan. Ihmisten perusoikeudet eivät voi olla alisteisia talouden suhdanteille. Hyvinvointiyhteiskunta on osoittautunut toimivaksi malliksi useissa Etyjin jäsenvaltioissa. Se voisi toimia esikuvana niille maille, jotka pyrkivät suurempaan sosiaaliseen eheyteen. Mahdollisuus hyvään koulutukseen on keskeistä kaikkien kansalaisten yhtäläisille mahdollisuuksille edetä yhteiskunnassa. Naisten ja miesten välistä tasa-arvoa on edistettävä työelämässä. Yksi edellytys tälle on tasa-arvoisempi perhe-elämä. Etyj-alueella tarvitaan monimuotoisempia energianlähteitä ja innovaatioita energiankäyttöön. Etyjin tulisi jatkaa yhteistyötään Välimeren alueen yhteistyökumppaneiden kanssa.

Päätöslauselma *Rauhanvälityskyvyn kehittäminen Etyjin alueella* oli Suomen valtuuskunnan yhteinen aloite. Aihe liittyy sekä Suomen että Etyjin puheenjohtajamaan Sveitsin Etyj-prioriteetteihin. Etyjin keskeinen tehtävä on ennaltaehkäistä konflikteja ja edistää konfliktien rauhanomaista ratkaisua. Etyjillä on pitkä kokemus rauhanvälityksestä erilaisissa rauhanprosesseissa alueellisella ja paikallisella tasolla. YK:n peruskirjan mukaan kaikkien jäsenten on pitäydettävä kansainvälisissä suhteissaan väkivallalla uhkaamisesta tai väkivallan käyttämisestä minkään valtion alueellista koskemattomuutta tai poliittista riippumattomuutta vastaan tai menettelemästä muulla tavalla, joka on ristiriidassa YK:n päämäärien tai Etyjin periaatteiden kanssa. Etyj on yksi YK:n peruskirjan VIII luvussa mainituista alueellisista järjestöistä, joiden päämääränä on

edistää paikallisten riitojen rauhanomaista selvittämistä alueellisten sopimusten tai elinten välityksellä. Etyjin ministerineuvoston vuoden 2011 päätöksen mukaisesti Etyjin tulee kehittää kykyään tukea välitystoimintaa konfliktien eri vaiheissa.

Päätöslauselman mukaan yleiskokous tukee Etyjin puheenjohtajamaan Sveitsin pyrkimyksiä vahvistaa rauhanvälitysinstrumentteja perustamalla rauhanvälitystyöryhmä, jota erityisesti Turkki ja Suomi ajoivat. Yleiskokous kehottaa ministerineuvostoa hyödyntämään Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen kokemusta ja asiantuntemusta. Yleiskokous kehottaa perustamaan nopean siviilitoiminnan reaktiiviryhmän avustamaan mm. Etyjin kenttämissioita kriisitilanteiden kokonaisarviointien ja jatkotoimenpiteiden laadinnassa. Yleiskokous korostaa YK:n turvaneuvoston suosituksen 1325 täytäntöönpanoa, jonka tavoitteena on edistää naisten roolia kriisinhallintaoperaatioissa.

Yleiskokous ehdottaa erityisen parlamentaarisen rauhanvälitystyöryhmän perustamista myös yleiskokouksen yhteyteen. Työryhmä toimisi yhteistyössä Etyjin ministerineuvoston kanssa ja sen tarkoituksena olisi edistää Etyjin rauhanvälitystoimintaa sekä lisätä tietoisuutta rauhanvälitystoiminnan merkityksestä erityisesti Etyjin jäsenmaiden keskuudessa.

4.5 Etyjin poliittis-sotilaallinen ulottuvuus

Poliittinen komitea järjesti talvi-istunnossa teemakeskustelun aiheesta *Puolustusvoimien ja turvallisuusjoukkojen parlamentaarinen valvonta*. Keskustelun aluksi kuultiin kolme alustusta. Eversti Prasenjit Chauduri Sveitsin puolustusvoimista kertoi Etyjin poliittis-sotilaallisen käytännösäännösten (Code of Conduct) soveltamisesta, toiminnasta ja käytännön hyödyistä. CoC-koordinaattori suurlähettiläs Detlef Hempel kertoi tiedonvaihdesta sekä yhteistyön kehittämisestä ja laajentamisesta Etyj-alueen ulkopuolelle. Käytännösäännöstö on käännetty mm. arabiaksi. Etyjin konfliktikeskuksen johtaja Adam Kobieracki täydensi selostamalla käytännösäännösten täytäntöönpanosta Kaakkois-Euroopassa sekä yhteistyöstä kenttämissioiden kanssa.

Pia Kauma (kok) valmisteli heinäkuun täysistuntoon yleiskokouksen poliittisen komitean päätöslauselman vuoden pääaiheesta (Helsinki +40: Towards Human Security For All) ja *Etyjin tulevasta roolista haastavassa turvallisuuspoliittisessa tilanteessa*. Aihe herätti vilkkaan keskustelun.

Etyjin tavoitteena on päivittää ja uudistaa vuoden 1999 Wienin sopimusta tilanteessa, jossa turvallisuusuhat – kuten terrorismi, kybersodankäynti ja miehittämättömät lennokit – ja sodankäynnin menetelmät ovat muuttuneet. Wienin sopimuksen uudistamisessa yhtenä haasteena ovat valtioiden eriävät tulkinnat sopimuksista ja niiden yksityiskohdista. Keinot, joilla niitä voidaan käyttää rajattuihin operaatioihin, ovat oleellisia modernille turvallisuuspolitiikalle ja vaativat uudenlaisia vastatoimia. Tähän liittyy tavoite myös puolustus- ja turvallisuusjoukkojen demokraattisesta valvonnasta ja laadukkaasta kontrollista.

Helsingin sopimus vuodelta 1975 sisältää keskeisiä poliittis-sotilaallisia, taloudellisia, ympäristöllisiä, humanitaarisia ja ihmisoikeussitoumuksia, jotka ohjaavat valtioiden toimintaa kansalaisiaan ja toisiaan kohtaan. Etyjin sopimusten lisäksi toimintaa säätelevät kansainvälinen oikeus ja ihmisoikeuslait. Turvallisuus perustuu poliittis-sotilaalliseen luottamukseen ja läpinäkyvyyteen, konfliktit on ratkaistava rauhanomaisesti ja neuvottelemalla. Jäsenmaat ovat sitoutuneet kattavaan, jakamattomaan, tasa-arvoiseen ja yhteistyössä toteutettavaan turvallisuuteen sekä alueelliseen koskemattomuuteen. Wienin sopimusta vuodelta 1999 on päivitettävä sotilaallisen avoimuuden, läpinäkyvyyden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi. Yli kaksikymmentä muutosehdotusta koskee tiedonvaihdon tehostamista, sotaharjoituksia, nopean toiminnan joukkoja ja valvontatoiminnan tehostamista. Sotilaallisilla tarkastuksilla on keskeinen rooli Wienin sopimuksessa. Todetaan, että huhtikuussa 2014 on vedottu Wienin sopimukseen vakavista turvallisuushuista Ukrainan ja Venäjän välisellä rajalla.

Päätöslauselmassa todetaan, että perinteisen ja tärkeän asevalvonnan rinnalla on huomioitava uudet uhat ja sodankäynnin menetelmät, kuten kybersodankäynti ja terrorismi. Paitsi Etyjin omia sopimuksia myös yleisiä sodankäynnin sääntöjä ja turvallisuuspolitiikkaa on päivitettä-

vä vastaamaan teknologista kehitystä. Wienin sopimukseen sisältyvä riskienhallintamekanismi on otettava käyttöön. Perinteinen asevalvonta ja luottamusta ja turvallisuutta vahvistavat toimet on päivitettävä vastaamaan nykyistä poliittisotilaallista tilannetta. Myös kahdenkeskisiin sopimuksiin rohkaistaan alueellisen vakauden lisäämiseksi.

Jäsenmaiden oikeusjärjestelmien on taattava puolustusvoimien demokraattinen hallinta sekä estettävä kansanäänestysten väärinkäyttö. Etyjillä on keskeinen rooli demokraattisten vaalien toteuttamisessa ja valvonnassa. Naisten edustusta on erityisesti poliittisotilaallisella puolella, myös Etyjin sisällä. Jäsenmaita kehoitetaan ratifioimaan kansainvälinen asekauppasopimus (2013) sekä noudattamaan Etyjin asiakirjaa pienaseista ja kevyestä aseistuksesta.

Yleiskokous tukee puheenjohtajamaa Sveitsin pyrkimyksiä ratkaista Ukrainan kriisi. Korostetaan alueellisen koskemattomuuden periaatetta ja kehoitetaan Venäjää peruuttamaan Krimin autonomisen tasavallan ja Sevastopolin liittäminen Venäjään. Esitetään parlamenttien välisen yhteistyöryhmän perustamista, jonka tehtävänä olisi tukea Ukrainaa tilanteen rauhoittamisessa ja kriisiin ratkaisemisessa.

Yleiskokous kehottaa Venäjää noudattamaan elokuussa 2008 sovittua tulitaukosopimusta, ja poistumaan Georgian alueelta.

Venäjän puhemiehen ehdotus parlamentaarisen yleiskokouksen Ukraina-työryhmän perustamisesta hyväksyttiin pienin muutoksin. Koko päätöslauselma hyväksyttiin komiteatasolla selvällä enemmistöllä.

Komitea odottaa myös demokratian kohentumista Valko-Venäjällä, rauhanomaista ratkaisua Syyrian kriisiin sekä arktisen alueen säilyttämistä rauhanomaisena.

Kehotetaan luomaan Etyjin yleiskokouksen sisälle uusi sovittelujärjestelmä yhteistyön lisäämiseksi ja sen estämiseksi, että jäsenmailla on erilainen tulkinta sopimusten sisällöstä ja taroituksesta.

4.6 Etyjn talous-, ympäristö- ja teknologiaulottuvuus

Yleiskokouksen kakkoskomitean helmikuisen talvi-istunnon teemakeskustelussa aiheena oli *Vesivarojen hallinta*. Etyjin talous- ja ympäristöasioiden erityiskoordinaattori Halil Yurdakul Yigitgüden kertoi toimintansa painopistealueista. Talouspuolella keskitytään hyvien hallintomallien edistämiseen ja korruption ehkäisemiseen järjestämällä koulutus- ja informaatiotilaisuuksia eri ammattiryhmille yhteistyössä mm. OECD:n, Maailmanpankin ja YK:n talouskomission kanssa. Ympäristösektorilla pääpaino on vesivarojen kestävä hallinto, ympäristöuhkien ja luonnonkatastrofien turvallisuusuhkien kartoittaminen ja ennaltaehkäisy sekä energiakysymykset.

Baku-loppuasiakirjan kakkoskomitean kontribuutio vuoden päätteeseen liittyi myös veden hallintaan. Raportissa ja päätöslauselmassa viitataan siihen, että vesi, energia ja ruoka ovat merkittäviä turvallisuuden ja vakauden osatekijöitä, joiden niukkuus on osaltaan luonut jännitteitä Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa. Etyjin on oltava aktiivinen globaalin energia-, vesi- ja ruokaturvallisuuden saavuttamiseksi. Ilmastonmuutostilanne on kriittinen. Tarvitaan uusi universaali ilmastopopimus. Kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä ja on sopeuduttava muuttuvaan ilmastoon. Ilmastonmuutos vaikuttaa satoihin, karjaan, kalastukseen, veden saatavuuteen, vuoriin, metsiin, luonnon monimuotoisuuteen, luonnonmullistusten määrään ja ekosysteemien toimintaan koko Etyjin alueella. Erityistä tukea vaativat vuoristoiset alueet, koska ne ovat kaikkein herkimpiä ilmastonmuutokselle, mikä voi aiheuttaa mm. vesivarantojen vähentymistä. Uusiutuva energia ja vihreä teknologia on otettava käyttöön. Ympäristöhaasteet vaativat maailman johtajien yhteistyötä.

Siirtolaisuus voi olla hyödyllistä sekä yksilön että vastaanottavan yhteiskunnan kannalta, mutta taloudelliset ja ympäristösyöt voivat aiheuttaa hallitsemattomia muuttoliikkeitä, mikä on jo johtanut ihmishenkien menetyksiin Etelä-Euroopassa. Siirtolaisuutta on hallittava paremmin ja sen vaikutukset on jaettava tasaisesti Euroopan maiden kesken.

Erilaiset mullistukset haittaavat myös kaupan-
käyntiä. Tieteeseen ja teknologiaan panostami-
nen voi edistää taloudellista kasvua, työllisyyttä
ja elintasoa. Kasvavan epätasa-arvon haittojen
vähentämiseksi jäsenmaiden on ylläpidettävä
sosiaalista koheesiota kestävän kasvun tavoitte-
lemisen ohella. Naisten voimaannuttaminen ja
erityisesti taloudellinen itsenäisyys on tärkeää.
Työttömyyttä ja varsinkin nuorisotyöttömyyttä
on hillittävä tavoilla, jotka kehittävät infrastruk-
tuuria ja luovat investointeja kasvusektoreille.
Toimintaympäristöä pitää muokata pk-yrityksille
sopivammaksi. Vammaisilla on oltava tasa-ar-
voiset mahdollisuudet yhteiskunnalliseen osal-
listumiseen ja työllistymiseen, mikä lisää sekä
heidän taloudellista riippumattomuuttaan että
jäsenmaan taloudellista kasvua. Ammattiyhdis-
tyksillä on keskeinen edustuksellinen rooli, ja
niillä on oltava lain suojaamat toimintamah-
dollisuudet. Etyjin talous- ja ympäristökoordi-
naattorille ehdotetaan mekanismin tai keskuksen
perustamista hyvän hallinnon ja anti-korruption
parhaiden käytäntöjen jakamiseen. Suurin syy
nykyiseen talouskriisiin on taloudellisten insti-
tuutioiden huono hallinta. Riskiperustaista spe-
kulaatiota on rajoitettava ja maailmantalouden
vahvistamiseksi on siirryttävä budjettileikkauk-
sista investointeihin.

Bakun loppuasiakirjaan sisältyneet päätöslau-
selma *Ruokaturva, rajalliset vesivarat ja vakaus
Etyj-alueella* laadittiin Sveitsin aloitteesta. Siinä
todetaan, että peruselintarvikkeiden hintojen
nousu viime vuosina on aiheuttanut eräissä mais-
sa poliittista levottomuutta. Ilmastonmuutos ja
ihmiskunnan kasvu ovat vaikuttaneet ruoan
tuotannon ongelmiin. Vesivarojen epätasainen
jakautuminen on potentiaalinen riski Etyj-alueen
turvallisuudelle. Turvallisuus on jakamaton,
minkä vuoksi maailman ruokaturva koskettaa
kaikkia ja vaatii yhteisiä toimia. Turvallisuuden
jakamattomuus tarkoittaa toisaalta ihmisoike-
utta turvallisuuteen, toisaalta globalisaatiosta
johtuvaa keskinäistä riippuvuutta toisistamme.
Maailmanlaajuinen ruokaturva muodostaakin
keskeisen osan Etyj-alueen poliittista ja taloudel-
lista turvallisuutta ja vakautta. Etyj on sitoutunut
ruokaturvan edistämiseen.

Perhemaanviljelysten tulisi vastaisuudessaakin
muodostaa ruoan saatavuuden olennainen osa.
Kansainvälisen ja paikallisen ruokaturvan edel-

lytys on elintarvikeomavaraisuus. Maaseudun
asuinoloja tulisi parantaa ruoantuotannon tur-
vaamiseksi. Maaseudun paikallisväestöllä tulisi
olla nykyistä vahvempi oikeus käyttää heitä ym-
pärvivää maata ja vesivaroja maanviljelyn ja asuk-
kaiden hyväksi. Toimia YK:n vuosituhattavoit-
teiden mukaisen köyhyyden ja aliravitsemuksen
voittamiseksi olisi tehostettava. Osuuskuntien ja
tuottajajärjestöjen asemaa olisi parannettava.

Yleiskokous hyväksyi myös Valko-Venäjän
pätöslauselmaehdotuksen aiheesta *Taloudellisten
ja sosiaalisten oikeuksien turvaaminen ja edis-
täminen Etyj-alueella*. Etyj-maat ovat sitoutuneet
edistämään sosiaalista yhdenvertaisuutta. YK:n
määritelmän mukaan taloudelliset, sosiaaliset,
kulttuuriset, kansalais- ja poliittiset oikeudet ovat
jakamattomia, toisistaan riippuvaisia ja toisiinsa
liittyviä. Viime vuosikymmenien sosio-ekonomi-
set muutokset Etyj-alueella eivät ole tuoneet
pelkästään positiivisia muutoksia, vaan lisänneet
myös eriarvoisuutta, korruptiota ja työttömyyttä.
Nämä ongelmat uhkaavat Etyjin alueen vakaut-
ta, turvallisuutta ja hyvinvointia. Etyjin tulisi
muistuttaa jäsenvaltioita niiden sitoumuksista
koskien sosio-ekonomisten olojen parantamista.
Jäsenmaiden tulisi parantaa lainsäädäntöään so-
sio-ekonomisen tasa-arvon edistämiseksi. Kaik-
kien peruspalveluiden turvaamiseksi ja köyhyy-
den kitkemiseksi toimia tulisi kohdistaa etenkin
heikoimmassa asemassa oleviin. Etyj voisi myös
edistää keskustelua asiasta ja auttaa jäsenvaltioita
sosio-ekonomisten oikeuksien parantamisessa.

Pätöslauselman mukaan Etyjin tulisi panos-
taa YK:n vuosituhattavoitteiden saavuttamisen
seurantaan yhdessä yksityisen sektorin ja kansa-
laisyhteiskunnan kanssa. Lisäksi tulee hyödyntää
Etyjin ja YK:n välistä yhteistyösopimusta
vakauteen ja turvallisuuteen vaikuttavien sosia-
listaloudellisten tekijöiden selvittämiseksi. Etyjin
tulisi hyödyntää toimielimiään ja kenttätoimis-
tojaan jäsenmaiden avustamisessa sosiaalitalou-
dellisten oikeuksien edistämiseksi sekä panostaa
kansainväliseen yhteistyöhön.

4.7 Etyjn ihmisoikeus- ja demokratiaulottuvuus

Talvi-istunnossa helmikuussa ihmisoikeus- ja
demokratiakomitea järjesti teemakeskustelun
aiheesta *Oikeusvaltioperiaatteiden noudattaminen*

jäsenmaissa. Keskustelussa keskityttiin poliittisiin vankeihin ja perusoikeuksien kunnioittamiseen. Keskustelun aluksi kuultiin neljä kansalaisyhteiskunnan edustajan puheenvuoroa. Andrei Sannikov, Eurooppalainen Valko-Venäjä -järjestön päällikkö ja entinen presidenttiehdokas vahvisti tiedot pahoinpitelystään vankilassa presidentinvaalien jälkeen. Sannikovin vaimo pidätettiin ja pahoinpideltiin myös. Hän kehotti parlamentaarikkoja levittämään demokraattisia periaatteita kaikkiin Etyj-maihin ja muistutti siitä, että Etyj-toimisto suljettiin Minskissä Valko-Venäjän vaatimuksesta.

Jevgeni Žovtis, International Bureau for Human Rights and Rule of Law in Kazakhstan -järjestöstä kertoi useista kansalaisaktivistien pidätyksistä Kazakstanissa ja puhui ”Interpolin epä määräisestä roolista” monissa näistä tapauksista.

Rashid Hajili, Mediaoikeusinstituutin edustaja ja ihmisoikeusaktivisti Anar Mammadlin juristi. Election Monitoring and Democracy Studies Centren johtaja Mammadli vangittiin ”suorapuheisuudesta koskien rikkeitä viime presidentinvaaleissa”. Hajili totesi, että Azerbaidžanissa on kymmeniä poliittisia vankeja. Toimittajia pidätetään hallitustenvastaisista kirjoituksista. Rikoslakia sovelletaan mielivaltaisesti tekaistuilla syytöksillä. Hän viittasi keskusteluun, joka käytiin Euroopan neuvoston yleiskokouksessa poliittista vangeista Azerbaidžanissa (raportin päätöslauselma hylättiin äänestyksessä).

Turkin parlamentin jäsen Nurettin Demi edustaa oppositiopuoluetta (CHP, Tasavaltalainen kansanpuolue). Hän on tutkinut Turkin vankilaoloja vuodesta 2011. Hän valmistelee raporttia oikeusvaltioperiaatteiden noudattamisesta vankiloissa. Hän arvosteli voimakkaasti AKP-puolueen toimintaa ja väitti, ettei Turkki ole oikeusvaltio. Kansanedustaja Haberal sai myös kutsun osallistua yleiskokouksen talvi-istuntoon, mutta tuomioistuimen matkustuskielto esti hänen osallistumisensa.

Teemakeskustelun alussa komitean puheenjohtaja Isabel Santos (Portugali) ilmaisi huolensa poliittisista vangeista Kazakstanissa ja Ukrainassa sekä oikeusvaltioperiaatteen toteutumisesta mm. Venäjällä ja Azerbaidžanissa. Santos kertoi aikeistaan vierailla poliittisten vankien luona Kazakstanissa ja Ukrainassa sekä Guantanamon vankileirillä. Hän viittasi Dmytro Bulatovin tapaukseen

Ukrainassa sekä Bolotnajan mielenosoitukseen ja Leonid Razvožajevin tapaukseen Venäjällä, jonka yhteydessä on annettu tietoja kidutuksesta ja vakavista lainrikkomuksista.

Puheenvuorot herättivät vilkasta keskustelua. Useat valtuuskunnat asettivat puhujien sanomiset kyseenalaisiksi, toiset taas vaativat yleiskokousta tutkimaan tapauksia tarkemmin ja jatkamaan Etyjin ihmisoikeusveloitteiden toteutumisen tarkkaa seuranta. Monet valtuuskunnat pyysivät myös taloudellisten pakotteiden asettamista maille, joissa on huono ihmisoikeustilanne.

Raporttoija Gordana Comicin (Serbia) raportti vuoden pääteemasta Helsinki +40 keskittyi työvoiman liikkuvuuteen ja siihen liittyviin haasteisiin. Päätöslauselmassa otetaan kantaa myös muihin ihmisoikeusrikkomuksiin. Lähtökohtana turvallisuusyhteisön luomisessa on ihmisoikeuksien universaalisuus ja jakamattomuus. Nationalististen ja muukalaisvihamielisten äänien nousu läpi poliittisen kentän, sosio-ekonomiset vaikeudet ja hallinnon vakavat puutteet ovat lisänneet julkista tyytymättömyyttä ja epäluottamusta kansallista ja ylikansallista päätöksentekoa kohtaan.

Yleiskokousta huolestuttaa Etyjin kenttäoperaatioiden jatkuvasti heikentynyt kyky seurata ihmisoikeusrikkomuksia ja raportoida niistä. Yhä useammassa Etyj-maassa siirtolaisuutta rajoittavat käytännöt eivät täytä kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja ja vaikeuttavat globaaleja pyrkimyksiä kattavan ja tehokkaan siirtolaisuusstrategian luomiseksi. Kaikille siirtotyöläisille sekä oleskeluluvan hakijoille on taattava arvokas ja turvallinen kohtelu. Yleiskokous tuomitsee syrjinnän ja viharikokset siirtolaisia kohtaan ja korostaa, että kaikki rikokset on ratkaistava ja uhreja suojeltava näiden juridisesta asemasta riippumatta. Jäsenmaita kehoitetaan olemaan palauttamatta siirtolaisia tai oleskeluluvan hakijoita maihin, joissa ihmisoikeuksia toistuvasti törkeästi rikotaan.

Yleiskokous otti kantaa myös muihin ryhmiin kohdistuviin ihmisoikeuksien loukkauksiin. Ihmisoikeuksien puolustajien toimintaa ei saa vaikeuttaa esim. pelottelulla, vangitsemisella tai ylimääräisellä byrokratialla. Yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan kanssa on vahvistettava. Edelleen jatkuvat juutalaisiin kohdistuneet hyökkäykset ovat huolestuttavia, ja antisemitismin vastaista työtä on jatkettava.

Etyjin tulisi kehittää ihmisoikeuksien suojelutoimia ja vähentää riippuvuuttaan konsensusäännöstä. Ihmiskaupan vastaisen työn on oltava yhä monialaisempaa ja verkottuneempaa rikollisten moninaisten toimintatapojen takia. Naisiin kohdistuvaan syrjintään ja väkivaltaan on puututtava nykyistä tehokkaammin ja Etyjin tasa-arvosuunnitelman toteutumista on seurattava. Etyjin kenttäoperaatiot tarvitsevat täydelliset, tehokkaat ja pitkäaikaiset toimintamandaatit. Poliittisten vankien pitämisestä täytyy päästä eroon. Komitea ehdottaakin erikoisraportoijaa Etyj-alueelle selvittämään epämääräisiä pidätyksiä.

Päätöslauselmassa otetaan kantaa myös tapuksiin yksittäisissä jäsenmaissa. Ukrainan kriisin kaikki kuolemantapaukset on selvitettävä avoimesti ja kattavasti. Turkmenistanin vankiloista on kadonnut ihmisiä eikä tiedetä ovatko he elossa vai kuolleita. Yleiskokous pyytää Turkmenistanin hallitukselta selvitystä kadonneista henkilöistä mukaan lukien entiset ulkoministerit Boris Shikmuradov ja Batyr Berdiev.

Azerbaidžania pyydetään selvittämään ihmisoikeuspuolustaja Anar Mammadlin poliittisin syin annettu vankilatuomio. Azerbaidžanin hallitusta kehoitetaan suostumaan Etyjin Bakun toimiston uudelleen avaamiseen. Samalla pyydetään sen mandaatin tarkentamista. Tarkkailuoperaatiot pitäisi palauttaa Valko-Venäjälle ja Georgiaan sekä avata uusi Mongoliaan. Valko-Venäjää kehoitetaan vapauttamaan poliittiset vangit ja Etyjin ministerineuvostoa neuvottelemaan Minskin kenttämissiön uudelleen avaamisesta. Poliittisista vangeista huomautetaan erikseen myös Valko-Venäjää, Kazakstania ja Venäjää.

Azerbaidžan ja Valko-Venäjä vastustivat niitä koskevia kirjauksia.

Venäjän aloitteesta syntyneessä päätöslauselmassa *Taistelu terrorismia vastaan* viitataan Etyjin useisiin julkilausumiin, suunnitelmiin ja päätöksiin taistella terrorismia vastaan. YK:lla on keskeinen asema terrorismin vastaisessa taistelussa. Pyrkimyksiä kattavan sopimuksen neuvottelemiseksi kansainvälisestä terrorismista tulisi tukea. Terrorismiin liittyy uusia huolestuttavia kehityskulkuja, kuten ulkomailta kotimaahansa palanneiden terroristitaistelijoiden vaikutus yleiseen mielipideilmastoon, äärinationalismin ja uusnatsi-liikkeen leviäminen ja näihin liikkeisiin kuuluvien osallistuminen viranomaisten

syrjäyttämiseen sekä lisääntyvä taipumus käyttää internetiä terrorismin levittämiseen.

Etyj-maiden tulisi uudistaa terrorismin vastaista lainsäädäntöään ja lisätä yhteistyötä terrorismin vastaisessa taistelussa, esimerkiksi terrorismin vastaisten sopimusten toimeenpanon myötä. Uusia keinoja tulisi harkita yleisen mielipiteen radikalisoitumista vastaan aseellisista konflikteista palaavien taistelijoiden sekä äärinationalistien ja uusnatsien vaikutuksen johdosta. Etyj-maiden tulisi pyrkiä estämään internetin välityksellä tapahtuvaa terrorismin leviämistä kaikin laillisin ja kansainvälisesti hyväksyttävien keinoin. Etyjin tulisi vahvistaa rooliaan terrorismin vastaisessa taistelussa. Vuosittaisia terrorismin vastaisia konferensseja tulisi jatkaa. Seuraavan konferenssin aiheeksi tulisi nostaa yleisen mielipideilmaston radikalisoituminen äärinationalismin ja uusnatsiliikkeen leviämisen seurauksena.

Espanja, Italia, Kreikka ja Malta ovat viime vuosina kamppailleet meriteitse saapuvan alati kasvavan pakolaismäärän hallitsemisen kanssa. Päätöslauselma *Kattava maahanmuuttopolitiikan uudistaminen* oli Italian aloite. Siinä todetaan, että maiden viranomaisten resurssit eivät riitä vastaanottoon ja merihätään joutuneiden pelastamiseen. Tuhansia pakolaisia on hukkunut Välimeren pyrkiessään Eurooppaan. Kreikan vastaanottolaitosten tilanne on niin hälyttävä, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on ihmisoikeuksiin ja palautuskieltoon viitaten kieltänyt nk. Dublin-palautukset Kreikkaan. Duplin-sopimuksella EU-mailla on oikeus palauttaa turvapaikanhakijat maahan, jossa he ensimmäiseksi anoivat turvapaikkaa. Päätöslauselmaluonnoksessa todetaan, ettei nykykäytäntö ole toimiva eikä siinä oteta riittävästi huomioon pakolaisten vastaanottoa hoitavia maita. Siksi Dublin-järjestelmää tulisi uudistaa niin, että vastuu pakolaisten tilanteen ratkaisemisesta jakautuisi tasaisemmin EU-maiden kesken.

Laittoman maahantulon estämiseksi EU:ssa tulisi pohtia uusia lainsäädännöllisiä väyliä turvalliseen maahanmuuttoon EU-alueelle sekä osoittaa taloudellista tukea eniten turvapaikanhakijoita vastaanottaville maille. Etyjin jäsenmaiden tulisi pohtia innovatiivisia ratkaisuja tilanteeseen puuttumiseksi ja pyrkiä ottamaan huomioon etenkin pakolaisnaisten ja -lasten tilanne. Tämä voisi toteutua lähtö- ja läpikulkumaiden

kanssa tapahtuvalla vuoropuhelulla sekä kehittämällä toimia, jotka edistävät maahanmuuttajien kotoutumista. Maahanmuuton perimmäiset syyt tulisi selvittää yhdessä kolmansien maiden kanssa. Pysyvän maahanmuuton seurantakeskuksen perustamista Etyj-alueelle tulisi harkita.

Pakolaisten vaikea tilanne on paljastunut viimeaikaisissa Etyjin alueelle pyrkineiden pakolaisten ikävissä tapauksissa. Portugalilaisaloitteesta syntyneessä päätöslauselmassa *Pakolaisten tilanne Etyjin alueella* todetaan, että Etyj-mailla on vastuu edistää pakolaisten inhimillistä kohtelua ja pyrkiä parantamaan heidän asemaansa. Etyj-maiden tulisi kehittää yhteisiä toimintatapoja pakolaisten vastaanottamiseksi. Pakolaisvirtaa tulisi pyrkiä tasapainottamaan maiden välillä ja turvapaikanhakijoiden mahdollisimman nopeaa turvallista palaamista kotimaahan olisi edesautettava. Lisäksi on tärkeää, että pakolaisia informoidaan heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan vastaanottoissa, ja että heillä on pääsy viranomaispalveluihin ja että heitä koskevat päätökset ovat läpinäkyviä. Tarvitaan pakolaisten asemaa ja integraatiota edistäviä toimenpiteitä vastaanottoissa. Etyj-maiden tulisi kehittää yhteistä pakolaispolitiikkaa pakolaisten vastaanottamiseen, turvapaikan myöntämiseen ja integroitumiseen liittyvissä asioissa.

Yleiskokous kehottaa Etyj-maita lisäksi kamppailemaan ihmiskauppaa vastaan ja auttamaan sen uhreja, edesauttamaan perheiden yhdistämistä, vahvistamaan yhteistyötä avustusjärjestöjen kanssa, helpottamaan pakolaisstatuksen myöntämistä, kunnioittamaan palautuskieltoperiaatetta ja kehittämään syrjintää estäviä säädöksiä. Kaikkein heikoimmassa asemassa olevia pakolaisia on suojeltava erityisin toimenpitein mm. seksuaaliselta hyväksikäytöltä. Jäsenvaltioilla tulisi myös olla suunnitelmat humanitaaristen kriisien varalle ja kehittää toimia niiden estämiseksi.

Kulttuuriomaisuuden tahallisen tuhoamisen voidaan ajatella rikkovan kansainvälistä ihmisoikeuslakia. Päätöslauselmassa *Kulttuuriomaisuuden suojeleminen Etyj-alueella* – aloitteentekijänä Azerbaidžan - tuomitaan maiden ja kansojen kulttuuriomaisuuden tuhoamisen aseellisten konfliktien yhteydessä. Niin köyhdytetään koko maailman kulttuuriperintöä. Kulttuuriomaisuuden suojelua on tehostettava. Aseellisen konfliktin osapuolena olevien maiden tulee varmistaa, että

niiden toiminta ei vahingoita kulttuuriperintöä, ja että kansainvälisiä sopimuksia ja suosituksia noudatetaan. Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa, että kulttuuriperinnön tuhoamisesta aiheutuu sekä rikosoikeudellisia seuraamuksia että hallinnollisia rangaistuksia niille kulttuuri-instituuteille ja muille toimijoille, jotka ovat tekemisissä kulttuuriomaisuuden tuhoamisen kanssa. Kulttuuriomaisuuden palauttamiseksi olisi luotava keinoja.

Yleiskokous kehottaa jäsenvaltioita säätämään lakeja, jotka kieltäisivät laittoman taloudellisen tai muun toiminnan kulttuurillisesti tärkeissä kohteissa sen lisäksi että ne edistävät julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä kulttuuriomaisuuden suojelemiseksi. Etyj-maita kehoitetaan perustamaan mekanismi, joka kieltäisi ja estäisi laitton viennin tai muun kulttuuriomaisuuden poistamisen tai tuhoamisen konfliktialueilta.

Lapsiseksturismi on yksi ihmiskaupan muoto, jota halutaan torjua päätöslauselmalla *Lapsiseksti-kaupan estäminen ja siitä syytteeseen asettaminen*. Sen mukaan Etyjin tulisi puuttua aktiivisemmin lasten oikeuksien turvaamiseen. Lapsiseksturismiin syyllistyvät täytyisi pystyä asettamaan vastuuseen teoistaan. Ongelmallista on kuitenkin se, että joissakin maissa lapsiseksturisteja ei voida asettaa syytteeseen toisessa maassa tehdystä rikoksesta. Lisäksi valtiot eivät koordinoi toimiaan, joilla tekijät voitaisiin tunnistaa ja saada kiinni.

Kaikkien Etyj-maiden tulisi selvittää lakejaan niin, että lapsiseksturistit voitaisiin asettaa syytteeseen kotimaassaan. Lisäksi tarvitaan tehostettua koordinaatiota Etyj- ja kolmansien maiden lainvalvontaviranomaisten välillä, jotta yhdessä maassa lapsiseksturismista tuomittujen matkustamisesta ilmoitetaan kohdemaan viranomaisille.

Kidutuksenvastainen työ on yksi Sveitsin Etyjpuheenjohtajuuskauden prioriteetteja. Päätöslauselmassa *Kidutuksen torjumisesta* yleiskokous vaatii kaikkia Etyj-maita noudattamaan kansainvälisiin veloitteisiin perustuvaa ehdotonta kidutuksen, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa. Kaikkien Etyj-maiden tulisi välittömästi ratifioida kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen valinnainen pöytäkirja (OPCAT). Rikoslakeihin tulisi sisällyttää soveltuvia rangaistuksia kidutuksesta ja pahoitpitelystä. Jäsenvaltioiden tulisi

kehittää mekanismeja kidutuksen estämiseksi. Pidätyskeskuksiin tarvitaan puolueetonta valvontaa sen lisäksi, että velvoitteita ihmisoikeusrikkomusten tutkimisesta täytyy noudattaa. Kidutusta ehkäisevät toimet edellyttävät yhteistyötä ja proaktiivista toimintaa eri viranomaisten taholta sekä kansalaisyhteiskunnan osallistamista. ODIHRin tulisi toimia entistä aktiivisemmin kidutuksen vastaisessa työssä mm. keräämällä ja levittämällä tietoa väitetyistä kidutustapauksista ja laatimalla suosituksia kidutuksen vastaisille toimille. Yleiskokous kehottaa Etyjin missioita kehittämään ja yhdenmukaistamaan toimiaan kohdemaissa.

Slovenian aloitteesta tehdyssä päätöslauselmassa *Julkisen ja yksityisen turvallisuusalan demokraattisesta valvonnasta* todetaan, että on tärkeää, että perimmäinen vastuu turvallisuusjoukkojen toiminnasta on parlamenteilla. Internetissä tapahtuva tiedustelu, jota tehdään terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden kitkemiseksi, uhkaa kansalaisten yksityisyyttä ja ihmisoikeuksia. Tarvitaan mekanismeja, jotka rajoittavat tiedustelupalveluiden toimintaa ja saattavat ne tehokkaan parlamentaarisen valvonnan piiriin. Jäsenvaltioiden tulisikin kiinnittää kiireellisesti huomiota tiedustelupalveluiden valvonnan tehostamiseen ja rajoittaa turvallisuusjoukkojen tarpeetonta puuttumista kansalaisten yksityisyyteen. On löydettävä tasapaino turvallisuus- ja tiedustelupalveluiden välttämättömän salassapidon ja läpinäkyvyyden välille; toiminnan ohjenuorana on oltava ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Oikeuslaitoksen on osallistuttava läpinäkyvästi valtakoneiston väärinkäytösten taltuttamiseen ja toimittajien niiden paljastamiseen rajoituksetta. Sotilaalliseen liittoutumiseen on kytketty huolestuttavana piirteenä liittoutuneiden halukkuus rajoittaa toiminnan parlamentaarista valvontaa.

Yleiskokouksen mukaan turvallisuus- ja tiedustelupalveluiden yksityistäminen vaarantaa tarpeellisen kontrollin. Näitä palveluja valvomaan on perustettava toiminnaltaan läpinäkyvä valtiollinen valvonta, joka toimii hallituksen alaisuudessa. Naisten osallisuutta turvallisuusjoukkojen valvonnassa on tuettava, jotta toimintaan saadaan molempien sukupuolien näkemyksiä.

4.8 Syyskokous ja teemakonferenssi kansallisten parlamenttien roolista uusien turvallisuusuhkien edessä

Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen syysistunto järjestettiin Genevessä Sveitsissä 3.–5.10.2014 teemanaan kansallisten parlamenttien rooli uusien turvallisuusuhkien edessä. Eduskunnasta kokoukseen osallistuivat Suomen valtuuskunnan puheenjohtajan *Ilkka Kanervan* lisäksi varapuheenjohtaja *Ismo Soukola* (ps.) sekä valtuuskunnan jäsenet *Saara Karhu* (sd.), *Pia Kauma* (kok.), *Johannes Koskinen* (sd.) ja *Markku Rossi* (kesk.).

Etyjin puheenjohtajamaan Sveitsin ulkoministeri Didier Burkhalter avasi istunnon toivoen parlamentaarikoilta tukea poliittisen ratkaisun löytämiseksi Ukrainan kriisissä. ”Ukraina on Etyjin ykkösprioriteetti”, ministeri totesi ja alleviivasi yleiskokouksen tätä dialogia tukevaa ja helpottavaa roolia.

Kokouksen ensimmäisenä puheenaiheena olikin Ukrainan kriisi. Avauspuheessaan yleiskokouksen puheenjohtaja, kansanedustaja Ilkka Kanerva muistutti, että Etyjin ja sen parlamentaarisen yleiskokouksen kaltaiset kansainväliset foorumit tarjoavat mahdollisuuden vuoropuheluun, jota ilman mikään konflikti ei ratkea. Yhteistyöverkostot täytyy pitää hengissä, jotta voimme suunnitella tulevaisuutta, hän totesi. Kanerva tähdensi, että Ukrainan kriisiin löytyy kestävä ratkaisu vasta, kun Venäjä tunnustaa Etyjin perusperiaatteet naapurivaltioiden rajojen ja kansallisen itsemääräämisoikeuden kunnioittamisesta. Etyjin parlamentaarikot vaativat viime kesän kokouksen julkilausumassaan, että Krimin niemimaan ja Sevastopolin liittäminen osaksi Venäjää perutaan. Etyjin parlamentaarinen yleiskokous on myös jo pidempään kantanut huolta siitä, että erilaisten aseellisten konfliktien taistelijat olisivat demokraattisessa valvonnassa ja että yksityiset turvallisuusalan toimijat ja palkkasotilaat noudattaisivat kansainvälisiä sopimuksia muun muassa sotavankien, haavoittuneiden ja siviilien kohtelusta. Säännöt pätevät konfliktin molempiin osapuoliin. Kanervan mukaan Ukrainan hallitus on vastuussa siitä, että sen nimissä

taistelevat aseistettut joukot noudattavat kansainvälisiä sopimuksia.

Keskustelua alustanut geneveläisen, turvallisuussektorin demokraattista hallintaa tukevan DCAF-keskuksen Simon Lunn kehotti parlamentaarikoita pohtimaan kriisiä laajemminkin. ”Yhteisiä turvallisuusrakenteita rakennettaessa on puhuttava yhteistä kieltä ja noudatettava samoja sääntöjä – muuten ideat jäävät vain ideoiksi”, hän sanoi.

Etyjin vähemmistövaltuutettu Astrid Thors korosti, että Ukraina tarvitsee uuden, kaikkia kansalaisia edustava parlamentti ja että Krimin tataarien oikeuksia täytyy suojella. Lisäksi hänestä olisi tärkeää pitää yllä koko Ukrainassa aitoa dialogia kielilainsäädännöstä.

Väittelyyn osallistui reilu kolmekymmentä parlamentaarikkoa Kanadasta Kazakstaniin ja Saksasta Georgiaan. Usea puhuja painotti kuinka kriisi uhkaa Etyjin periaatteita ja vaati molempia osapuolia sitoutumaan lupauksiinsa tulitausta ja diplomaattisesta ratkaisusta.

Pia Kauma (kok.) puolusti EU:n Venäjälle asettamia talouspakotteita, ja muistutti, että niiden ei ole tarkoitus aiheuttaa pysyvää harmia kenellekään. ”Pakotteet ovat sekä vastareaktio voimatoimiin että pelote, jotta kansainvälisiä sopimuksia ei rikottaisi uudestaan”, Kauma totesi. Kauma nosti puheessaan esiin huolensa informaationsodasta, jollaiseksi Ukrainan kriisi on laajentunut. Eri maiden kansalaisten on enää vaikea tehdä eroa poliittisen propagandan ja faktopohjaisen uutisoinnin välillä, etenkin sellaisissa maissa, joissa tiedotusvälineet ovat poliittisen johdon omistuksessa ja suojeluksessa, Kauma huomautti. Tiedon luotettavuus ei kuitenkaan ole taattu edes niissä maissa, missä tiedotusvälineet saavat toimia vapaasti. Kustannuspaineet ovat vähentäneet toimitusten resursseja niin, että konfliktialueiden uutisointia hoitaa vain pieni joukko toimittajia. Kauma totesi, että yhteiskunnan avoimuuden ja kansalaisten luottamuksen kannalta on tärkeää, että media saa toimia vapaasti ja että sillä on riittävästi taloudellisia resursseja oikean tiedon välittämiseen.

Mukana keskustelussa olivat myös Venäjän ja Ukrainan delegaatioiden johtajat, Sergei Naryshkin ja Oleg Zarubinski. Venäjän duuman puhemies Naryshkin arvosteli maallensa asetettuja EU:n talouspakotteita. Hän kertoi, että Venäjän

mielestä kriisille on olemassa ainoastaan poliittinen ratkaisu ja tuomitsi Itä-Ukrainassa sattuneet siviilien kuolemat. Naryshkin myös pyysi Etyjin tutkivan väitteitä Ukrainan tekemistä ihmisoikeusloukkauksista toivoen vuoropuhelua näistä tärkeistä aiheista.

”Rauhaa eivät saavuta ne, jotka vain puhuvat rauhasta”, sanoi Ukrainan Zarubinski, joka pyysi Venäjältä aitoa vastavuoroisuutta kuvailemiinsa Ukrainan tekemiin kriisiä lieennyttäviin toimiin. Hän myös vaati molempien osapuolten yhdessä Etyjin kanssa toteuttamaa rajavalvontaa. Tämä hänen mukaansa nopeuttaisi konfliktin loppumista.

Uusina uhkina pidettiin muun muassa ääri-liikkeitä ja kansainvälistä laitonta asekauppaa. Ulkomailta tulevat taistelijat ovat ongelma esim. Syyriassa ja Irakissa, missä Isis-terroristijärjestön riveissä arvellaan toimivan jo 12 000 ulkomaalaista. Kotimaihinsa palaavat taistelijat voivat olla uhka saamansa koulutuksen ja terroristiyyteyksien takia.

Aseellisten konfliktien viedessä maailman mediahuomion ei kuitenkaan pidä unohtaa ilmastomuutosta, joka on pysyvä uhka maailmalle. Turvallisuusuhat muuttavat muotoaan ja kansainvälisen yhteistyön tulee muuttua niiden mukana. ”Siihen pyrimme myös Helsinki +40 -prosessissa”, Kanerva totesi viitaten Ety-järjestön meneillään olevaan uudistamistyöhön, jonka nimi kumpuaa Helsingissä vuonna 1975 järjestetystä Etyk-huippukokouksesta.

Syyskokouksen toinen istunto keskittyi ilmastomuutokseen ja ympäristön ja teknologian välisiin yhteyksiin. Roza Aknazarova (Kirgisia), yleiskokouksen talous-, tiede-, teknologia- ja ympäristökomitean puheenjohtaja, nosti esiin ilmastomuutoksen ja turvallisuuden yhdyssiteet ja matalille sekä vuoristoisille maille koituvat erityishaitat.

Hänestä edustajien tulisi vaatia parlamentteiltaan toimia ennen YK:n ilmastokokousta Pariisissa syksyllä 2015. Ilmastomuutostaistelun suunnitelmien tulisi olla konkreettisia, jotta viiden vuoden takaisen Kööpenhaminan kokouksen kaltaiset epäonnistumiset vältettäisiin.

Istunnossa muistutettiin, että ympäristöriskit, jotka ovat omalla tavallaan ihmisoikeusloukkauksia, koskevat meitä kaikkia.

Kolmannen istunnon aiheena olivat ihmisoikeudet ja humanitaariset kysymykset. Laaja-alaisessa keskustelussa edustajat eri puolilta Etyj-aluetta nostivat esiin kysymyksiä Ukrainan ihmisoikeustilanteesta ja Syyrian humanitaarisesta kriisistä jäätynneiden konfliktien vaikutuksiin ihmisten elämässä.

Mehmet Sevki Kulkuloglu (Turkki), yleiskokouksen ihmisoikeus- ja demokraatiakomitean varapuheenjohtaja, muistutti ihmisoikeuksien ja kokonaisturvallisuuden yhteydestä. Kokoukselle puhunut Gianni Magazzeni YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimistolta kannusti edustajia tukemaan ihmisoikeuksien toimintasuunnitelman luomista kotimaissaan.

Punaisen ristin kansainvälisen komitean puheenjohtaja Peter Maurer taas kehotti parlamentaarikoita kytkemään ihmisoikeusasiat paremmin kansalliseen lainsäädäntöön: ”Kun politiikka ei pysty lopettamaan konflikteja, vähin mitä teiltä tarvitaan on humanitaarisen avun toimittamisen mahdollistaminen.” Kokouksessa kysyttiin, kuinka realistista on odottaa vastuuta kansallisilta hallituksilta humanitaarisessa avussa, kun ne joskus itse ovat konfliktin osapuolia.

Vaalitarkkailu

Vaalitarkkailu on ollut olennainen osa Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen toimintaa jo kahdenkymmenen vuoden ajan. Yleiskokous tarkkaili vuonna 2014 yleisiä vaaleja Bosnia ja Hertsegovinassa sekä kongressin välivaaleja Yhdysvalloissa, parlamenttivaaleja Bulgariassa, Makedoniassa, Moldovassa, Serbiassa ja Unkarissa sekä presidentinvaaleja Turkissa. Ukrainassa tarkkailtiin sekä presidentin- että parlamenttivaaleja. Vaalit Serbiassa, Makedoniassa ja Ukrainassa jouduttiin järjestämään ennen aikaisesti.

Euroopan vaalitarkkailut tehtiin yhteistyössä Etyjin ODIHR-toimiston sekä Euroopan neuvoston yleiskokouksen ja NATO-parlamentaarikkojen kanssa.

5.1 Parlamenttivaalit Serbiassa

Serbiassa järjestettiin ennen aikaiset parlamenttivaalit 16. maaliskuuta 2014. Suomen valtuuskunnasta vaalitarkkailuun osallistuivat Etyjin edustajina *Saara Karhu (sd)* ja *Elisabeth Naucér (r)*. Yleiskokouksen Kaakkois-Euroopan erityisedustaja Roberto Battelli toimi Etyj-tarkkailijoiden koordinaattorina ja Luigi Compagna, Italia Etyj:n 47 parlamentaarikkoryhmän puheenjohtajana.

Normaalin aikataulu mukaan vaali olisi ollut toukokuussa 2016. Vaikka hallitus oli toiminut hyvin ja saanut tuloksia aikaan, päätti suurimman puolueen SNS:n puheenjohtaja, varapääministeri Aleksandar Vucic, että hallitus tarvitsee vahvemman mandaatin yhteiskunnallisten uudistusten toteuttamiseksi. Päätös tehtiin sen jälkeen, kun Serbian EU-jäsenyysneuvottelut oli turvattu. Niiden avaaminen on tunnustus Serbian hallituksen rakentavasta dialogista Kosovon kanssa ja siinä saavutetuista tuloksista sekä oikeuslaitosreformien etenemisestä ja korruption torjunnasta.

Yksikamariseen parlamenttiin valittiin puoluelistoilta 250 kansanedustajaa nelivuotiskaudeksi. Keskusta-oikeistolainen SNS oli vaalien selkeä

voittaja 158 paikallaan. Sosialistinen puolue SPS tuli toiseksi (44 paikkaa), demokraattipuolue DS kolmanneksi (19) ja neljänneksi vasemmisto-oikeistolainen vaalikoalitio (18 paikkaa).

Vaalitarkkailijat totesivat vaalien olleen demokraattiset. Äänestäjien ja ehdokkaiden perusoikeudet täytyivät, ja vaalien läpinäkyvä ja syrjimättömän luonne ansaitsivat kiitosta. Vaaliprosessi nautti sekä äänestäjien että poliittisten tahojen luottamusta, eikä syrjäisilläkään seuduilla ollut ongelmia vaalikäytännöissä.

Joissakin asioissa on kuitenkin edelleen kehitettävää: Vaikka median kenttä onkin laaja-alainen, raportointi ei aina ollut kriittistä. Lisäksi median saama rahoitus valtapuolueilta oli kyseenalaista. Vaalitarkkailijat kehottivat uutta parlamenttia puuttumaan korruptioon ja mediaomistuksen läpinäkyvyyteen. Kampanjointi sujui rauhallisesti, mutta joitakin yksittäisiä vaaleihin liittyviä vakivallantekoja esiintyi. Lainsäädäntöä on syytä kehittää edelleen, vaikka se täyttääkin vaaditut kansainväliset standardit.

5.2 Parlamenttivaalit Unkarissa

Lähes viisikymmentä parlamentaarikkoo Etyjin yleiskokouksesta ja ODIHRin valtuuskunta tarkkailivat 6. huhtikuuta 2014 Unkarin parlamenttivaaleja, jotka olivat ensimmäiset uuden perustuslain ja uuden vaalilain mukaan järjestetyt vaalit. Etyjin tarkkailijoiden koordinaattorina toimi Adoa Silva (Portugali) ja parlamentaarikkovaltuuskunnan puheenjohtajana Jennifer Hilton (Iso-Britannia).

Laki sisältää muutoksia paikkajakoon, ja sen myötä Unkarin parlamentin 386 paikkaa vähennettiin 199:ään. Uuden vaalilain mukaan ehdokkaat valitaan niin, että 106 valitaan samasta määrästä vaalipiirejä ja 93 ovat ns. puoluelistapaikkoja, joihin kuuluvat myös vähemmistölisat. Puoluelistoilla olevien äänikynnys on 5 %. Vaaleissa on yksi kierros. Unkarissa asuu noin

miljoona romania, joiden tilanne on varsin huono, mutta uusi vaalilaki paransi vähemmistöjen mahdollisuuksia asettua vaaleihin omilla listoillaan.

Unkarin pääministerin Viktor Orbánin oikeistolainen Fidesz-puolue voitti vaalit ylivoimaisesti 133 paikallaan. Sillä oli kaksi kolmasosaa maan parlamentin paikoista myös edellisen neljän vuoden ajan. Toiseksi tuli vasemmistolainen Unity saaden 38 paikkaa. Äärioikeistolainen Jobbikin kannatus nousi melkein neljä prosenttia saaden 23 paikkaa. Neljänneksi tuli vihreiden liberaalipuolue LMP 5 paikallaan. Naisten määrä parlamentissa säilyi vähäisenä, sillä naisetustajien osuus on vain 9 prosenttia.

Vaalit olivat monilta osin onnistuneet ja hyvin järjestetyt. Äänestäjillä oli aito mahdollisuus tehdä oma valintansa ehdokkaiden välillä, ja äänestys sujui rauhanomaisesti. Äänestäjäläisten tarkkuus nautti yleistä luottamusta, ja ehdokaslistojen laatimisessa ei tapahtunut syrjintää. Vaalitarkkailijat löysivät kuitenkin myös paljon epäkohtia.

Vaikka vaaliuudistus oli joiltain osin tervehtullut, sitä myös kritisoitiin. Syytöksien mukaan vaalipiirit oli osittain jaettu syrjivästi tai tiettyjä puolueita suosivalla tavalla. Muutosten sanotaan suosineen Fideszia, joka hallituskauteensa muutti lakeja. Myös median katsottiin suosineen valtapuoluetta, joka omistaa suorasti tai epäsuorasti monia mediakanavia. Tästä johtuen kaikki puolueet eivät olleet tasavertaisessa asemassa vaaleista kertovassa mediassa. Vaaliprosessin aikana jätettiin monta valitusta, mutta useimmat niistä hylättiin muodollisten seikkojen vuoksi eikä päätöksiä tehty säännönmukaisesti. Ehdokkaiden kampanjarahoituksesta ei ollut saatavilla tarpeeksi avoimia tietoja. Romanivähemmistön alhainen äänestysprosentti oli valitettavaa. Myös naisten toivotaan osallistuvan vaaleihin aktiivisemmin, mutta ehdokkaat eivät käsitelleet naisasioita vaaliohjelmissaan. Vain kahdella puolueella on käytössään sukupuolikiintiöt.

5.3 Parlamenttivaalit Makedoniassa

Makedoniassa järjestettiin ennenaikaiset parlamenttivaalit 27. huhtikuuta 2014 samanaikaisesti aiemmin 13. huhtikuuta pidettyjen presidentin-

vaalien toisen kierroksen kanssa. Yleiskokouksen tarkkailumissio toteutettiin yhteistyössä Etyjin ODIHRin ja Euroopan neuvoston yleiskokouksen kanssa. Varapresidentti Christine Muttonen (Itävalta) toimi koko Etyj-mission puheenjohtajana ja Isabel Santos (Portugali) puolestaan johti parlamentaarikkovaltuuskuntaa, jossa oli 30 edustajaa 13 maasta.

Normaalisti neljän vuoden välein pidettävät parlamenttivaalit oli määrä järjestää kesällä 2015. Vaalien aikaistaminen johtui hallituspuolueiden kyvyttömyydestä sopia yhteisestä ehdokkaasta kevään presidentinvaaleihin. Maaliskuun alussa Makedonian parlamentti hyväksyi parlamentin hajottamisen albaanivähemmistöä edustavan pienen hallituspuolueen esityksestä. Albaanivähemmistö ei kannattanut pääministeripuolueen ehdotusta tukea istuvan presidentin Gjorge Ivanovin uudelleenvalintaa. Vaalitarkkailijat olivat aiemmin todenneet, että albaanipuolueen pyrkimykset estää presidentinvaalien onnistuminen eivät ole demokraattisia. Ivanov sai kuitenkin toisella kierroksella 55 % äänistä, joten hänet valittiin toiselle kaudelle.

Parlamenttivaaleissa hallituspuolueet onnistuivat vahvistamaan asemiaan. Keskusta-oikeistolainen VMRO-DPMNE sai 61 paikkaa ja suurin albaanipuolue DUI 19 paikkaa. Oppositiossa eniten edustajia sai sosiaalidemokraattinen SDSM-puolue (34 paikkaa). Loput paikat jakautuivat pienempien puolueiden kesken.

Vaalitarkkailijat olivat aiemmin kommentoineet, että median rooli tiedon välittäjänä on uhattuna, ja että sitä käytetään enemmän propagandan välineenä. Lisäksi arvosteltiin sitä, että ero hallituspuolueiden ja valtion välillä on hämärtynyt ja että julkisia varoja olisi käytetty kampanjointiin. Median katsottiin pitkälti suosineen johtavaa puoluetta. Vaaliprosessi ei auttanut vähentämään etnisten yhteisöjen sisäisiä ja välisiä konflikteja. Myös vaalilainsäädännössä on parannettavaa, esim. syytökset äänien ostamisesta ja äänestäjien painostuksesta pitää tutkia.

Pääosin vaalit olivat edellä mainituista puutteista huolimatta demokraattiset ja teknisesti hyvin järjestetyt. Ehdokkaat saivat kampanjoida vapaasti ja ihmisten sananvapautta kunnioitettiin. Vaalien tulos aiheutti kuitenkin vastustusta. Parlamentin oppositio on boikotoinut vaaleja huhtikuusta lähtien. Parlamentin toiminta on

jatkunut, mutta opposition edustajat saattavat menettää paikkansa. Jatko on vielä epävarmaa.

5.4 Presidentinvaalit ja parlamenttivaalit Ukrainassa

Yleiskokous lähetti valtuuskuntia tarkkailemaan sekä Ukrainan ennenaikaisia presidentinvaaleja toukokuussa että parlamenttivaaleja lokakuussa. Molempia tarkkailivat Etyjin, EN:n sekä Naton yleiskokoukset ja Euroopan parlamentti. Ukrainan parlamentti päätti helmikuussa 2014, että maassa järjestetään ennenaikaiset presidentinvaalit 25. toukokuuta 2014. Vaaleissa oli noin 35,9 miljoonaa äänioikeutettua.

Edustaja *Ilkka Kanerva* vieraili Ukrainassa kahdesti ennen vaaleja, maaliskuussa ja huhtikuussa. Hän tapasi Kiovoissa ja Itä-Ukrainassa Dnipropetrovskissa paikallista johtoa, puolueiden ja kansalaisyhteiskunnan edustajia sekä paikalla olevia pitkäaikaisia tarkkailijoita.

Ilkka Kanerva toimi myös Etyj-tarkkailijoiden koordinaattorina varsinaisena vaalipäivänä 25. toukokuuta 2014. Kent Härstedt (Ruotsi) puolestaan johti Etyj-parlamentaarikkojen ryhmää. Suomen valtuuskunnan varapuheenjohtaja *Ismo Soukola* (ps) tarkkaili vaaleja Kiovan lähi-alueilla. Yleiskokouksen lyhytaikaiseen tarkkailumissioon osallistui satakunta kansanedustajaa, jotka tarkkailivat vaaleja Kiovoissa ja sen lähiympäristössä, Kharikovissa ja Luhanskissa. Etyj/ODIHR oli paikalla pitkäaikaisella missiolla maaliskuusta lähtien. Vaalitarkkailuun osallistui yli tuhat tarkkailijaa eri puolilla Ukrainaa.

Tarkkailijoiden mukaan Ukrainan viranomaiset onnistuivat vaikeista olosuhteista huolimatta järjestämään teknisesti toimivat ja rehelliset vaalit, jotka täyttivät kansainväliset sitoumukset ja perusvapauksia suurimassa osassa maata. Osana laajempaa lakiuudistusta vaalilakia muutettiin kolmesti vuoden 2014 aikana lakien harmonisoinniseksi ja selkeyttämiseksi EN:n ja Etyjin suositusten mukaisesti. Kattava reformipaketti ei kuitenkaan mennyt läpi, mutta uudistustyö jatkuu.

Järjestöjen yhteisen raportin mukaan vaaliviranomaiset olivat sitoutuneet noudattamaan kansainvälisiä sääntöjä, ja vaalien henki oli demokraattinen. Äänestäminen pyrittiin mahdollistamaan koko maassa. Ukrainan itäosista tosin

raportoitiin aseellisten joukkojen uhkailuista, murroista ihmisten koteihin sekä laitteiden ja muiden materiaalien varkauksista, millä pyrittiin estämään kansalaisten äänestäminen. Aluevalilautakuntia hädettiin. Krimin niemimaalla ei äänestetty.

Keskusvaalilautakunta onnistui haasteista huolimatta toimimaan itsenäisesti, tehokkaasti ja puolueettomasti. Äänestäminen sujui hyvin, vaikka äänestyspaikoilla oli ajoittain pitkiä jonoja. Myös ääntenlaskenta sujui hyvin. Myönteisenä kehityksenä voidaan myös todeta, ettei näissä vaaleissa esiintynyt hallinnollisten resurssien väärinkäyttöä, mikä osoittaa kehitystä tapahtuneen. Vaalirahoitussääntöihin tarvitaan kuitenkin edelleen muutoksia avoimuuden lisäämiseksi.

Vaalit voitti sitoutumaton kansanedustaja ja liikemies Petro Porošenko lähes 55 % äänimäärällä. Hänet valittiin presidentiksi suoraan ensimmäisellä kierroksella. Toiseksi tullut Julija Tymošenko sai vajaat 13 % äänistä ja kolmanneksi tullut radikaalipuolueen Oleh Lyashko 8,3 %. Äänestysprosentti oli n. 60 %. Maan itäosissa se oli alhaisempi.

Ukrainassa järjestettiin myös ennenaikaiset parlamenttivaalit. Ne pidettiin 26. lokakuuta 2014. Etyjin lyhytaikaista satojen tarkkailijoiden missiota johti ruotsalainen Kent Härstedt. Doris Barnettin Saksasta johti Etyjin yleiskokouksen delegaatiota, jossa olivat myös *Pia Kauma*, *Ismo Soukola* ja *Elisabeth Naucér*. ODIHRilla oli maassa 80 pitkäaikaista vaalitarkkailijaa 25.9.–4.11.2014.

Ukrainan parlamentti Verkhovna Rada - korkein neuvosto - on yksikamarinen 450-jäseninen parlamentti, johon edustajat valitaan viideksi vuodeksi. Puolet edustajista valitaan suhteellisella vaalivavalla suljetuilta puoluelistoilta koko maan kattavasta vaalipiiristä, jossa oli rekisteröitynä 29 puoluelistaa ja puolet yhden mandaatin vaalipiireistä, joita oli 3487.

Tarkkailuraportin mukaan vaalit sujuivat teknisesti hyvin ja yleisten periaatteiden mukaisesti. Ennenaikaisista parlamenttivaaleista onnistuttiin järjestämään demokraattiset. Keskusvaalikomissio oli puolueeton ja tehokas, äänestäjillä oli riittävästi valinnanvaraa ja perusvapauksia kunnioitettiin. Äänestyspaikkoja oli järjestetty Ukrainaan niin laajalti kuin mahdollista vaikeista olosuhteista huolimatta. Pitkistä jonoista huo-

limatta äänestäminen sujui hyvin samoin kuin ääntenlaskenta. Donetskin ja Luhanskin alueella kapinalliset yrittivät estää äänestämisen, mutta siitä huolimatta osa vaalipaikoista onnistuttiin pitämään auki. Joitakin epäkohtia kuitenkin ilmeni. Väkivaltaisuuksia raportoitiin harvakseltaan, ja äänien ostamissyöksiä on tutkittavana.

Media ei aina ollut puolueeton, ja paikoin toimittajat joutuivat turvattomaan asemaan maan itäosissa. Median riippumattomuus ei myöskään toteutunut täysin. Raportointi keskittyi lähinnä tiettyihin ehdokkaisiin. Korruptiota ei ole onnistuttu kitkemään kokonaan. Levottomuudet varjostivat osittain vaalikampanjointia, ja ehdokkaita uhkailtiin ja häirittiin. Tataari- ja romanivähemmistöt raportoivat heihin kohdistuvista hyökkäyksistä, mutta kielikeskustelu oli maltillisempi edellisiin vaaleihin verrattuna. Uuden parlamentin tulisikin sitoutua uudistusten läpisaamiseen.

Keskusta-oikeistolainen Petro Perošenkon blokki voitti vaalit 132 paikallaan, toiseksi tuli konservatiivinen ja EU-myönteinen ”kansanrintama” (82 paikkaa), kolmanneksi kristillinen, EU-myönteinen ”Oma apu”-puolue (33), neljänneksi venäläismyönteinen ”Oppositioblokki” (29), viidenneksi populistinen Oleh Ljashkon radikaalipuolue (22) ja kuudenneksi Julija Tymošenkon johtama Eurooppa-myönteinen yleisukrainalainen liitto ”Isänmaa” (19). Näiden puolueiden ehdokkaiden lisäksi valittiin kymmenen kansanedustajaa neljästä pienpuolueesta 198 yksittäisestä vaalipiiristä sekä yhteensä 96 kansanedustajaa, jotka kampanjoivat puolueyhdistä riippumattomasti. Naisia kansanedustajista on 47, eli n. 11 %, mikä on vähän enemmän kuin viimeksi. Parlamentin puhemiehenä toimii Petro Porošenkon blokkaa edustava Volodymyr Groysman.

5.5 Presidentinvaalit Turkissa

Etyj, ODIHR ja EN tarkkailivat Turkin presidentinvaaleja 10. elokuuta 2014. Yli 20 Etyjin yleiskokouksen parlamentaarikko Åsa Lindestamin (Ruotsi) johdolla toimi yhteistyössä Etyj/ODIHRin ja Euroopan neuvoston yleiskokouksen valtuuskunnan kanssa.

Turkin presidentti valittiin nyt ensimmäistä kertaa suoralla kansanvaalilla vuoden 2007 perustuslakiuudistuksen mukaisesti. Ehdokkailta

edellytettiin 20 kansanedustajan tukea. Hylkysten jälkeen jäljelle jäi kolme ehdokasta. Myös ulkomailla asuvilla oli mahdollisuus äänestää, mutta vain 14 % Turkin ulkopuolella asuvista käytti tätä mahdollisuutta.

Ennakkosuosikki, pääministeri ja AKP:n puheenjohtaja Recep Tayyip Erdogan, valittiin presidentiksi suoraan ensimmäisellä kierroksella 51,7 %:n äänimäärällä. Erdoganin nähtiin hyötynneen merkittävästi asemastaan pääministerinä. Tosin häntä syytettiin valtion resurssien käytöstä kampanjointiin, sillä hän järjesti kampanjatilaisuuksia virallisten tehtäviensä yhteydessä. Tukijat näkevät Erdoganin talouden uudistajana, vastustajat demokratian ja sekulaarin järjestelmän heikentäjänä. Pääoppositiipuolueiden yhteinen ehdokas, älymystön suosima liberaali ja Islamilaisen yhteistyöjärjestön entinen johtaja Ekmeleddin Ihsanoglu sai 38,5 % äänistä, kun taas kurdien ehdokas, liberaali nuoren polven poliitikko, Selahattin Demirtasi sai 9,7 % äänistä.

Vaalit sujuivat valtaosin hyvin, ja perusoikeuksia kunnioitettiin. Ilmapiiri kiristyi kampanjoinnin loppuvaiheessa, mutta suurilta välikohtauksilta vältyttiin. Myös ääntenlaskenta sujui hyvin. Turkin piti olla yhä kampanjoinnin pääkieli, mutta ensimmäistä kertaa myös vähemmistökielien kuten kurdin käyttö oli sallittua.

Kritiikkiä aiheuttivat vaalirahoituksen epäselvyydet, hallinnollisten resurssien väärinkäyttö ja median puolueettomuutta koskevat säännöt. Kaksi muuta ehdokasta eivät saaneet yhtä paljon näkyvyyttä mediassa kuin pääministeri. ODIHRin pitkäaikaiset tarkkailijat pitivät sananvapautta rajoittavia lakeja ongelmallisina. Vaikka vaalit olivat demokraattiset, vaaleihin liittyvää lainsäädäntöä tulee vielä parantaa.

5.6 Yleiset vaalit Bosnia ja Hertsegovinassa

Bosnia ja Hertsegovinan yleiset vaalit pidettiin 12. lokakuuta 2014. Edustajat valittiin sekä kansalliseen presidenttineuvostoon että kansalliseen ja alueellisiin parlamentteihin. Etyjin yleiskokouksen missio toteutettiin yhdessä Euroopan neuvoston yleiskokouksen kanssa. Siihen osallistui 27 Etyj-parlamentaarikkoa italialaisen Marietta Tidein johdolla.

Maan poliittinen tilanne on jähmettynyt. Ukrainan kriisi on vaikuttanut negatiivisesti etnisiin jakolinjoihin, jotka näkyivät voimakkaana myös vaaleissa. Helmikuussa maassa puhkesi laajalle levinneitä mielenosoituksia poliittisia päättäjiä kohtaan suuren työttömyyden, heikon taloudellisen tilanteen ja korruptiosyytösten vuoksi.

Federaation presidentiksi oli 17 ehdokasta, joista vain yksi oli nainen. Federaation presidenttien jakavat nyt Bakir Izetbegovic (bosniakit), Dragan Covic (kroaatit) ja Mladen Ivanic (serbit). Vaaleissa oli ensi kertaa käytössä 40 %:n sukupuolikiintiö puolueiden vaalilistoilla sekä vaalihallinnossa, ja sitä noudatettiin. Äänestysprosentti oli n. 56.

Tarkkailijoiden mukaan vaalit olivat pääosin demokraattiset: ehdokkaat saivat kampanjoida vapaasti, ihmisten kokoontumis-, järjestäytymis- ja sananvapautta kunnioitettiin ja äänestystä hallinnoitiin asianmukaisesti. Kuitenkin ääntenlaskun osalta todettiin, että tarkkailluista äänestyspisteistä 25 %:n suoriutuminen arvioitiin huonoksi tai erittäin huonoksi. Vaaleihin hyväksyttiin 51 puoluetta, 14 koalitiota ja 15 itsenäistä ehdokasta. Läpimenoa tarvittava äänimäärä vaihtelee paljon vaalipiirien merkittävien kokerojen takia, mikä myös tekee annetuista äänistä keskenään epätasa-arvoisia.

Tarkkailijoiden mukaan tarpeellisten uudistusten tekemistä vaikeuttavat eri instituutioiden välisen yhteistyön ja yhteisen tulevaisuusnäemyksen puute. Esimerkiksi ehdokkuutta ja äänioikeutta ei saisi rajoittaa etnisyyden perusteella. Kampanjoinnissa oli negatiivinen henki ja paljon vastustajien syytelyä. Yleisradioyhtiö esitteli ehdokkaita tasapuolisesti, mutta muun median puolueettomuus ei ollut taattu. Kampanjarahoitusta pitää säännöstellä uskottavammin ja läpinäkyvämmiin. Nämä epäkohdat ja kasvava epäluottamus demokraattisiin instituutioihin vaarantavat maan vakauden.

5.7 Parlamenttivaalit Moldovassa

Moldovan parlamenttivaalit 30. marraskuuta 2014 järjestettiin perustuslain mukaisessa aikataulussa. Tarkkailumissio toteutettiin yhdessä Euroopan neuvoston yleiskokouksen ja ODIHRin kanssa. Varapresidentti, turkkilainen Emin

Önen johti yhteistä Etyj-valtuuskuntaa, kun taas albanialainen Arta Dade 49-henkistä parlamentaarikkovaltuuskuntaa.

Parlamentilla on tärkeä asema paitsi lainsäätäjänä myös presidentinvaaleissa. Moldovan suurimmat puolueet ovat olleet kommunistipuolue ja liberaalidemokraattinen puolue. Vuoden 2009 parlamenttivaalien jälkeen parlamentti ei onnistunut valitsemaan presidenttiä, joten se hajotettiin jälleen ja marraskuussa järjestettiin uudet vaalit. Uusi presidentti valittiin vasta maaliskuussa 2012. Vuonna 2013 Moldovassa puhkesi hallituskriisi, minkä yhteydessä liberaalipuolueesta irtautui seitsenhenkisen liberaalireformistinen ryhmä, joka mm. kannatti liberaalipuolueen uudistamista. Toukokuussa 2013 muodostettu hallitus oli EU-myönteinen; ns. Eurooppa-myönteinen koalitio, joka muodostui liberaalidemokraattisesta puolueesta, demokraattipuolueesta ja liberaalipuolueen reformistiryhmästä.

Vaalikausi oli levoton. Kilpailu länsimielisten ja Venäjä-mielisten välillä oli tiukka. EU-myönteiset – liberaalidemokraatit, demokraatit ja liberaalit – saivat lopulta 55 paikkaa 101-paikkaisessa parlamentissa. Sosialisti- ja kommunistipuolueet saivat 46 paikkaa. Venäjä-mielisen Patria-puolueen osallistumisoikeus kumottiin muutama päivä ennen vaaleja, sillä sen katsottiin saaneen laitonta rahoitusta ulkomailta. Tämä on herättänyt kritiikkiä monelta suunnalta.

Vaalit täyttivät silti arvioiden mukaan perusvaatimukset eli äänestäjillä oli vapaa mahdollisuus valita oma suosikkinsa ja saada tietoa ehdokkaista median välityksellä. Vaalien hallinnointi oli asiantuntevaa, uusi äänestäjien sähköinen rekisteröintijärjestelmä oli hyvää kehitystä joistakin teknisistä ongelmista huolimatta ja vaalien ilmapiiri oli rauhallinen. Parannettavaa on kuitenkin vielä erityisesti vaalilakeihin liittyen. Kampanjoinnin rahoituksesta tiedottaminen tulee olla läpinäkyvämpää. Kampanjointi ei myöskään saisi olla mahdollista julkisissa viroissa. Ehdokaslistoihin voitiin tehdä muutoksia vain viikkoa ennen äänestystä, minkä johdosta ehdokkaat saattoivat hoitaa valtion virkaansa kampanjoinnin aikana.

Toinen epäkohta oli ehdokkaan nimen poistaminen listalta juuri ennen äänestyspäivää. Tämä herätti epäluuloja tapauksen ajoituksesta ja olosuhteista. Lisäksi median puolueettomuutta tu-

lee lisätä, ja naisten ja vähemmistöjen osallistumista edistää entisestään. Vaaleissa tehokkaasti työskennelleet naiset ovat merkki siitä, että moldovalaiset naiset voivat ottaa parlamentissa ja hallinnossa suuremman roolin.

5.8 USA:n kongressin välivaalit

Etyjin yleiskokous oli ainoa Etyjin instituutio, joka tarkkaili Yhdysvaltain välivaaleja 4. marraskuuta 2014. Suomen valtuuskunnasta Washingtonissa oli *Pia Kauma* (kok). Kyseessä oli nk. suppea valtuuskunta, jota johti Isabel Santos Portugalista. Valtuuskunta seurasi vaaleja Washington DC:ssä, Marylandissa ja Virginiassa.

Yhdysvaltain kongressin välivaalit järjestetään kaksi vuotta presidentinvaalien jälkeen, eli nelivuotisen presidenttikauden puolivälissä. Välivaaleissa valitaan kongressin edustajainhuoneen kaikki 435 edustajaa sekä 33 senaattoria (tänä vuonna myös 3 täyttöpaiikkaa) kongressin ylähuoneeseen eli senaattiin, jossa on yhteensä 100 paikkaa. Kullekin osavaltiolle on määrätty edustajainhuoneen paikkoja sen väkiluvun mukaan, joten esimerkiksi Kalifornialla on 53 edustajaa ja Alaskalla vain yksi. Edustajainhuoneen toimikausi on kaksi vuotta.

Senaattoreita on kustakin osavaltiosta kaksi eli yhteensä sata. Heidän toimikautensa on kuusi

vuotta. Kongressi on Yhdysvaltain lainsäädäntöelin, ja lain hyväksymiseen tarvitaan molempien kamarien enemmistö. Välivaaleissa äänestetään lisäksi tärkeistä osavaltioiden ja paikallistason viroista.

Etyj/ODIHR on tarkkaillut USA:n välivaaleja vuodesta 2002 lähtien ja Etyjin parlamentaarinen yleiskokous puolestaan presidentin ja kongressin vaaleja vuodesta 2004.

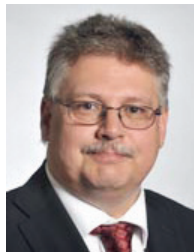
Ennusteiden mukaisesti republikaanit saivat voiton molemmissa kamareissa. Republikaaneilla on nyt 247 paikkaa edustajainhuoneessa ja 54 paikkaa senaatissa. Välivaalit olivat historian kalleimmat, mutta äänestysprosentti oli sen sijaan alhaisin sitten vuoden 1942 eli vain 36,4.

Tarkkailijoiden arvion mukaan välivaalit olivat osoitus Yhdysvaltain sitoutumisesta demokratiaan. Äänestäjillä oli vapaus valita ehdokkaansa ja äänestää mielensä mukaisesti. Kampanjointi oli vilkasta, ja media esitteli ehdokkaita ja vaaleja laajasti ja kriittisesti. Vaalitarkkailijat kritisoivat kuitenkin rahan kasvavaa merkitystä kampanjoinnissa, sillä se luo epätasa-arvoa ehdokkaiden välille. Kielteistä oli myös se, että yleisön kiinnostus vaaleja kohtaan oli heikkoa.

ETYJ:N PARLAMENTAARISEN YLEISKOKOUKSEN SUOMEN VALTUUSKUNTA
VAALIKAUDELLA 2011-2015

Puheenjohtaja
Ilkka KANERVA
(kok)

Varapuheenjohtaja
Ismo SOUKOLA
(ps)

JÄSENET

Saara KARHU
(sd)

Pia KAUMA
(kok)

Johannes KOSKINEN
(sd)

Markku ROSSI
(kesk)

VARAJÄSENET

Ritva ELOMAA
(ps)

Kimmo KIVELÄ
(ps)

Elisabeth NAUCLÈR
(r)

Jaana PELKONEN
(kok)

Tuula PELTONEN
(sd)

Arto PIRTILAHTI
(kesk)

SIHTEERI

kansainvälisten asiain neuvos Gunilla Carlander

ETYJ:N JÄSENVALTIOT

Alankomaat	Saksa
Albania	San Marino
Andorra	Serbia
Armenia	Slovakia
Azerbaidzhan	Slovenia
Belgia	Suomi
Bosnia-Hertsegovina	Sveitsi
Bulgaria	Tadžikistan
Espanja	Tanska
Georgia	Tshekin Tasavalta
Irlanti	Turkki
Islanti	Turkmenistan
Iso-Britannia	Ukraina
Italia	Unkari
Itävalta	Uzbekistan
Kanada	Valkovenäjä
Kazakstan	Venäjä
Kirgisia	Viro
Kreikka	Yhdysvallat
Kroatia	
Kypros	<i>Yhteistyökumppanit</i>
Latvia	
Liechtenstein	Australia
Liettua	Afganistan
Luxemburg	Japani
Makedonia	Korea
Malta	Thaimaa
Moldova	
Monaco	<i>Välimeren alueen yhteistyökumppanit</i>
Mongolia	
Montenegro	Algeria
Norja	Egypti
Portugali	Israel
Puola	Jordania
Pyhä Istuin	Marokko
Ranska	Tunisia
Romania	
Ruotsi	

ETYJ:N PARLAMENTAARISEN YLEISKOKOUKSEN JA KOMITEOIDEN PUHEENJOHTAJISTO SEKÄ TYÖRYHMÄT JA ERITYISEDUSTAJAT

Yleiskokouksen puheenjohtajisto

(heinäkuu 2013-heinäkuu 2014)

(heinäkuu 2014-heinäkuu 2015)

Presidentti

Ranko Krivokapic (Montenegro)

Ilkka Kanerva (Suomi)

Varapresidentit:

Walburga Habsburg-Douglas (Ruotsi)	2014	Robert Aderholt (USA)	2015
Emin Onen (Turkki)	2014	Doris Barnett (Saksa)	2015
Ilkka Kanerva (Suomi)	2014	George Tsereteli (Georgia)	2015
Robert Aderholt (USA)	2015	Isabel Pozuelo (Espanja)	2016
George Tsereteli (Georgia)	2015	Alain Neri (Ranska)	2016
Doris Barnett (Saksa)	2015	Vilija Aleknaite Abramikiene (Liettua)	2016
Isabel Pozuelo (Espanja)	2016	Kent Härstedt (Ruotsi)	2017
Alain Neri (Ranska)	2016	Emin Önen (Turkki)	2017
Vilija Aleknaite Abramikiene (Liettua)	2016	Christine Muttonen (Itävalta)	2017

Rahastonhoitaja

Roberto Battelli (Slovenia)

Roberto Battelli (Slovenia)

Presidentti emeritus (edellinen presidentti)

Tbc - Joao Soares (Portugali)

Yleiskokouksen komiteoiden puheenjohtajistot

(heinäkuu 2013-heinäkuu 2014)

(heinäkuu 2014-heinäkuu 2015)

Poliittinen ja turvallisuuskomitea (I komitea)

Puheenjohtaja Makis Voridis (Kreikka)

Åsa Lindestam (Ruotsi)/Robert Wicker (USA)

Varapuheenjohtaja Azay Guliyev (Azerbaidžan)

Azay Guliyev (Azerbaidžan)

Raportoija Pia Kauma (Suomi)

Pia Kauma (Suomi)

Talous-, tiede-, teknologia- ja ympäristökomitea (II komitea)

Puheenjohtaja Roza Aknazarova (Kirgisia)

Roza Aknazarova (Kirgisia)

Varapuheenjohtaja Nilza Sena (Portugali)

Nilza Sena (Portugali)

Raportoija Roger Williams (Iso-Britannia)

Marietta Tidei (Italia)

Ihmisoikeus- ja demokratia komitea (III komitea)

Puheenjohtaja Isabel Santos (Portugali)

Isabel Santos (Portugali)

Varapuheenjohtaja Mehmet Sevki Kulkuloglu (Turkki)

Mehmet Sevki Kulkuloglu (Turkki)

Raportoija Gordana Comic (Serbia)

Gordana Comic (Serbia)

Yleiskokouksen työryhmät

Tilanne joulukuun 2014

Valko-Venäjä -työryhmä (Ad hoc Committee on Belarus)

Puheenjohtaja Christian Holm (Ruotsi)

Vilija Aleknaite Abramikiene (Liettua)

Michal Szczerba (Puola)

Karl-Georg Wellmann (Saksa)

Ingrid de Caluwe (Hollanti)

Torstein Tvedt Solberg (Norja)

Avoimuus- ja uudistustyöryhmä (Ad hoc Committee on Transparency and Reform)

Puheenjohtaja Joao Soares (Portugal)

Doris Barnett (Saksa)

Lord Alf Dubs (Iso-Britannia)

Robert Aderholt (USA)

Gordana Comic (Serbia)

Yleiskokouksen puheenjohtaja Ilkka Kanerva, *ex-officio*-jäsen (Suomi)

Varainhoitaja Roberto Battelli (Slovenia), *ex-officio*-jäsen

Sääntöalakomitea (Sub-Committee on Rules Procedure)

Puheenjohtaja lordi Peter Bowness (Iso-Britannia)

Doris Barnett (Saksa)

Roberto Battelli (Slovenia)

Geir Jorgen Bekkevold (Norja)

Peter Juel Jensen (Tanska)

Gordana Comic (Serbia)

Robert Aderholt (USA)

Ilkka Kanerva, ex-officio-jäsen (Suomi)

Yleiskokouksen erityisedustajat

Tilanne joulukuun 2014

- 1 Yleiskokouksen Afganistan erityisedustaja
(Special Representative on Afghanistan)
Michel Voisin (Ranska) (2008-)
- 2 Yleiskokouksen Keski-Aasian erityisedustaja
(Special Representative on Central Asia)
Thierry Mariani (Ranska) (2013-)
- 3 Yleiskokouksen terrorisminvastaisuuden erityisedustaja
(Special Representative on Anti-Terrorism)
Nikolay Kovalev (Venäjä) (2013-)
- 4 Yleiskokouksen rajayhteistyön erityisedustaja
(Special Representative on Border Co-operation)
Ignacio Sánchez Amor (Espanja) (2012-)
- 5 Yleiskokouksen tasa-arvoasiain erityisedustaja
(Special Representative on Gender Issues)
Dr. Hedy Fry (Kanada) (2010-)
- 6 Yleiskokouksen erityisedustaja ihmiskauppa-kysymyksissä
(Special Representative on Human Trafficking Issues)
Christopher Smith (Yhdysvallat) (2007-)
- 7 Yleiskokouksen Etelä-Kaukasus erityisedustaja
(Special Representative on South Caucasus)
Joao Soares (Portugali) (2011-)
- 8 Yleiskokouksen Kaakkois-Eurooppaa käsittelevä erityisedustaja
(Special representative on South East Europe)
Roberto Battelli (Slovenia) (2007-)
- 9 Yleiskokouksen budjettikysymysten erityisedustaja
(Special Representative on the Budget)
Pétur Blondal (Islanti) (2006-)
- 10 Yleiskokouksen antisemitismin, rasismin ja suvaitsemattomuuden
vastaisten toimien erityisedustaja
(Special Representative on Antisemitism, Racism and Intolerance)
Ben Cardin (USA)

**BAKU
DECLARATION
AND
RESOLUTIONS
ADOPTED BY THE
OSCE PARLIAMENTARY ASSEMBLY
AT THE TWENTY-THIRD ANNUAL SESSION
BAKU, 28 JUNE to 2 JULY 2014
PREAMBLE**

We, Parliamentarians of the OSCE participating States, have met in annual session in Baku on 28 June to 2 July 2014 as the Parliamentary dimension of the OSCE to assess developments and challenges relating to security and co-operation, in particular on Helsinki +40: Towards Human Security For All, and we offer the following views to the OSCE Ministers.

We wish every success to the next OSCE Ministerial Council and bring to its attention the following declaration and recommendations.

**HELSINKI +40: TOWARDS HUMAN SECURITY FOR ALL
CHAPTER I
POLITICAL AFFAIRS AND SECURITY**

1. Recalling the historic role of the Helsinki Final Act signed in 1975, which contains key commitments on politico-military, economic, environmental, human rights and humanitarian issues and which established fundamental principles governing the behaviour of States towards their citizens and each other,
2. Also recalling the Charter of Paris for a New Europe adopted in 1990, which led to its acquiring permanent institutions and operational capabilities, including the Parliamentary Assembly of the OSCE,
3. Reconfirming the Organization's comprehensive approach to security based on trust and transparency in the politico-military field, committed to by the participating States, and confirmed by the OSCE Istanbul Summit in 1999 and the Astana Summit in 2010,
4. Stressing the continuing need for enhanced efforts to settle existing conflicts in the OSCE area in a peaceful and negotiated manner, in full respect of the United Nations Charter and the Helsinki Final Act, and refraining from the threat or use of force, as called for at the Astana Summit Meeting held in 2010,
5. Welcoming the Declaration on furthering the Helsinki +40 process adopted at the Ministerial Council in December 2013 in Kyiv, which reaffirmed the efforts by all participating States to provide strong and continuous political impetus to advancing the work towards realizing the vision of a security community and reaffirmed the commitment by all participating States to the concept of comprehensive, co-operative, equal and indivisible security,
6. Stressing the importance of continuing the ongoing negotiations to update and modernize the Vienna Document on Confidence- and Security-Building Measures in order to increase openness, transparency and predictability in the military sphere, and referring to the resolutions of the Parliamentary Assembly of the OSCE underlining the need to proceed with this work,
7. Noting the OSCE's significant input in non-proliferation efforts to implement United Nations Security Council resolution 1540,
8. Expressing grave concern about the situation in Ukraine, and emphasizing the role of the OSCE in engaging all parties in a constructive dialogue, monitoring and supporting the implementation

- of all OSCE principles and commitments on the ground, preventing further escalation of the crisis and promoting a diplomatic process towards a peaceful resolution to the crisis,
9. Expressing concern about the deficit of democratic political institutions and lack of democratic progress in the Republic of Belarus,
 10. Recalling the need to increase the representation of women throughout the OSCE, particularly in the politico-military dimension,
 11. Welcoming efforts by the OSCE participating States and the Secretariat to hold bilateral and multilateral negotiations in order to resolve conflicts that threaten the security of the OSCE region,

The OSCE Parliamentary Assembly:

12. Stresses the importance of adapting the arrangements for conventional arms control and confidence- and security-building measures to today's politico-military reality, building upon the existing foundation of the Treaty on Conventional Armed Forces in Europe, the Treaty on Open Skies and the Vienna Document as well as the Code of Conduct on Politico-Military Aspects of Security;
13. Notes the military escalation in the Arctic region in recent years and the substantial progress made in strengthening Arctic co-operation;
14. Calls for strong commitment to the Vienna Document, adopted in 1990 and updated several times, which is one of the most important politically binding documents of the politico-military dimension of the OSCE, building upon the 1975 Helsinki Final Act's provisions for early notification of military exercises that involve a certain number of military personnel;
15. Supports the requests made by a number of participating States on three occasions in April 2014 to activate the risk reduction mechanism under paragraph 16 of the Vienna Document to dispel serious security concerns caused by the significant military activities of the Russian Federation along the State border with Ukraine, and strongly encourages the Russian Federation to engage in a dialogue within the framework of the Joint FSC-PC meetings and to co-operate in a responsible manner and in good faith on the basis of its OSCE politico-military commitments;
16. Stresses the high relevance of fundamental principles and norms of international law and human rights law, as enshrined in the Code of Conduct on Politico-Military Aspects of Security, which should govern inter-State relations as well as politico-military conduct within States, notably the democratic oversight of armed and security forces, in efforts to achieve greater transparency and trust within and beyond the OSCE area;
17. Expresses its support for the next Annual Implementation Discussion on updating and modernizing the Vienna Document on Confidence- and Security-Building Measures to take place in July 2014 with a view to increasing the predictability, openness and transparency in the exchange of information annually on their armed forces concerning the military organisation by increasing opportunities for verification activity, strengthening risk reduction mechanisms, and enlarging the scope of confidence and security-building measures;
18. Recalls the need to consider the more than 20 VD Plus proposals when updating the Vienna Document, covering the expansion of information exchange on military matters, the notification for military exercises, maritime arms control procedures, monitoring of rapid deployment forces and large force transfers, and the improvement of the effectiveness of inspections and evaluation visits;
19. Encourages the signing of new bilateral agreements and the strengthening of existing ones on additional confidence-building measures in the spirit of Chapter X of the Vienna Document, which will help to improve predictability, transparency and stability at the regional and subregional levels;

20. Acknowledges the vital role of military inspections under the Vienna Document, which serve to build confidence and allow for rapid observation of military activities of concern in the OSCE region;
21. Encourages participating States to adopt an appropriate legislative basis for the democratic control of the armed forces, in accordance with the principles of constitutionality, legality and accountability, including to ensure that armed forces are not used against civilians and welcomes the recent amendments made by Georgia to strengthen the oversight power of the Parliament of Georgia over the armed forces of Georgia and the signing of co-operation memorandums between the Defence and Security Committee of the Parliament of Georgia and civil society organizations working in the area of defence and security;
22. Stresses the need to balance between new threats, like cyber warfare and terrorism, and the prospect of conventional military operations, when updating and developing the Vienna Document, noting that, since the adoption of the Treaty on Conventional Armed Forces in Europe, the number of units of Treaty-Limited Equipment has been reduced by more than 110,000, indicating the importance of traditional arms control mechanisms;
23. Welcomes the adoption of the “Initial set of OSCE confidence-building measures to reduce the risks of conflict stemming from the use of information and communication technologies” and supports the work of the Informal Working Group established pursuant to Permanent Council Decision No. 1039;
24. Acknowledges the need to take into account the development of technology and tactics when updating current treaties, reflecting the increasing emphasis on brigade-level operations and the need for a comprehensive assessment of military capabilities and the development of indicators that focus on quality and performance rather than quantity alone;
25. Stresses the high significance of the Arms Trade Treaty (ATT) adopted by the UN General Assembly in April 2013 in global efforts in the field of arms control to achieve a security community, and encourages OSCE participating States to proceed with its ratification so that the ATT can enter into force soon;
26. Also stresses the importance of OSCE documents on small arms and light weapons (SALW) and stockpiles of conventional ammunition, and the complementary decisions of the OSCE Forum for Security Co-operation, in the fight against the illicit trade in SALW and conventional ammunition, and calls on the participating States to ensure the effective implementation of these documents with a view to combating the illicit trade in SALW and conventional ammunition;
27. Supports the activities of the OSCE in assisting with the collection and destruction of conventional ammunition as well as improving the control and security of their stockpiles, and suggests that the participating States should continue to turn to the OSCE for assistance on questions relating to SALW and conventional ammunition;
28. Calls for measures limiting, prohibiting and controlling the illegal trade of small arms and light weapons (SALW), including their diversion to non-State actors in conflict areas, as well as the uncontrolled circulation and misuse of these arms in non-conflict situations, which pose multiple threats to societies and contribute to numerous casualties every year, including among civilians;
29. Calls upon participating States to observe their international commitments and to further strengthen OSCE norms and activities in the field of SALW and Stockpiles of Conventional Ammunition (SCA), and stresses the essential role of parliaments and the OSCE Parliamentary Assembly in promoting subregional, regional and international co-operation on achieving these goals;
30. Calls for an updated assessment on whether current rules of warfare are up-to-date when taking into account new weapons systems that have been deployed in the past few years;
31. Reconfirms that addressing protracted conflicts in the OSCE area and seeking to achieve progress towards their resolution in a peaceful and negotiated manner, within agreed frameworks, while fully respecting the United Nations Charter, the Helsinki Final Act and international law, is a priority for the Organization;

32. Acknowledges the role of women in the prevention and resolution of conflicts, and urges compliance with United Nations Security Council resolution 1325, which aims to increase equal participation of women including full involvement in all efforts for the maintenance and promotion of peace and security;
33. Also acknowledges that the geopolitical situation in different parts of the OSCE area varies widely and that any action taken by the OSCE with the goal of increasing security should accurately take into account local conditions and specific situations in order to find long-term solutions that can be agreed upon by all parties;
34. Urges parliamentarians to support women's public and political involvement by raising public awareness of the importance of gender equality and establishing political networks to encourage women's leadership in the OSCE;
35. Acknowledges the role and participation of local and regional authorities in the lasting settlement of conflicts and post-conflict rehabilitation scenarios;
36. Calls on the Russian Federation to fulfil the commitments entered into under the 12 August 2008 ceasefire agreement to de-occupy the Georgian territory and to respect the fundamental principles of international law;
37. Welcomes the active engagement of the Swiss OSCE Chairmanship in the crisis in and around Ukraine and the deployment of the Special Monitoring Mission to Ukraine as well as the activities of the OSCE executive structures and other relevant international actors operating in Ukraine with the aim of reducing tensions, fostering stability and promoting national dialogue; 5
38. Calls for the creation, on the platform of the OSCE Parliamentary Assembly, of an interparliamentary liaison group on Ukraine in order to de-escalate the situation on the ground and support the country out of the crisis;
39. Underlines the respect for the principles of the inviolability of frontiers and territorial integrity, peaceful settlement of disputes, equal rights and self-determination of peoples, as stated in the Helsinki Final Act and calls on the Russian Federation to reverse the annexation of the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, Ukraine;
40. Calls for a strong and better regulated legal framework for national referendums to avoid their misuse, taking into account national constitutions and relevant international standards;
41. Reaffirms the right of citizens of participating States to hold referendums under their national legislation and in conformity with international standards;
42. Urges participating States to closely monitor the military presence in the Arctic region, be aware of the potential security and environmental risk that it constitutes and continue to strive for a zone of peace and stability in the Arctic;
43. Expresses its support for the ongoing process of peaceful integration in Europe, which includes co-operation in transnational organisations, increased freedom of movement for people and goods and strengthening economic ties which will increase stability and security in Europe and beyond;
44. Reaffirms the need to continue to work towards a solution to the crisis in Syria, where violence and human rights abuses continue amidst a humanitarian crisis and manifestations of international terrorism, and strongly urges all parties to commit to a peaceful resolution of the crisis and the establishment of a truly democratic state where the rights and security of all ethnic and religious groups are protected equally;
45. Calls upon OSCE participating States to prevent the use of their territories by terrorist and fundamentalist groups for cross-border attacks against civilian populations, including religious and ethnic minorities in Syria;
46. Welcomes the approaching 40th anniversary of the Helsinki Final Act and the opportunity to strengthen the role of the OSCE in increasing security, openness and transparency and moving forward in the Helsinki +40 process;
47. Calls for the creation of a new system of arbitration within the OSCE Parliamentary Assembly in order to enhance co-operation and to prevent situations where participating States have different interpretations of the meaning and detail of current documents.

CHAPTER II

ECONOMIC AFFAIRS, SCIENCE, TECHNOLOGY AND ENVIRONMENT

48. Welcoming the OSCE's Helsinki +40 process as an opportunity to reinforce, as well as update, OSCE commitments, particularly in the economic and environmental dimension,
49. Recognizing the importance of water, energy and food issues, and their significant implications for security and stability within States as well as across borders,
50. Mindful of the role that the OSCE has to play in promoting the rational use of, and in establishing synergies between, water, energy and food resources from a stability and security perspective,
51. Commending the OSCE for its work in facilitating the negotiations between participating States on bilateral agreements on water resource management,
52. Concerned by the challenges that States face in ensuring that food and water are available to their citizens,
53. Recalling the massive devastation brought to the Philippines by Typhoon Haiyan, which offered a tragic reminder of how critical the global climate change situation is,
54. Noting the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC)'s report released on 26 September 2013, in which IPCC scientists concluded with a 95 per cent certainty that humans are the dominant cause of global warming and that atmospheric carbon dioxide is higher than it has been for at least 800,000 years,
55. Reiterating the need to reduce greenhouse gas emissions and to adapt to a changing climate,
56. Pointing out that greenhouse gas emissions vary considerably in different food production systems, with emissions much higher in meat and dairy production,
57. Noting that changing climatic conditions will affect crop growth and livestock performance, the availability of water, fisheries and aquaculture yields, mountains, forests, biodiversity, the number of natural disasters and the functioning of ecosystems throughout the OSCE region,
58. Regretting the lack of progress on key issues of reducing CO₂ emissions and financial help for countries most affected by climate change at the 19th Conference of the Parties (COP 19) of the United Nations Framework Convention on Climate Change,
59. Noting the importance of the transition to the use of new and renewable energy sources and advanced environmentally clean "green" technologies in order to address more effectively the challenges posed by environmental pollution and climate change,
60. Restating the OSCE PA Istanbul Declaration's recognition that environmental challenges such as climate change require world leaders to make compromises at the international level, and in this regard the Helsinki +40 process can serve as a powerful inspiration for co-operation,
61. Commending progress in the OSCE's work relating to good governance, and stressing the need, in the context of Helsinki +40, for the political momentum gained by the adoption of the Dublin Ministerial Council's Declaration on Strengthening Good Governance and Combating Corruption, Money-Laundering and the Financing of Terrorism, to be further enhanced and to be reflected in the participating States' implementation of their relevant commitments,
62. Recalling that the main cause of the ongoing economic recession was the poor governance of national and international financial institutions,
63. Recognizing the adverse effects of growing inequality in developed economies resulting from the global financial crisis and unilateral austerity policies, and stressing the urgent need for States to uphold social cohesion while striving to achieve sustainable growth,
64. Stressing the importance of women's economic empowerment,
65. Recognizing that governments, international and financial institutions should be encouraged to support the sustainable development in mountainous regions, as they are most vulnerable to climate change, which leads to an increase in the number of natural disasters, melting glaciers and a reduction of water resources, which in turn lead to increased tension in the cross-border use of water resources,

66. Noting the potential that investment in science and technology plays in promoting economic growth for nations and improved employment and living standards for individuals,
67. Aware that economic and environmental migration can provide opportunities for people to improve their lives while building the economies of countries that receive them, but that unplanned and excessive population movements can cause tension and adversely affect the provision of public services,
68. Noting that water scarcity and food insecurity in the Middle East and North Africa (MENA) region, combined with demographic pressures, high unemployment and poverty, constitute major sources of existing and/or potential tensions with a multiplying impact on the various security challenges within and beyond this region,
69. Pointing out that economic migration, particularly from North Africa, has placed a great burden on Southern European States and has also resulted in the tragic loss of a large number of lives, as vessels used for this activity are often unseaworthy,
70. Recognizing that trade is often disrupted by man-made and natural disasters and that borders need to be secure, robust and resilient to enable trade to continue during periods of heightened threats and alerts,
71. Asserting that providing all persons with disabilities with equal opportunities and expanded access to life in society, as advanced by the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities as well as existing OSCE commitments will contribute to the economic self-sufficiency of such persons, economic growth in the participating States and economic co-operation between them,
72. Noting that the full potential of women is still not fully utilized in the economy, and stressing the potential benefits it would bring for women's independence as well as for the economic development of participating States,
73. Stressing the essential role that trade unions play in representation, negotiation and resolution,

The OSCE Parliamentary Assembly:

74. Calls for nations to ensure that trade unions can operate in a supportive legal context to ensure that they play a full part in promoting prosperity;
75. Calls on the OSCE Co-ordinator for Economic and Environmental Affairs to establish a co-operative mechanism or centre in the OSCE region to serve as a clearing house for best practices in counter-corruption and to facilitate exchanges to promote good governance;
76. Urges the OSCE to work with Southern European countries and our partners in North Africa to protect migrants and provide facilities for them after their arrival in Europe;
77. Urges participating States to ensure the legal recognition of women's property rights;
78. Calls upon OSCE participating States to adopt regulations that limit risk-based speculation and enable financial bodies to provide capital for investment to stimulate national economies through improvements in infrastructure and long-term projects;
79. Stresses the urgent need for modest recovery to be reflected in curbing unemployment, particularly among young people, by means of dynamic and comprehensive job-generating policies, which should aim at further developing infrastructure and investments in pro-growth sectors, encouraging entrepreneurs, knowledge and innovation, boosting domestic demand and providing adequate training to facilitate the transition from education to the labour market;
80. Calls upon participating States to provide greater support to small and medium-sized enterprises (SMEs) by means of a more business-friendly environment that promotes entrepreneurship, innovation and employment, reduces regulatory and administrative obstacles and facilitates SMEs' networking and access to domestic and global markets, and stresses the need to ensure that SMEs' central role and prospects for realizing their full potential in the global economy are appropriately reflected in States' growth policies;

81. Urges participating States to encourage young people to pursue careers in agriculture, for example by facilitating transnational courses in agricultural science;
82. Calls for more research on crop and animal production, investments in science and technology and the adoption of fiscal policies that encourage private companies to invest in research and development;
83. Urges the OSCE to help co-ordinate national governments in moving away from budget cuts into solid investments to provide a foundation for the sound improvement of the global economy;
84. Encourages the OSCE to facilitate technology and knowledge transfers with a view towards improving the way people produce and consume, as well as promoting best practices in agricultural and fisheries production;
85. Endorses a multidimensional approach to food and water security, including all those areas of science and technology that can have a valuable impact;
86. Stresses the need for the OSCE to play an enhanced role in efforts to achieve global energy security, by means of a level playing field across the entire spectrum of energy-related activities, in strict compliance with international law and the rule of law enshrined in the Helsinki Final Act and the Energy Charter Treaty;
87. Calls on the OSCE participating States to improve and develop the practice of treatment, recycling and reuse of water resources;
88. Expresses concern over the use of certain types of energy extraction, particularly hydraulic fracturing or “fracking”, that are known to have an adverse effect on water supplies;
89. Strongly urges the OSCE participating States to strengthen co-ordination actions aimed at early warning of natural disasters in mountain ecosystems with the help of technical, biological and organizational measures;
90. Endorses inter-State scientific and technical co-operation, including innovative programmes of the OSCE participating States aimed at ensuring the sustainable development of mountain ecosystems;
91. Calls on the OSCE and its participating States to reduce waste by increasing the efficiency of the production, processing, transport and storage of products and to educate consumers on how to reduce waste through smarter purchasing choices;
92. Encourages the OSCE and its participating States to work on migration management to increase the benefits of migration while reducing its potential negative implications;
93. Calls upon OSCE participating States to continue to work towards a new universal climate agreement so that it appears on the table at the next UN climate change conference in Peru, ahead of final agreement in Paris, in 2015;
94. Calls for the OSCE field operations to receive all the funding they need in order to carry out their vital work in the economic and environmental dimension, especially in mountainous countries, which are the ones most vulnerable to climate change;
95. Urges those participating States that have not already done so to sign, ratify and implement the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities and to implement their existing OSCE commitments to ensure the protection of the rights of such persons, especially with regard to the promotion of services and training as well as favourable conditions for participating in competitive integrated employment and access to public buildings and services, housing, transport, and cultural and recreational activities;
96. Encourages intensified efforts to prohibit discrimination against disabled persons in employment and the workplace;
97. Reiterates the central importance of the economic and environmental dimension in the Helsinki +40 process;
98. Calls on European Union Member States to engage further in migration management and to ensure that the contribution and burden of migrants on the European continent is shared equally among Member States;

99. Urges the participating States to continue working for women's opportunities to become financially independent and have their own income and to support possibilities for women to start new businesses.

CHAPTER III DEMOCRACY, HUMAN RIGHTS AND HUMANITARIAN QUESTIONS

100. Welcoming the OSCE's Helsinki +40 process as an opportunity to review the implementation of Human Dimension Commitments, including the regress in whole regions of the OSCE with regard to human rights and fundamental freedoms, such as freedom of assembly, freedom of the media, freedom of expression, democratic commitments, the rule of law, equality and non-discrimination,
101. Recalling that the 1975 Helsinki Final Act addressed issues such as the peaceful settlement of disputes, refraining from the threat or use of force, respect for human rights and fundamental freedoms, including the freedom of thought, conscience, religion or belief, for all without distinction as to race, sex, language or religion, as well as other key human security commitments,
102. Stressing the crucial significance of upholding the universality, indivisibility and interdependence of human rights in efforts to achieve a security community,
103. Deeply concerned that the OSCE's field operations are continuously reduced in their capacity to monitor and report on human rights issues, in particular in participating States which demonstrate non-compliance with their Human Dimension Commitments,
104. Welcoming the Swiss Chairmanship's pledge in connection with Helsinki +40 to continue reinforcing co-operation with civil society,
105. Recalling the 2013 OSCE PA Istanbul Declaration's call for the OSCE and the OSCE PA to create a civil society board, comprised of representatives of leading NGOs working on OSCE issues,
106. Recalling the reaffirmation, contained in the Istanbul Declaration that the rule of law and the independence of the judiciary should be respected,
107. Recalling the concern expressed in the 2007 OSCE PA Kyiv Declaration regarding the introduction of new legislation in a number of participating States placing further restrictions and constraints on the activities of human rights defenders, in particular by making them subject to unnecessary bureaucratic burdens,
108. Concerned that people have disappeared in Turkmenistan's prisons and that their families have not even been able to find out if they are alive or dead, in some cases for more than a decade,
109. Expressing concern at the rise of nationalistic and xenophobic trends across the political spectrum in the OSCE area, at the impact of socio-economic hardship and at serious shortfalls pertaining to governance, which all exacerbate public indignation and increase citizens' mistrust of and estrangement from national and supranational decision-making centres,
110. Deploring discrimination and hate crimes against migrant workers both East and West of Vienna,
111. Deeply concerned that, 10 years after the Berlin Declaration, which set out concrete measures to combat anti-Semitism, attacks targeting Jews and their property as well as Jewish religious, educational and communal institutions continue,
112. Expressing deep concern that restrictive migration policies in an increasing number of countries in the OSCE area often circumvent and/or violate international human rights standards, show insufficient solidarity and burden-sharing and hinder global efforts to elaborate a comprehensive and effective migration management strategy,

The OSCE Parliamentary Assembly:

113. Endorses the adoption by the Parliamentary Assembly of the Council of Europe of a resolution confirming the definition of political prisoners;

114. Calls on OSCE participating States to ensure, through the effective implementation of and, if necessary, reform of national legislation, dignity and security for all asylum seekers and migrant workers;
115. Reiterates its call for the safe and dignified return of all internally displaced persons to their places of living, ensuring access to international humanitarian aid when needed, with the goal of gradual rapprochement of the societies of Georgia and Abkhazia, Georgia, and South Ossetia, Georgia;
116. Strongly condemns any act of hate crime against any migrant, and calls on participating States to ensure that such crimes are fully investigated and victims protected, regardless of their legal status in the host country, be it East or West of Vienna;
117. Calls on the participating States to participate robustly in the commemoration of the tenth anniversary of the Berlin Declaration with a focus on improving implementation of OSCE commitments to combat anti-Semitism, including the collection and reporting of data on hate crimes and the promotion of education about the tragedy of the Holocaust;
118. Reaffirms the Berlin Declaration in its unequivocal condemnation of all manifestations of anti-Semitism and its unambiguous statement that international developments or political issues, including those in Israel or elsewhere in the Middle East, never justify anti-Semitism;
119. Commends the pioneering anti-trafficking work of the OSCE to date, and stresses the need for stronger cross-dimensional, inclusive and outreaching victims-based action in order to effectively address traffickers' complex modus operandi and the increasing varieties of this threat, including child sexual and/or labour trafficking and organ trafficking, by strengthening national anti-trafficking legislation and further promoting awareness, networking and co-operation at all levels and with civil society;
120. Encourages all participating States to follow Ukraine's example in multi-lateral co-operation in hosting the OSCE Special Monitoring Mission as an important tool to monitor and report on human rights in a participating State;
121. Reiterates its call on all the OSCE participating States to comply fully with their commitments regarding human rights, fundamental freedoms, democracy and the rule of law;
122. Calls upon the authorities of Ukraine to carry out a fact-based, comprehensive and open investigation, with the participation of human rights organizations, of all fatalities during the recent events in Ukraine, in particular the tragedy that took place in Odessa on 2 May 2014;
123. Stresses the need to step up efforts, at the level of participating States and the OSCE, to effectively address persisting violence and discrimination against women across the OSCE area and further promote women's participation in political and public life and decision-making, in accordance with the relevant recommendations made at the 2013 OSCE Human Dimension Implementation Meeting, including the early adoption of an OSCE Action Plan on Women, Peace and Security and of an addendum to the 2004 Gender Action Plan for the Promotion of Gender Equality;
124. Also stresses the need for participating States to work towards improved access to health services for all, without discrimination;
125. Emphasizes that the OSCE should reduce its reliance on the consensus rule, and further develop such human rights protection tools such as the Moscow Mechanism, to inter alia monitor gross human rights violations;
126. Strongly encourages participating States to benefit from the Helsinki +40 process to promote the Human Dimension values at the core of the Helsinki Final Act;
127. Strongly urges participating States to co-operate with international institutions like the OSCE, to help ensure that, in the future, there will be no political prisoners in the OSCE area;
128. Urges all OSCE participating States to encourage the reform of INTERPOL to avoid the political use of Red Notices, which are currently being used in some countries to round up political opponents instead of for legitimate law enforcement purposes;
129. Encourages participating States to develop baseline data and indicators in order to monitor national implementation of the 2004 OSCE Action Plan for the Promotion of Gender Equality;

130. Calls on participating States to improve their legislation, administrative procedures and policies in the sphere of economic and social rights and to implement them in such a way that ensures they are effectively enforced;
131. Stresses the crucial role of parliaments in ensuring States' strict compliance with international human rights standards, in their efforts to frame comprehensive and effective migration management and integration policies, with a view to maximizing the benefits of legal migration, in accordance with labour market needs, and curbing illegal migration;
132. Calls on participating States to ensure access to justice for all those detained, and to ensure that people are not detained indefinitely, under arduous conditions and without adequate legal counsel, and to consider establishing a special rapporteur on cases of indefinite detention or lack of rule of law in the OSCE area;
133. Expresses concern at the misuse of administrative procedures and legislation to detain, imprison, intimidate or otherwise silence human rights defenders and critics in numerous OSCE participating States, including Azerbaijan, Belarus, Kazakhstan and the Russian Federation;
134. Asks the Government of Turkmenistan to provide information on the health and whereabouts of, and access to, persons who have disappeared in Turkmenistan's prisons, including former Foreign Ministers Boris Shikmuradov and Batyr Berdiev;
135. Encourages all participating States to avoid the expulsion, return (non-refoulement) and extradition of migrants and asylum seekers to States where there is a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights, or substantial grounds for believing that they would be in danger of being subjected to torture or ill-treatment;
136. Strongly urges the Republic of Belarus immediately to release and rehabilitate all political prisoners;
137. Repeats its call for the Ministerial Council to adopt full, effective, and long-term mandates for OSCE field operations;
138. Strongly urges the Permanent Council to re-open the Field Missions in Belarus and Georgia, and to return the monitoring and reporting mandates to the status of the OSCE field operations in Azerbaijan and Ukraine, and to open an OSCE field mission in Mongolia;
139. Expresses deep concern at the situation of Mr. Anar Mammadli, an Azerbaijani civil society representative and human rights defender, who was recently sentenced to prison in a court case with clear political overtones, and urges the competent Azerbaijani authorities to seek ways to restore justice for Mr. Mammadli, enabling him and other citizens who have been victims of politicized court cases to continue their work defending human rights and the rule of law;
140. Urges the Government of Azerbaijan to once again let the OSCE open an office in Baku, and also urges the Government of Azerbaijan to upgrade the mandate of the Project Co-ordinator in Baku.

**RESOLUTION ON
CLEAR, GROSS AND UNCORRECTED VIOLATIONS OF HELSINKI
PRINCIPLES BY THE RUSSIAN FEDERATION**

1. Noting that the Russian Federation is a participating State of the Organization for Security and Co-operation in Europe and has therefore committed itself to respect the Principles guiding relations between participating States as contained in the Helsinki Final Act,
2. Recalling that those principles include 1) Sovereign equality, respect for the rights inherent in sovereignty; 2) Refraining from the threat or use of force; 3) Inviolability of frontiers; 4) Territorial integrity of States; 5) Peaceful settlement of disputes; 6) Non-intervention in internal affairs; 7) Respect for human rights and fundamental freedoms; 8) Equal rights and self-determination of peoples; 9) Co-operation among States; and 10) Fulfilment in good faith of obligations under international law,

3. Recalling also that the Russian Federation is a signatory, along with the United States of America and the United Kingdom, of the December 1994 Budapest Memorandum on Security Assurances, which was made in connection with Ukraine's accession to the Treaty on Non-Proliferation of Nuclear Weapons,
4. Concluding that the Russian Federation has, since February 2014, violated every one of the ten Helsinki principles in its relations with Ukraine, some in a clear, gross and thus far uncorrected manner, and is in violation with the commitments it undertook in the Budapest Memorandum, as well as other international obligations,
5. Emphasizing in particular that the 16 March 2014 referendum in Crimea was held in clear violation of the Constitution of Ukraine and the Constitution of Crimea as an autonomous republic within Ukraine, and was further conducted in an environment that could not be considered remotely free and fair,
6. Expressing concern that the Russian Federation continues to violate its international commitments in order to make similarly illegitimate claims in the eastern part of Ukraine, as it has done, and threatens to continue to do, in regard to other participating States,
7. Asserting that improved democratic practices regarding free and fair elections, adherence to the rule of law and respect for human rights and fundamental freedoms in the Russian Federation would benefit the citizens of that State but also contribute significantly to stability and confidence among its neighbours, as well as enhance security and co-operation among all the participating States,
8. Noting the particular vulnerability of Crimean Tatars, Roma, Jews and other minority groups, along with those Ukrainian citizens opposed to the actions undertaken or supported by the Russian Federation, to attacks, harassment and intimidation by Russian-supported separatist forces,
9. Welcoming the efforts and initiatives of the OSCE to develop a presence in Ukraine, including Crimea, that would support de-escalation of the current situation and monitor and encourage respect for the Helsinki principles, including the human rights and fundamental freedoms of all Ukrainian citizens, as well as the work of the OSCE High Commissioner on National Minorities, the OSCE Representative on Freedom of the Media, and the Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR),

The OSCE Parliamentary Assembly:

10. Condemns the clear, gross and uncorrected violation of the Helsinki principles by the Russian Federation with respect to Ukraine, including the particularly egregious violation of that country's sovereignty and territorial integrity;
11. Condemns the occupation of the territory of Ukraine;
12. Considers these actions, which include military aggression as well as various forms of coercion designed to subordinate the rights inherent in Ukraine's sovereignty to the Russian Federation's own interests, to have been unprovoked, and to be based on completely unfounded premises and pretexts;
13. Expresses unequivocal support for the sovereignty, political independence, unity and territorial integrity of Ukraine as defined by the country's Constitution and within its internationally recognized borders;
14. Affirms the right of Ukraine and all participating States to belong, or not to belong, to international organizations, to be or not to be a party to bilateral or multilateral treaties including the right to be or not to be a party to treaties of alliance, or to neutrality;
15. Views the 16 March 2014 referendum in Crimea as an illegitimate and illegal act, the results of which have no validity whatsoever;
16. Calls upon all participating States to refuse to recognize the forced annexation of Crimea by the Russian Federation;

17. Also calls upon all participating States further to support and adhere to mutually agreed and fully justified international responses to this crisis;
18. Deplores the armed intervention by forces under the control of the Russian Federation in Ukraine, and the human rights violations that they continue to cause;
19. Calls on the Russian Federation to end its intervention in Ukraine and to bring itself into compliance with the Helsinki principles in its relations with Ukraine and with all other participating States;
20. Demands that the Russian Federation desist from its provocative military overflights of the Nordic-Baltic region, immediately withdraw its military forces from the borders of the Baltic States and cease its subversive activities within the ethnic Russian populations of Estonia, Latvia and Lithuania;
21. Supports continued efforts and initiatives of the OSCE to respond to this crisis, and calls on all OSCE states to provide both resources and political support and to allow the OSCE to work unhindered throughout Ukraine, including Crimea;
22. Urges the Russian Federation to contribute to regional stability and confidence, generally enhance security and co-operation by engaging its civil society and all political forces in a discussion leading to liberalization of its restrictive laws, policies and practices regarding freedom of the media, freedom of speech, and freedom of assembly and association, and abide by its other commitments as a participating State of the OSCE;
23. Encourages Ukraine to remain committed to OSCE norms regarding the building of democratic institutions, adherence to the rule of law and respect for human rights and fundamental freedoms of all its citizens;
24. Exhorts the Russian Federation to fully utilize the expertise and assistance of the OSCE and its institutions, including the Parliamentary Assembly, to enact meaningful improvements in its electoral laws and practices;
25. Congratulates the people of Ukraine and commends the authorities of that country for successfully holding presidential elections on 25 May 2014 which were conducted largely in line with international commitments and characterized by a high voter turnout despite a challenging political, economic and, in particular, security environment;
26. Expresses a continued willingness to provide the substantial assistance to Ukraine in these and other matters at this critical time.

RESOLUTION ON THE DEVELOPMENT OF MEDIATION CAPACITY IN THE OSCE AREA

1. Referring to the UN Charter according to which, inter alia, all Member States shall refrain in their international relations, from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations, the Helsinki Final Act and all OSCE norms, principles and commitments,
2. Referring to the close partnership between the OSCE and the UN, including the role of the OSCE under Chapter VIII of the UN Charter as a regional organization for the maintenance of international peace and security, acting with the consent of parties to a particular dispute or conflict, as well as the signing of the Framework Agreement for Co-operation and Co-ordination between the United Nations Secretariat and the CSCE in 1993,
3. Welcoming the closer co-operation between all OSCE institutions and the United Nations, the European Union and the Council of Europe in their efforts to bring stability by addressing specific severe political crisis situations in participating States,
4. Recognizing the historical role of the OSCE in early warning, conflict prevention and resolution, crisis management and post-conflict rehabilitation,
5. Referring to the UNGA Resolutions 65/283 of 22 June 2011 and 66/291 of 13 September 2012 on strengthening the role of mediation in the peaceful settlement of disputes, conflict prevention and resolution,

6. Referring to OSCE Ministerial Council Decision No. 3/11 on the Conflict Cycle, where, inter alia, the Secretary General was tasked with preparing a proposal on how to make better use of the possible contributions of the OSCE Parliamentary Assembly in developing a more effective response to emerging crisis and conflict situations,
7. Stressing the importance of mediation activities in peacebuilding and recovery processes, in particular in preventing post-conflict countries from relapsing into conflict,

The Parliamentary Assembly of the OSCE:

8. Supports the priority of the Swiss OSCE Chairmanship to enhance mediation capabilities within the OSCE, and welcomes the initiative of the Swiss Chairmanship to establish an OSCE Friends of Mediation Group, which was spearheaded by Turkey and Finland;
9. Urges the Swiss Chairmanship and the OSCE executive structures to make better use of the OSCE Parliamentary Assembly in the work of the Friends of Mediation Group and to involve the OSCE PA in activities pertaining to the prevention of future crisis situations and rapid reactions once such situations are evolving;
10. Recommends the development of a civilian and reaction capability that could be deployed in times of crisis to supplement the work of the field operations, and that could assist in assessing the situation and the needs, and make policy recommendations to the OSCE executive bodies for future action;
11. Welcomes efforts to implement UNSCR 1325 on women as active agents in peace and security by ensuring increased representation of women at all levels in conflict resolution and peace processes;
12. Proposes the establishment of an ad hoc contact group on mediation in the OSCE Parliamentary Assembly for co-operation with the relevant OSCE executives.

RESOLUTION ON REGIONAL CO-OPERATION IN SOUTH EAST EUROPE

1. Praising the progress achieved by the South East European countries towards sustaining regional co-operation and shared interests, and strongly supporting the collective goal of integration of Bosnia and Herzegovina, the former Yugoslav Republic of Macedonia, Montenegro, Serbia and Albania into the European Union,
2. Recalling the Thessaloniki Summit of 2003, whereby the European Union reiterated its unequivocal support for the European perspective of the Western Balkan countries,
3. Appreciating Croatia's accession to the European Union as the 28th Member State on 1 July 2013 as well the accession-related progress made by other countries aspiring to become Member States,
4. Welcoming the advances made by the South East European countries in fostering regional co-operation and reconciliation as well as the historic agreement reached by Belgrade and Pristina on 19 April 2013,
5. Expressing full support for the work of the South-East European Co-operation Process (SEECP) and appreciating the initiatives undertaken on the occasion of the Annual Meetings of the Speakers of Parliaments of the SEECP,
6. Welcoming other regional parliamentary initiatives and conferences, such as the Cetinje Parliamentary Forum which regularly brings together Members of Parliament in order to achieve closer parliamentary co-operation,
7. Praising the work of the Regional Cooperation Council (RCC) as an all-inclusive platform for overall regional co-operation in South East Europe, including parliamentary co-operation and emphasizing the role of the RCC in the process of co-ordinating and monitoring the implementation of the South East Europe 2020 Strategy,

8. Welcoming the role of the Parliamentary Assembly of the South-East European Co-operation Process, which met for the first time in May 2014 after years of preparation, as an important catalyst in enhancing parliamentary co-operation among parliaments of the South-East European Cooperation Process, as well as to serve as a focal point for co-operation with the Parliamentary Assembly of the OSCE and other parliamentary assemblies and international and regional organizations,
9. Reaffirming the OSCE's continued commitment to the Western Balkans, also reflected by the share of its Unified Budget dedicated to the region as well as the valuable support provided by its field operations,
10. Noting the 2014 Swiss Chairmanship's priority of reconciliation and co-operation in the Western Balkans, including through the appointment of a Special Representative of the Chairperson-in-Office to support regional co-operation in the Western Balkans as well as the normalization of relations between Belgrade and Pristina,
11. Attaching great importance to the OSCE's substantial expertise, including that of its field operations, and its support for the reform processes which are also preconditions for the European Union's enlargement policy and a means to retain momentum behind reform and regional co-operation,
12. Recalling the OSCE PA's commitment to serving as a platform for inter-parliamentary dialogue and co-operation in the region, including through its Special Representative on South East Europe,
13. Praising the economic progress achieved by the countries of the region, despite their economic interdependence with countries affected by the global financial and economic challenges,
14. Welcoming the consolidated trend of peaceful transitions in governments, demonstrating general progress in fulfilling the OSCE's election-related commitments,
15. Noting that issues pertinent to war crimes, missing persons, and refugees as well as the protection of minorities remain challenges on the path towards regional reconciliation and co-operation,
16. Underscoring that the rule of law, independence of the judiciary, and the fight against corruption and organized crime are issues of particular concern to the OSCE and the European Union,
17. Praising the South East European countries for developing regionally-owned initiatives in the fields of economic development, cross-border co-operation, arms control, law enforcement, and risk disaster management,

The OSCE Parliamentary Assembly:

18. Encourages participating States to support the countries of the region in their efforts to consolidate the overall positive developments witnessed over the past year;
19. Criticizes the periodic recurrence of episodes demonstrating unconstructive prejudices both within and towards the region;
20. Urges those participating States that are already members of the European Union, NATO or both to respond quickly, positively and consistently when Western Balkan countries aspiring to membership make sufficient progress in their reform efforts and satisfy the criteria for moving to the next step in the integration process;
21. Calls upon the European Union, in particular, to avoid creating artificial obstacles along the accession track;
22. Encourages the countries of the region to continue to engage in regional co-operation processes and fostering good neighbourly relations;
23. Supports domestic and regional activities and efforts aimed at safeguarding the principle of the rule of law, including the independence of the judiciary, as well as enhancing freedom of the media and the fight against corruption and organized crime;

24. Offers its co-operation on outstanding issues pertinent to war crimes, missing persons, refugees and the protection of minorities including Roma;
25. Looks forward to a continuation of a genuine and constructive dialogue between Belgrade and Pristina on the basis of the landmark agreement reached on 19 April 2013;
26. Reaffirms the need to address potential bilateral disputes in accordance with international law and established principles, including through the formulation and implementation of legally binding agreements, and offers its mediation wherever necessary and appropriate;
27. Welcomes the increasing contribution of parliamentarians, officials and citizens of the Western Balkan countries to security and co-operation not only in South East Europe but throughout the OSCE region, including the sharing of experience and expertise with post-conflict recovery and democratic development;
28. Encourages the region to continue to make the best use of the OSCE, including the Chairperson-in-Office's Special Representative for the Western Balkans as well as the Parliamentary Assembly and its Special Representative on South East Europe and its field operations, as valuable tools to support the region's ambitions and reform processes;
29. Commends the overall good co-operation with the field operations and pledges to retain the same level and quality of co-operation.

RESOLUTION ON THE FIGHT AGAINST TERRORISM

1. Recognizing the leading role played by the United Nations in international efforts to combat terrorism,
2. Supporting the norms, principles and obligations adopted in the framework of the OSCE, starting with the Helsinki Final Act and including the OSCE Bucharest Plan of Action for Combating Terrorism (2001), the OSCE Charter on Preventing and Combating Terrorism (2002), the Ministerial Statement on Supporting the United Nations Global Counter-Terrorism Strategy (2007), Ministerial Decision No. 10/08 on Further Promoting the OSCE's Action in Countering Terrorism, the OSCE Consolidated Framework for the Fight against Terrorism (2012) and other OSCE documents in this area,
3. Reaffirming the OSCE Strategy to Address Threats to Security and Stability in the Twenty-First Century (2003), in which terrorism is termed one of the most important causes of instability in the security environment,
4. Having regard to the Astana Commemorative Declaration (2010), in which Heads of State and Government of the OSCE participating States committed themselves to achieving greater unity of purpose and action in facing new and emerging transnational threats, as well as Ministerial Decision No. 2/09 on Further OSCE Efforts to Address Transnational Threats and Challenges to Security and Stability,
5. Noting in particular the concept adopted by the OSCE of comprehensive, co-operative, equal and indivisible security and its topicality in the context of the fight against terrorism,
6. Reiterating its unequivocal condemnation of terrorism in all its forms and manifestations as well as its categorical rejection of the identification of terrorism with any race, ethnicity, nationality or religion,
7. Underscoring the need for all measures taken to combat terrorism to comply with the principle of the rule of law and the obligations of international law, including international human rights law, refugee law and humanitarian law,
8. Expressing support for a resumption of the United Nations negotiation process on the elaboration of a comprehensive convention on international terrorism,
9. Also expressing concern at the growing threats of terrorism and a radicalization of public opinion in connection with the return of foreign terrorist combatants to their homes from areas of armed conflict,

10. Also expressing concern at the growing threats of terrorism and a radicalization of public opinion in connection with the upsurge of ultra-nationalist and neo-Nazi movements and their involvement in the removal of lawful authorities in the participating States of the OSCE,
11. Also expressing concern about the growing tendency to use information and telecommunication technologies, including the Internet and social media, for terrorist purposes, including incitement and financing of terrorism and the recruitment of terrorists,

The OSCE Parliamentary Assembly:

12. Declares its determination to combat terrorism, the most serious threat to international peace and security;
13. Calls on the OSCE participating States to bring their national anti-terrorism legislation into line with their international obligations in this area, in accordance with United Nations Security Council resolutions on combating terrorism, comprehensive terrorism conventions and protocols, the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and, where appropriate, the protocols thereto;
14. Calls on the OSCE participating States to promote co-operation with a view to preventing, suppressing, investigating and punishing acts of terrorism, including through the implementation of comprehensive terrorism conventions and protocols thereto, as well as United Nations resolutions and OSCE obligations concerning the fight against terrorism;
15. Recommends that the OSCE participating States should consider the possibility of taking additional measures to intensify OSCE efforts to combat the threats of terrorism and a radicalization of public opinion in connection with the return of foreign terrorist combatants to their homes from areas of armed conflict as well as the upsurge of ultra-nationalist and neo-Nazi movements;
16. Calls on the OSCE participating States to continue to take all necessary measures to prevent the use of information and communication technologies for terrorist purposes, including the incitement, planning, preparation, financing or commission of terrorist acts, while ensuring that those measures are in line with national legislation, international law and the political obligations entered into previously in the framework of the OSCE;
17. Calls for a strengthening of the role of the OSCE in combating terrorism, in accordance with and on the basis of decisions adopted by the Ministerial Council, the Permanent Council and the Forum for Security Co-operation in a wide variety of areas of relevance to the fight against terrorism;
18. Calls on the OSCE participating States to continue the practice of convening annual OSCE conferences on the fight against terrorism, ensuring that they are properly funded from the OSCE's overall budget;
19. Calls on the OSCE participating States to devote the next such conference to the issue of combating the threats of terrorism and a radicalization of public opinion in connection with the upsurge of ultra-nationalist and neo-Nazi movements.

RESOLUTION ON THE OSCE'S FURTHER ENGAGEMENT WITH AFGHANISTAN

1. Guided by the OSCE's comprehensive concept of common, inclusive, co-operative and indivisible security, and its multidimensional approach thereto, as well as its previous Ministerial Council Decisions on Afghanistan,
2. Bearing in mind that Afghanistan is an OSCE Partner for Co-operation and shares common borders with OSCE participating States, that new security challenges recognize no borders and thus constitute issues of concern for all participating States, and that therefore efforts towards addressing these challenges in Afghanistan should remain high on the agenda of the Organization,

3. Recognizing the central role of Afghanistan in regional peace and security,
4. Convinced that lasting stability in Afghanistan can only be possible within a regional framework which combines the co-operation efforts of its neighbours with those of the international community,
5. Reaffirming that all OSCE efforts and endeavours towards Afghanistan should be tailored in a way that is consistent with the priorities of the Afghan Government and complements existing national, regional and international initiatives and programmes,
6. Noting that the problems that plague Afghanistan are of a trans-boundary nature, and that the spread of terrorism, organized crime and the production and trafficking of all kinds of narcotics pose veritable threats to the rule of law and to the basic rights and fundamental freedoms of individuals across the OSCE geographical area,
7. Stressing the crucial importance of advancing regional co-operation as an effective means to promote security, stability and economic and social development in Afghanistan,
8. Reaffirming support to the ongoing Afghan-led regional efforts within the framework of the “Istanbul Process on Regional Security and Cooperation for a Secure and Stable Afghanistan”,
9. Emphasizing the importance of full participation of women in the reconstruction, political and economic processes of Afghanistan,
10. Welcoming the holding of the historic presidential and provincial council elections between 5 April and 14 June 2014, reiterating the importance of the elections for the country’s future, and commending the participation of the Afghan people and their determination to cast their votes despite terrorist threats,
11. Applauding the Afghan-led efforts to prepare for and hold these elections and, in that regard, recognizing the crucial role of the Afghan electoral institutions, expressing the importance of their continued efforts in the rest of the election process in ensuring an unequivocal result that is accepted by the entire Afghan people, and commending the valuable assistance provided by the Election Support Team deployed by the OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR),
12. Recognizing the crucial role of the Afghan electoral institutions, as well as the valuable assistance provided by the OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights Election Support Team,
13. Commending the performance of the Afghan National Security Forces (ANSF) in providing the necessary security conditions at the polls,
14. Noting with satisfaction the progress of the transition of lead responsibility for security in Afghanistan from the International Security Assistance Force (ISAF) to the ANSF, and underlining the importance of the continued support of the international community in the sustainment of the ANSF for enduring stability in Afghanistan,
15. Taking note of the positive results of the “Resolution on the Development of OSCE Co-operation with Afghanistan by 2014 and Beyond” which called upon OSCE participating States and other OSCE Partners for Co-operation to strengthen their political dialogue, engagement and consultations with Afghanistan,

The OSCE Parliamentary Assembly:

16. Calls upon the OSCE participating States and Partners for Co-operation to increase their contributions in all three dimensions of the OSCE as well as in cross-dimensional issues to serve the well-being, peace and prosperity of the Afghan people, and for the promotion of OSCE values, standards and commitments, notably through the OSCE Border Management Staff College in Dushanbe, Tajikistan, the OSCE Academy in Bishkek, Kyrgyzstan, and in the training centres of the participating States and Partners for Co-operation;

17. Recommends the adoption and implementation of all necessary measures to ensure effective control of OSCE participating States' borders with Afghanistan;
18. Expresses its conviction to continue to support Afghanistan beyond 2014, through the Decade of Transformation, with a view to expanding and consolidating the achievements of the last 12 years on the ground;
19. Supports regional co-operation between and among law enforcement agencies and non-governmental organizations in combating terrorism and transnational crime and bolstering law enforcement action against the production and trafficking of narcotics originating in Afghanistan;
20. Emphasizes the importance of preventing the production and marketing of substances used in the production process of opiates, and the contribution the international community may bring to efforts to this end, including taking all possible measures to reduce the demand for psychotropic substances;
21. Calls upon the relevant OSCE executive structures, in accordance with their mandates, to develop concrete proposals in the fulfilment of the OSCE's declared support for the implementation of the "counter-narcotics", "counter-terrorism" and "education" Confidence-Building Measures within the framework of the Istanbul Process;
22. Encourages the Government of Afghanistan to further reinforce its already existing efforts to enhance capacity-building activities to the benefit of all Afghan security forces and public employees;
23. Also encourages Afghanistan, OSCE participating States, Partners for Co-operation and OSCE Executive Structures, in line with relevant OSCE decisions and declarations, to ensure that the elimination of discrimination against women, women's participation in all sectors – social, political and economic – of public life, women's empowerment and the protection of women's rights remains a priority on the agenda of engagement across all three dimensions;
24. Urgently recommends all participating States and Partners for Co-operation to continue their humanitarian assistance to Afghanistan through established channels and mechanisms pursuant to Afghan requests in the aftermath of the natural disasters that affected the Jawzjan, Faryab, Sar-i Pul and Badakhshan provinces.

**RESOLUTION ON
PROTECTION AND PROMOTION OF SOCIO-ECONOMIC RIGHTS IN
THE OSCE REGION**

1. Recognizing that the changes which have taken place in recent decades in the socio-economic situation in the OSCE region have not only had a positive effect, but have also contributed to a deepening of socio-economic inequality, the spread of corruption and an increase in unemployment,
2. Stressing that these socio-economic factors are a threat to the stability, security and prosperity of the participating States and the exercise of the economic, social and other rights and freedoms of their citizens, in particular against the background of the financial and economic crisis,
3. Bearing in mind the provisions of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966),
4. Taking into account that not only economic, social and cultural rights but also civil and political rights are universal, indivisible and interdependent and interrelated, as set out in the Vienna Declaration and Programme of Action of the 1993 United Nations World Conference on Human Rights (UN doc. A/CONF.157/23, Part 1, para. 5),
5. Having regard to the obligations of the participating States set out in the OSCE Final Act (1975) to promote and encourage the effective exercise of economic, social and other rights and freedoms,
6. Recalling the obligations under the Document of the Bonn Conference on Economic Co-operation in Europe (1990), in which the participating States expressed the intention to achieve or maintain policies that promote social justice and improve living and working conditions,

7. Noting the provisions of the OSCE Strategy Document for the Economic and Environmental Dimension (2003) concerning co-operation on developing human resources, improving social conditions and ensuring sustainable development,
8. Recognizing that the OSCE, which has the requisite normative and organizational potential, could promote more effective implementation by the participating States of obligations in the socio-economic sphere and could contribute to the development of a dialogue and the strengthening of regional and global co-operation on protecting and promoting socio-economic rights,
9. Recalling the United Nations Millennium Declaration, which formulated development goals directed at eradicating poverty and hunger, improving health, reducing maternal and child mortality, achieving gender equality, ensuring basic education for all, protecting the environment, providing access to drinking water and sanitation, and promoting partnerships,
10. Bearing in mind the co-operation between the OSCE and the United Nations Economic Commission for Europe on the basis of the Memorandum of Understanding signed in 2004, pursuant to which a thorough and comprehensive examination shall be conducted of economic, environmental and social factors that have a direct impact on stability and security in the OSCE region,
11. Noting the contribution of the OSCE Parliamentary Assembly, and in particular the General Committee on Economic Affairs, Science, Technology and the Environment, in examining current socio-economic problems and promoting socio-economic rights in the OSCE region in the framework of the annual sessions of the Assembly and regular economic conferences held under the auspices of the OSCE PA,

The OSCE Parliamentary Assembly:

12. Underscores the fundamental significance of economic and social rights as integral parts of the concept of human rights, as well as the importance of their full realization by all appropriate means;
13. Calls on the OSCE, together with Governments, parliaments, the private sector, civil society and other partners, to contribute to achieving the Millennium Development Goals and to drafting a development agenda for the period following 2015;
14. Calls on participating States to improve their legislation, administrative procedures and policies in the area of economic and social rights and to put them into practice so as to guarantee their effective realization;
15. Calls on the participating States to take specific measures to improve social conditions, including through targeted support for socially vulnerable groups in society, through the prevention of social isolation, and through broader access to basic social services, such as medical care, education, pensions and employment opportunities, and rehabilitation programmes;
16. Supports efforts by the participating States to carry out poverty reduction policies and to ensure sustainable development;
17. Calls on the OSCE, based on its expert potential and the resources of its executive structures, institutions and field missions, to assist participating States on matters relating to the due protection of socio-economic rights;
18. Calls on the OSCE, in line with the Platform for Co-operative Security (1999), to continue to develop and build upon interaction with international institutions and organizations on the subject of the protection of socio-economic rights with a view to contributing to regional and global co-operation and the exchange of experience and best practices in this area;
19. Recommends that, within the framework of an OSCE Parliamentary Assembly initiative, consideration be given to questions relating to the realization and promotion of socio-economic rights in the OSCE region.

**RESOLUTION ON
THE OSCE AT 40 YEARS – A REGION OF TRUST AND MUTUALLY
BENEFICIAL CO-EXISTENCE**

1. Striving with energy and perseverance for peace and human rights,
2. Working without compromise in the interest of healthy and environmentally sound growth for our respective countries,
3. Struggling for good conditions and robust social rights for working people,
4. Expressing deep concern at persisting distortions in the financial system and in the functioning of free market economies resulting from high-risk speculation and inadequate governance, which threaten world stability and security by further widening discrepancies, exacerbating social inequality and fuelling tensions on a national, regional and global scale,
5. Refusing to avert our eyes from the terrible and daily recurring images of desperate refugees along Europe's borders and raising our voices in protest of their treatment,
6. Calling for an OSCE that protects the people/inhabitants of its participating States as parents, as children, as working and as unemployed persons, as seniors, as consumers, as savers and investors, and as citizens,
7. Believing that it now falls upon us, as members of this Parliamentary Assembly, to give our Organization a new direction, and in this regard commending the launch by the OSCE PA of a Helsinki +40 colloquium to be held in June 2015, to mark the 40th anniversary of the Helsinki Final Act,
8. Seeking more transparency, diversity, and intellectual growth in place of secrecy, bureaucracy and elitism,
9. Determined that citizens and their parliaments and not technocrats or financial interests must have the final and decisive word,
10. Believing that we must ensure that the decisions which we make enter into the policies of our own countries and that they give added value to the lives of our peoples – whether as social rights, protection for the environment, or in the form of regional diversity,
11. Seeking for the entire OSCE region a just, democratic social order (the aim of which is prosperity for every person rather than merely wealth for the few) as continued gross inequality can only lead to stresses which damage the social fabric, recognizing that the broader OSCE region includes the Mediterranean Partners for Co-operation, which contributed to the deliberations of the Conference on Security and Co-operation in Europe as non-participating Mediterranean States,
12. Convinced that this can only be achieved through equal educational opportunities for all, fair competition, sound ideas, boldness, and faith in the values upon which our Organization is based and which continue to be the bedrock and safeguard of our common future,
13. Wishing for an OSCE that respects diversity and promotes it wherever possible,
14. Embracing the diversity of culture and language, and of our cities, towns and regions which reflects the cultural richness of the OSCE region which stretches from Vancouver in the west to Vladivostok in the east,
15. Convinced that this diversity represents strength and leads us to experiences that bring us closer and provide us with a panoply of new lessons, offering a wealth of experience upon which to base cosmopolitanism, tolerance and democracy in our societies,
16. Seeking to strengthen co-operation between parliamentarians so that the work of the OSCE PA can be translated into action in our respective national parliaments,
17. Resolved not to abandon the OSCE to radicals and populists who seek to re-erect old battlements and trample democracy,
18. (a) Concerned by unemployment, especially among young persons, which has reached such dramatic levels in many of our countries,

- (b) Remaining firm in our commitment not to fail these people, above all those in the younger generations whose access to education, qualified vocational training and good jobs will determine the futures of our countries,
19. Stressing the need for Helsinki +40 to reflect a strong parliamentary dimension that will add to the relevance, democratic legitimacy and outreach of the process by making best use of the OSCE PA's field experience and substantial role in parliamentary diplomacy in efforts to bridge divergent security perceptions and achieve a security community,

The OSCE Parliamentary Assembly:

20. Calls upon all participating States to actively contribute to the Helsinki +40 colloquium to be held in June 2015 to mark the 40th anniversary of the Helsinki Final Act;
21. Believes that when business activity extends across and beyond national borders, the rights of working people cannot end at the customs house;
22. (a) Asserts that the playing field must be level for labour and capital, for employers and employees throughout the OSCE and seeks to promote market economies in which the focus is on the individual;
- (b) Recognizes this means protecting our citizens from exploitation and abusive working conditions, for there can be no place in any of our countries for wage dumping and the erosion of social rights;
23. Rejects the idea that basic rights are subordinate to market freedoms;
24. Asserts that a unified OSCE social region and economic dynamism are not contradictory but rather that the one predicated the other, particularly as both are preconditions for the aspirations and self-realization of every individual, for lack of opportunity does not motivate but paralyzes and frightens; insecurity does not bring people closer but promotes mistrust and prejudice;
25. Recognizes that a good education from kindergarten through schooling to vocational training and academic qualification is the key to equal opportunity for every individual to make the most of their life;
26. Understands gender equality to be a central interdisciplinary task in all of our countries, for those worst affected by the recent economic crises were women;
27. Posits that our goal must be to advance equality between men and women effectively and definitively by achieving equal pay for equal work and equal job opportunities by bringing more women into leadership positions and by improving the work-family balance for both women and men;
28. Reaffirms the social welfare state as a model which has proven itself successful in many of our countries and which can provide a model in the 21st century for those states that are seeking to strengthen social cohesion, because economic prosperity and social participation are not opposites but rather predicate and reinforce each other;
29. Confirms the commitment of its members to the welfare of senior citizens, as dignity in old age must remain one of our constant concerns, particularly in light of the demographic realities in many of our countries;
30. Explicitly condemns all forms of discrimination, whether because of gender, race, ethnic origin, religion or creed, handicap, age or sexual orientation, because we seek to realize the OSCE region as a space free of discrimination with equal opportunity for all;
31. Calls for ambitious environmental and energy policies reflecting our understanding that protections for climate, environment and nature are not incompatible with commitments to economic growth and jobs but rather complement them, particularly as we seek to promote the growth of alternate energy sources and improvements to energy efficiency;
32. Notes that increased diversification of the energy supply and more innovation in the development of all energy resources can also make energy more affordable to consumers, including families and small businesses;

33. Supports efforts in our countries to improve security and limit armaments, and reiterates our faith in policies of good neighbourliness which promote co-operation and the process of democratic transformation;
34. Reaffirms its commitment to further engage the OSCE Mediterranean Partners for Co-operation in the work of the Parliamentary Assembly in all three dimensions, and takes this opportunity to commend Tunisia on the adoption of its new Constitution;
35. Affirms our commitment to work well with others, not only within the OSCE but also with those States with which we share borders, for we cannot reduce the pressures on our external borders without addressing poverty and the need for widespread and sustainable growth which may also help to alleviate rampant social inequality;
36. Emphasizes its commitment to the continuous hard work which is required to redefine our hopes and aspirations and realize a prosperous future for the OSCE region.

**RESOLUTION ON
FOOD SECURITY, LIMITED WATER RESOURCES AND STABILITY
IN THE OSCE AREA**

1. Underlining that security is indivisible and that, as a result, in the case of food security it represents a global question and that the interests of any State may not be defended to the detriment of another,
2. Noting that the indivisibility of security implies that common values also require a shared effort and a joint commitment to food security, i.e., to the availability of, and populations' access to safe, wholesome food, primarily locally produced,
3. Recognizing that indivisibility means that we are all producers and consumers of food security in the same manner and that it is therefore becoming increasingly necessary to talk not only of security in the OSCE area but also security of the OSCE area in its relationships with third parties,
4. Emphasizing, as a result, the fact that the indivisibility of security must be considered in two contexts: on the one hand, that of violations of international law and fundamental human rights committed by one State against another State and, on the other hand, that of cross-cutting global challenges which confront all OSCE participating States without exception as a result of globalisation, global population growth and the increasing scarcity of natural resources,
5. Also emphasizing the fact that the prevention of conflicts and the peaceful settlement of disputes based on the principles of the Helsinki Final Act of 1975 through dialogue between peoples and governments are also essential to ensuring food security,
6. Underlining that, although the right to food is specifically mentioned in article 25 of the Universal Declaration of Human Rights, it is nevertheless the case that international and local food security is becoming increasingly important and is becoming a factor of political and economic security and stability in the OSCE area,
7. Noting that following the steep increase in the price of staple foods – also due to the speculation on raw materials – which occurred internationally from 2008 onwards, the populations of several countries are no longer able to meet their food requirements, which has caused political problems in some cases,
8. Also noting that given its growth and changing consumption patterns, the world population is significantly increasing the demand for food, while the changing climate and the resulting scarcity of land and water resources make production increasingly difficult,
9. Also noting that the emerging scarcity of resources is inciting private and public investors to acquire vast areas of land and rights to water worldwide, which could lead to a breakdown of social and economic structures in the countries concerned and which increases the risk of food insecurity,

10. Also noting that for some time now we have seen food exporting States unilaterally restricting their exports in order to guarantee the supply to their own population to fight against the lack of food and price increases in the internal market, but at the risk of compromising food security in States dependent on food imports,
11. Recalling that with the resolution entitled “The Food Crisis and Security in the OSCE Area” adopted in the Vilnius Declaration of 2009, OSCE participating States have already made food security a priority of their agenda, demanding greater engagement in the Organization’s three areas of activity which are the prevention of conflicts, co-operation in the fields of economics and of the environment, and human rights, because the right to food must be considered a right inextricably linked to other fundamental human rights and political rights,
12. Also recalling that in the resolution mentioned above, the OSCE Parliamentary Assembly welcomed and approved the Statement of the Madrid High-Level Meeting on Food Security for All which was adopted by 126 countries on 27 January 2009,

The OSCE Parliamentary Assembly:

13. Reiterates that ensuring local and international food security is a major challenge which will become yet more important for security inside and outside the OSCE area;
14. Emphasizes the fact that it is necessary to recognize the principle of food sovereignty as a necessary prerequisite for international and local food security;
15. Underlines emphatically that water resources, which are set to decrease, play a key role in guaranteeing food security and that the struggle to allocate these resources presents an enormous risk of conflict of which the OSCE must take greater account in its future efforts;
16. Asks that it be family farms, the services of which are highlighted in the 2014 International Year of Family Farming, which continue to guarantee the sustainable supply of food to the world’s growing population and that policy should create the general conditions required for this important task;
17. Also asks that participating States immediately improve conditions of life and infrastructure in rural areas with sufficient policy and financial measures and, by doing so, consolidate the population of rural regions, agricultural production and the value creation chain in upstream and downstream agricultural sectors;
18. Also asks that participating States immediately strengthen the security of the right to use land and water resources for the benefit of agriculture and rural populations;
19. Underlines the necessity of pursuing, systematically and beyond 2015, the UN’s sustainable development goals to fight against hunger and malnutrition and to strengthen these efforts, particularly in rural regions where the vast majority of people suffering from hunger in the world live;
20. Asks that participating States immediately strengthen, at local and international level, producer organizations and co-operatives which are based on the principles of grass-roots democracy, and involve them in the conception of opportunities for training, outreach and research;
21. Requests greater coherence in the sometimes contradictory strategies of the United Nations and the World Trade Organization on local and international food security.

RESOLUTION ON COMPREHENSIVE IMMIGRATION REFORM

1. Considering that:
 - (a) Dignity and equality are fundamental rights and key principles of both the OSCE and the European Union,
 - (b) Comprehensive immigration reform is essential to achieving strategic objectives in terms of social and economic cohesion,

- (c) Discrimination on the grounds of nationality is detrimental to society as a whole and undermines support for, and confidence in, the value of equality and the rule of law,
 - (d) Equality of opportunity for Mediterranean people and the protection of their human rights are essential to security, peace, stability and sustainable democracy, and hence to economic growth in the OSCE area,
 - (e) International actors like the OSCE and the European Union cannot ignore the humanitarian consequences of the Mediterranean crises,
 - (f) It is still difficult to enter the European Union legally,
 - (g) In the EU, the so-called “Dublin system” should be revised due to the following reasons:
 - i. In EU Regulation No. 604/2013 of 26 June 2013, the innovations are marginal compared to D II (Council Regulation EC No. 343/2003 of 18 February 2003),
 - ii. In particular, the safeguards defined in article 33 are still not enough and do not represent a long-term solution,
 - iii. People receiving international protection almost always remain stuck in the country of first asylum,
 - (h) A new, fair, comprehensive immigration and asylum policy at the European level is necessary to prevent future tragedies in the OSCE area,
2. Taking into account the Geneva Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951, as supplemented by the New York Protocol of 31 January 1967 (“The Geneva Convention”), which ensures that no one is sent back to their country of origin to face persecution, maintaining the principle of “non-refoulement”,
 3. Recalling the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and the Charter of Fundamental Rights of the European Union,
 4. Remembering the 1990 United Nations International Convention on the Protection of the Rights of all Migrants,
 5. Referring to the Stockholm Programme in which the European Council reiterated its commitment to establish a common area of protection and solidarity for those granted international protection in accordance with Article 78 of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU),
 6. Recalling EU Regulation No. 604/2013 which established the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an application for international protection petitioned in one of the Member States by a third-country national or a stateless person,
 7. Having regard for the European Parliament’s Resolution of 23 October 2013 on migratory flows in the Mediterranean, with particular reference to the tragic events off the coast of Lampedusa in October of 2013 (2013/2827 RSP),
 8. Referencing the conclusions of the European Council (19/20 December 2013), Part. IV “Migration Flows”,
 9. Having regard to the European Commission communication entitled “The Global Approach to Migration and Mobility” dated 18.11.2011,
 10. Welcoming the decision to establish the Task Force Mediterranean, set up following the Justice and Home Affairs Council of 7-8 October 2013 in order to identify tools which could be used in a more effective way to keep human tragedies, such as the events that occurred off the coast of Lampedusa, from happening again,
 11. Considering the communication from the European Commission on the work of the Task Force Mediterranean,
 12. Emphasizing that the European Commission has suggested that migrants should be able to apply for asylum in the EU from abroad to discourage them from undertaking often perilous journeys to reach Europe,
 13. Taking into account the fact that women immigrants face much more serious and multiple types of discrimination than men in a myriad of ways, immigration regulations in the OSCE area should take account of the social protection and inclusion of socially vulnerable people, e.g. women, children and young people,

14. Believing that there is a serious need in the OSCE area for renewed efforts to apply the most innovative aspects of national legislation and policy, such as unconditional assistance and projects for social inclusion,
15. Remaining fully committed to working in close collaboration with global and regional partners,
16. Acting in accordance with ordinary legislative procedures,

The OSCE Parliamentary Assembly:

17. Asks the participating States to reinforce dialogue with countries of origin and transit as part of broader OSCE actions on migration;
18. Asks the participating States to call for a comprehensive immigration reform at the national and European level;
19. In particular asks the participating Member States of the EU:
 - (a) To explore new legal channels to safely access the European Union;
 - (b) To commit to a solidarity policy on asylum, so that the burden of responsibility will not fall on those countries whose borders are most exposed;
 - (c) To ensure greater financial compensation for Member States that face the pressure of mass inflows of asylum seekers;
 - (d) To totally revise the so-called “Dublin system” and in particular EU Regulation No. 604/2013 of 26 June 2013;
20. Recommends that, in accordance with the European Commission’s evaluation, immediate measures are taken by means of long-term programmes and initiatives aimed at addressing the root causes of irregular migration working in close co-operation with third countries especially countries of origin and transit;
21. Encourages the further development of co-operation, information exchange and synergies between participating States in the fields of migration and border control ensuring a sustainable return of irregular migrants;
22. Encourages the participating States to promote assistance and to offer fair educational opportunities to the children of immigrants in their territory;
23. Encourages the sponsoring of measures to facilitate the incorporation of legal immigrants in the labour market, as well as promoting more legal mobility opportunities to study and work;
24. Further asks the participating States to establish opportunities for raising awareness about immigration supporting activities that contribute to improving the health and education of immigrants;
25. Further requests that the participating States evaluate the opportunity to establish a permanent Observatory on immigration in the OSCE area;
26. Invites the OSCE institutions to report on progress made in meeting the commitments set out in this resolution.

RESOLUTION ON THE SITUATION OF REFUGEES IN THE OSCE AREA

1. Considering recent events that have revealed the heightening drama suffered by those seeking asylum in the OSCE region,
2. Recognizing the need to alleviate the misery and physical and psychological suffering of those who, seeing themselves forced to leave their countries and sever their family and social ties because of serious events such as armed conflict, natural and environmental disasters, or famine, are seeking asylum,
3. Noting the responsibility of lawmakers in the debate about refugees and the asylum system, both in countries of origin and host countries, and their role in developing appropriate legislative tools,

4. Highlighting the commitments made in the United Nations Charter, the Universal Declaration of Human Rights, the Convention Relating to the Status of Refugees (1951) and the Helsinki Final Act,
5. Considering that the participating States have an obligation to defend and uphold human dignity in all circumstances, even when dealing with illegal migration and asylum seekers,
6. Bearing in mind the historical evolution and growing diversity of situations that have led to requests for asylum, clearly contrasting with the increasingly restrictive interpretations of the concepts of the Convention Relating to the Status of Refugees (1951) adopted by some countries,
7. Mindful of the fact that asylum seekers often find themselves forced to live in inhumane conditions – especially in poorer host countries or where the economic crisis has created living conditions that are tending to worsen – because their right to work is either not recognised or is impeded, a situation that makes them particularly vulnerable to exploitation,
8. Stressing the importance of providing asylum seekers information on their rights and duties and the legal provisions of the country in which they are seeking hospitality, and the need to constantly strive to improve procedures and conditions of access to various official bodies in order to avoid situations of discrimination and abuse by any agent,
9. Aware of the need for victims of human trafficking to have adequate time to recover from trauma and to have a reflection delay and temporary or, where applicable, permanent residence permits, as well as the possibility of obtaining work permits during their stay,
10. Noting that some countries' geographical positions make them easier to reach, which leads to imbalances that can result in saturation of the capacity to integrate those seeking asylum,
11. Bearing in mind the importance of ensuring a balance between all the countries in the OSCE area in the reception effort,
12. Mindful of the need to constantly monitor and combat all types of discrimination of which refugees are or may be victims, and to ensure their access on equal terms with nationals of the host country to work, health, education and social protection,
13. Aware of the usefulness of the OSCE and its Parliamentary Assembly as a place for dialogue, co-operation and the reconciliation of policies designed to foster the peace, security and development of the entire region, as well as acknowledging the importance of continuous concerted efforts, dialogue and co-operation with other international bodies, including the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organization, the International Committee of the Red Cross and national and international NGOs,
14. Mindful of the importance of dialogue and the reconciliation of positions intended to foster the development and implementation of a common policy line with regard to the admission, granting of asylum to, and integration of refugees,

The OSCE Parliamentary Assembly:

15. Invites OSCE participating States, mindful of the commitments already made under the European Union, to develop a common policy on receiving refugees, particularly with regard to admission, reception conditions, procedures and funding;
16. Urges OSCE participating States to negotiate between themselves agreements and procedures for:
 - (a) a more equitable sharing of the flow of refugees who have been or are to be admitted, also taking into account criteria such as geographical or cultural proximity to the country of origin and the population density of the destination country, to ensure the best prospects of life for all, including the population of host countries;
 - (b) allowing the possibility of asylum seekers or refugees returning to their homeland as soon as possible, in safe conditions, taking precautions against any act of persecution or discrimination, safeguarding respect for their fundamental rights and ensuring optimal conditions for economic, social and cultural integration;

17. Calls on OSCE participating States to intensify efforts to combat human trafficking and to strengthen international co-operation in this area, specifically between national police forces;
18. Urges OSCE participating States to adopt specific legislation with regard to family reunification measures, particularly with regard to the spouse, or similar, and minor children, to allow a stable and complete integration with access to education, vocational training, employment, health and social security;
19. Calls on OSCE participating States to strengthen co-operation with key stakeholders in the field of migration and asylum, in particular the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organization, the International Committee of the Red Cross and national and international NGOs and to provide unhindered international humanitarian access;
20. Urges the fast-track recognition of refugee status to ensure the recognition of their rights so that, once the emergency that gave rise to the process is remedied, they have fast access to their places of origin and their traditional way of life;
21. Encourages the adoption of necessary measures to secure conditions for the survival and social integration of refugees, specifically regarding access to employment, housing, health, education and social assistance;
22. Reaffirms the obligation to respect the principle of non-refoulement and urges the development of legislation and the promotion of education and training programmes for border officials to prevent abuse;
23. Calls on participating States to develop mechanisms to ensure efficient access by those seeking asylum to information about their rights and duties, and the legal provisions of the country in which they are seeking hospitality;
24. Asks participating States to work towards the continuous improvement of procedures and conditions for access to various official bodies and the transparency of decisions so as to avoid situations of discrimination and abuse;
25. Urges participating States to establish appropriate legal frameworks to combat and prevent intolerance, racism and xenophobia, and to develop public awareness campaigns;
26. Calls on participating States to implement protocols designed to protect the most vulnerable groups among refugees – unaccompanied children, women and the elderly – and to develop strategies to combat sexual and gender-based violence;
27. Urges participating States to strengthen the fight against and punishment of the crime of human trafficking and to develop holistic policies for the protection of victims of human trafficking, including a delay for reflection and temporary or, where applicable, permanent residence permits with the possibility of obtaining work permits;
28. Underlines the responsibility of States to protect their citizens and, in this context, to protect and assimilate internally displaced persons;
29. Urges participating States to adopt a plan to manage borders in the event of humanitarian crises involving population movements in search of refuge and protection, which must cover:
 - (a) Pre-established protocols and early warning mechanisms for rapid intervention to facilitate the processes of mass entry;
 - (b) Referencing of possible sites to install camps, taking into account the issues related to defence against potential attacks from the country of origin;
 - (c) Special training of border personnel to be mobilized in such crisis situations;
 - (d) Specific protocols for the entry of unaccompanied minors;
 - (e) Information and awareness actions for neighbouring populations with particular emphasis on local authorities;
 - (f) Implementation of confidence-building measures to prevent conflicts with neighbouring States which would tend to increase the flow of refugees or internally displaced persons;

30. Urges participating States to forestall the militarization by direct and personal treatment of refugees, which ideally should be the responsibility of specialist NGOs and civilian personnel of the host country;
31. Calls on OSCE participating States to pursue sound and effective policies geared to institution building with other States, taking advantage of the OSCE and its three dimensions, and its experience on the ground, to promote their economic, social and political development and so prevent unregulated flows of refugees.

RESOLUTION ON PROTECTION OF CULTURAL PROPERTY IN THE OSCE AREA

1. Reaffirming that all activities related to cultural property should be in full conformity with the purposes and principles of the UN Charter, in particular the principles of sovereign equality and territorial integrity of States,
2. Recalling the principles on the protection of cultural heritage in the event of armed conflict established in the 1899 and 1907 Hague Conventions and, in particular, Articles 27 and 56 of the Regulations of the 1907 Fourth Hague Convention as well as other relevant international instruments,
3. Reiterating the UNESCO Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage, the 1954 Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict and its protocols,
4. Reaffirming that one of the fundamental principles of the Preamble of the 1954 Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict provides that damage to cultural property belonging to any people whatsoever means damage to the cultural heritage of all mankind, since each people makes its contribution to the culture of the world,
5. Reiterating the relevant provision on protection of cultural property of the Helsinki Final Act of 1975, which encourages the participating States to implement joint projects for conserving, restoring and showing to their advantage works of art, historical and archaeological monuments and sites of cultural interest,
6. Emphasizing the Kyiv Ministerial Council Decision 3/13 on Freedom of Thought, Conscience, Religion or Belief which calls on participating States to adopt policies to promote respect for and protection of places of worship and religious sites, religious monuments, cemeteries and shrines against vandalism and destruction,
7. Recalling paragraph 12 of the Document of the Cracow Symposium on the Cultural Heritage of the CSCE Participating States of 1991, which states, “The complete and lasting documentation of sites, structures, cultural landscapes, objects and cultural systems, including historical, religious and cultural monuments ... is one of the most important legacies to the cultural heritage that can be provided for future generations”,
8. Reiterating paragraph 31 of the Cracow Document which emphasizes, “The participating States will strive to preserve and protect those monuments and sites of remembrance, including most notably extermination camps, and the related archives, which are themselves testimonials to tragic experiences in their common past”,
9. Mindful that cultural heritage is an important component of the cultural identity of communities, groups and individuals and of social cohesion, and its intentional destruction may therefore have adverse consequences for human dignity and human rights,
10. Expressing serious concern at the systematic destruction and pillaging of cultural and religious monuments and artefacts, often used as a tool to serve geopolitical goals in conflict situations and in areas inaccessible to their lawful inhabitants, and condemning those who purposefully commit such acts against the cultural heritage of other nations,

The OSCE Parliamentary Assembly:

11. Emphasizes the importance of preserving the status of monuments and sites related to history and culture, wherever they are located, which constitutes an integral part of the overall efforts within the CSCE for the preservation and protection of the common cultural heritage (paragraph 31 of 1991 Cracow Document);
12. Acknowledges that the illicit import, export and transfer of ownership of cultural property is one of the main causes of the impoverishment of the cultural heritage of the countries of origin of such property and that international co-operation constitutes one of the most efficient means of protecting each country's cultural property against all the dangers resulting therefrom;
13. Stresses the importance of addressing trafficking of cultural property and commends the considerable progress achieved within other relevant international organizations, such as UNODC;
14. Stresses the need for greater efforts to be made in the OSCE area to adopt appropriate domestic legislation and agree on common standards, in line with relevant international instruments, that will encourage and facilitate the prompt return of artistic, historical and cultural national treasures to the State owner, and encourages participating States to work in synergy and with other competent international partners in this direction;
15. Reiterates that when involved in an armed conflict, be it of an international or non-international character, including cases of occupation, States should take all appropriate measures to conduct their activities in such a manner as to protect cultural heritage, in conformity with customary international law and the principles and objectives of international agreements and UNESCO recommendations concerning the protection of such heritage during hostilities;
16. Recognizes that the intentional destruction of cultural heritage may be tantamount to advocating and inciting national, racial or religious hatred and thereby violates the fundamental principles of international human rights law;
17. Emphasizes that a participating State that intentionally destroys or intentionally fails to take appropriate measures to prohibit, prevent, stop, and punish any intentional destruction of cultural heritage of great importance, whether or not it is inscribed on a list maintained by UNESCO or another international organization, bears the responsibility for such destruction, to the extent provided for by international law;
18. Requests the participating States to take all appropriate measures, in accordance with international law, including the Second Protocol to the Hague Convention of 1954 for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict, to provide effective criminal sanctions against perpetrators and inciters, as well as administrative sanctions against cultural institutions, professional collectors and web-based auctioneers, involved in acts against cultural property of great importance, whether or not it is inscribed on a list maintained by UNESCO or other international organizations;
19. Invites participating States to introduce in their national legislation provisions prohibiting illicit economic, commercial, research as well as other activities in cultural sites and to encourage public-private partnership aimed at the preservation of cultural property;
20. Encourages the participating States to exchange information on their national policies regarding the preservation and protection of, and measures in addressing illicit acts against, cultural property;
21. Calls upon participating States to provide access to their territories by the international fact-finding missions aimed at verifying the possible destruction of cultural heritage;
22. Requests the OSCE participating States to establish an OSCE mechanism to prohibit and prevent within conflict zones any illicit export, other removal or transfer of ownership of cultural property, or archaeological excavation, any alteration to, or change of use of, cultural property which is intended to conceal or destroy cultural, historical or scientific evidence, any form of theft, pillage or misappropriation of, and any acts of vandalism directed against cultural property.

**RESOLUTION ON
PREVENTION AND PROSECUTION OF CHILD SEX TRAFFICKING**

1. Recalling the resolutions on human trafficking adopted by the OSCE Parliamentary Assembly in St. Petersburg (1999), Brussels (2006), Oslo (2010), Belgrade (2011), Monaco (2012), and Istanbul (2013) as well as efforts by participating States to implement the OSCE Action Plan to Combat Trafficking in Human Beings (2003 and 2005), and all OSCE commitments related to combating human trafficking,
2. Recognizing that according to the International Labour Organization, nearly 21 million people are enslaved at any given time, most of whom are women and children,
3. Alarmed that commercial sexual exploitation, begging, domestic servitude and other forms of forced labour can result in serious lifelong consequences for the physical, psychological, spiritual development and well-being of a child,
4. Expressing deep concern at increasing incidents of child pornography, solicitation for sexual purposes and other forms of sexual abuse and exploitation of children through the use of new technologies and the Internet, and stressing the urgent need to place the fight against these threats at the core of cyber-security-related efforts by the OSCE and participating States,
5. Recognizing that children in institutions/orphanages, children in alternative care, runaway youth, unaccompanied and separated children, children with disabilities, children belonging to national minorities, children without any citizenship, children without birth registration, child asylum-seekers, refugees and IDPs, and children left behind by migrating parents are especially vulnerable to being trafficked and require special care and protection,
6. Aware that child sex tourism, which includes the travel of a person to a foreign destination where he or she engages in commercial sexual activity with a child, is a form of human trafficking,
7. Alarmed by numerous media reports that persons convicted of sex crimes against children in one State are traveling to other States where they sexually exploit children with anonymity and impunity,
8. Aware that the 2013 Addendum to the OSCE Action Plan to Combat Trafficking in Human Beings calls on participating States to develop and implement policies and actions, including law enforcement co-operation between participating States, to prevent the tourism industry from being used for all forms of trafficking in human beings, in particular for sexual exploitation of children,
9. Commending participating States that are working with the travel and tourism industry to prevent child sex tourism and to ensure proper reporting of suspected child sex tourism,
10. Recognizing that effective prevention of child sex tourism can be enhanced by co-ordination and notification between law enforcement of participating States and other destination countries, including destination countries outside the OSCE region, of intended travel by individuals convicted of sex crimes against children,
11. Commending participating States whose laws allow the criminal prosecution of citizens, legal permanent residents, government contractors, and government employees who return to the participating State after sexually exploiting children abroad,
12. Aware that child victims of human trafficking require adequate time to recover from trauma, practical rehabilitative assistance, and, when participating in prosecution, special accommodation in trial procedure to be protected from re-traumatization,

The OSCE Parliamentary Assembly:

13. Calls upon participating States to step up efforts to achieve the universal recognition and consolidation of the civil, economic, social and cultural rights and individual freedoms of children of any status and of their right to effective protection against all forms of violence and exploitation,

- in line with the United Nations Convention on the Rights of the Child and its protocols and other relevant international legal instruments;
14. Also calls on OSCE participating States to ensure that child trafficking victims are not required to participate in the prosecution of their traffickers in order to receive assistance or rehabilitative counselling;
 15. Also calls on OSCE participating States to create special accommodation in trial procedures so that child victims who choose to participate in prosecution of their traffickers are not re-traumatized;
 16. Encourages the OSCE Special Representative and Co-ordinator for Combating Trafficking in Human Beings, with input from the OSCE Strategic Police Matters Unit as appropriate, to call on participating States to share best practices in special accommodation in trial procedure for child victims of human trafficking;
 17. Calls on OSCE participating States which have not already done so to clarify or establish laws that will allow prosecution of citizens and legal permanent residents who participate in child sex tourism or other forms of child trafficking while abroad;
 18. Also calls on OSCE participating States to facilitate appropriate law enforcement co-ordination and notification procedures between participating States, as well as with other destination States, so that States are aware in advance of travel by individuals previously convicted of serious sex crimes against children;
 19. Requests that the OSCE Strategic Police Matters Unit examine ways in which the OSCE can assist participating States upon their request in co-ordination and notification procedures between States such that States are aware in advance of travel by individuals previously convicted of sex crimes against a child;
 20. Urges all participating States to exercise special vigilance and care over children who are particularly vulnerable to human trafficking.

RESOLUTION ON COMBATING TORTURE

1. Supporting governments and civil society in their efforts to promote democracy, human rights and the rule of law,
2. Recalling the absolute nature of the prohibition of torture and other cruel, inhuman or degrading forms of punishment or treatment under international law,
3. Noting with satisfaction that all OSCE participating States have ratified the Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment,
4. Recalling the OSCE commitments under the Concluding Document of the Meeting of the Ministerial Council in Vienna in 1989, the 1990 Paris Charter, the 1991 Moscow Document, the 1994 Budapest Document, the 1999 Istanbul Document and the Concluding Document of the Meeting of the Ministerial Council in Ljubljana in 2005, as well as the Ministerial Declaration on the Occasion of the 25th Anniversary of the Adoption of the Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment in 2009,
5. Welcoming the intention of the Swiss Chairmanship of the OSCE to put prevention of torture at the top of the OSCE's agenda, notably during the Supplementary Human Dimension Meeting on 10-11 April 2014 and during meetings organized with civil society in each OSCE subregion,
6. Taking note of the 2013 Kiev Declaration made by civil society entitled The OSCE Should Make Combating Torture a Priority,
7. Concerned by the persistence of cases of torture and other mistreatment in all OSCE participating States and the incomplete implementation of obligations and commitments regarding the eradication and prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment by these same States,

8. Recalling that States' international obligations and commitments regarding the eradication and prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment apply to all forms of deprivation of liberty,
9. Also recalling that the prevention of torture requires constant and proactive commitment from States and their agents, particularly the police, the army, medical professionals, the judiciary and other public officials,
10. Underlining the importance of the involvement of civil society, of transparency and of platforms for exchange between governments and civil society at national and international level for effective prevention of cases of torture and other mistreatment,

The OSCE Parliamentary Assembly:

11. Requests OSCE participating States to immediately respect the absolute prohibition of torture and other forms of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
12. Calls on OSCE participating States who have not yet done so to ratify the Optional Protocol to the United Nations Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (OPCAT);
13. Urges all OSCE participating States to incorporate in their penal codes sanctions proportional to the gravity of the crime of torture or other mistreatment and with a minimum period of deprivation of liberty, and to fully implement these provisions;
14. Calls on OSCE participating States to guarantee the independent monitoring of detention facilities;
15. Urges all OSCE participating States to respect their obligation to systematically investigate serious human rights violations, including torture or mistreatment, under Article 12 of the United Nations Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment and Article 13 of the European Convention on Human Rights;
16. Also urges the participating States to provide domestic mechanisms for the prevention of torture and other bodies active in the field with the resources necessary for the full attainment of their mandates;
17. Calls on OSCE participating States to recognize the essential role of civil society in combating torture and to guarantee its participation in bodies working for the prevention of torture and other mistreatment;
18. Encourages OSCE bodies to continue and strengthen collaboration and the exchange of information and good practices with the bodies of other regional or global organizations in relation to the prevention of torture and other mistreatment;
19. Invites the Office for Democratic Institutions and Human Rights to develop and consolidate measures for the prevention of torture and other mistreatment, particularly assistance to participating States, and to consider drafting guidelines for the prevention of torture in the OSCE area;
20. Encourages the Office for Democratic Institutions and Human Rights to gather data on allegations of torture and other mistreatment across the whole OSCE area and to publish this information;
21. Invites field missions to develop and consolidate their measures for the prevention of torture and other mistreatment, particularly help for participating States;
22. Undertakes to continue to monitor the question and to intensify its efforts with a view to completely eradicating torture in the OSCE area.

**RESOLUTION ON
THE DEMOCRATIC CONTROL OF THE PUBLIC AND PRIVATE
SECURITY SECTORS**

1. Acknowledging the unique security challenges posed by the use of new information and communication technologies in international terrorism, organized crime and by individuals committing severe criminal acts, as well as the continued possibility of military conflicts,
2. At the same time conscious of the fact that in attempting to combat these activities, the actions of the military, the police and any other public or private security organization, through the use of coercive measures or otherwise, regularly affect the fundamental rights crucial for the preservation of human dignity,
3. Aware that for this reason, particular attention must be paid to establishing and enforcing effective, comprehensive and airtight safeguards against any possible misuse of authority that such activities might entail,
4. Emphasizing that such safeguards require comprehensive and effective parliamentary oversight with transparent judiciary control,
5. Convinced that the fundamental principles of democracy and the rule of law are preserved by legitimately nacceptable potential for abuse,
7. Reaffirming again, as in the 2006 Brussels Declaration and its Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies, and the urgent call in the OSCE Parliamentary Assembly's Washington Declaration of 2005, that the fight against terrorism and transnational organized crime should not be carried out at the expense of human rights,
8. Reflecting the many recommendations passed by the OSCE PA that stress the importance of effective democratic, and in particular parliamentary, control over the public and private security sector,
9. Conscious of the discussion in some international organizations and in the context of modern coalition warfare that the competences of the parliament have a potential to limit the effectiveness of military warfare, leading to worrying calls for an erosion of the existing scope of parliamentary involvement,
10. Reaffirming its readiness to hold seminars together with the OSCE Conflict Prevention Centre on democratic control and civil integration of armed forces as an essential aspect of regional security, as stated in the 2004 Edinburgh Declaration,
11. Commending the accomplishment of the OSCE in developing the Code of Conduct on Politico-Military Aspects of Security and commemorating its 20th anniversary,
12. Resolving to continue the good co-operation with the Swiss Chairmanship, the FSC Co-ordinator on the Code of Conduct and the Conflict Prevention Center, and looking forward to the co-operation, inter alia in the framework of the upcoming PA Autumn Meeting, with the Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces (DCAF),
13. Worried about the role played by militias, special forces, old and new intelligence agencies and former members thereof in several countries that struggle with the consolidation of their democracies,
14. Emphasizing that the need to increase effective democratic oversight of security and intelligence services by making them transparent to parliamentary monitoring, as well as raising public awareness of them, is critical to preserving core values of human rights and freedoms common to all civilized nations,
15. Expressing deep concern about revelations indicating that established mechanisms of control over intelligence communities in countries with long-established democratic systems are insufficient and ineffective, and that these existing systems have – in part – been circumvented in the name of fighting terrorism,

16. Alarmed about instances of indefinite imprisonment of foreign citizens without due process, degrading treatment during interrogations, interception of private communications, informal extraditions to countries likely to employ the death penalty, torture or ill-treatment and detention and harassment on the grounds of political or religious activity, as addressed in the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies,
17. Recognizing that such actions violate the most fundamental human rights and freedoms, and are contrary to the international treaties that form the cornerstone of post-World War II human rights protections,
18. Also recognizing that the nature of communication has fundamentally changed through the proliferation of internet communication technologies, and that this medium – especially in light of measures undertaken in the present efforts to fight terrorism – is particularly vulnerable to surveillance by intelligence agencies that both infringes upon the right to privacy and lacks democratic oversight,
19. Convinced that total surveillance by audio-visual and cyber means of the whole population de facto abolishes the protection of privacy, undermines public and international confidence in the honesty of governments, opens many avenues for misuse and poses a severe threat to effective democratic oversight,
20. Worried that the ongoing expansion of private security companies and the associated creation of private armies and police forces comprising hundreds of thousands of employees is eroding democratic control and the state's monopoly on the use of coercive measures,
21. Repeating the concern voiced in the OSCE PA's 2008 Astana Declaration that the absence of any specific regulatory framework for private military companies and private security companies and the lack of parliamentary oversight of these companies limits the most essential role of parliaments and is contrary to the principles of the Code of Conduct on democratic control of forces,
22. Acknowledging the quintessential role of the judiciary in remedying abuses of competences and misuse of exceptional measures by security and intelligence services, as was expressed in the 2008 Astana Declaration,

The OSCE Parliamentary Assembly:

23. Repeats its assertion in the 1992 Budapest Declaration that elected parliaments must have the ultimate authority and responsibility for the activities of the military forces;
24. Reminds all participating States and their parliaments of their obligation to reinforce existing mechanisms of democratic oversight, to further develop them and to adapt them to the new challenges;
25. Calls upon the OSCE participating States to fully support § 20-25 of the Code of Conduct and to ensure the primacy of the role of civilians in military and defence affairs as well as the democratic control of armed forces, as stated in the OSCE PA's 2000 Bucharest Declaration;
26. Urges participating States and their parliaments not to agree to any limitation of existing mechanisms of parliamentary oversight or decision-making with the intention of making coalition warfare easier, unless the loss of competences by national parliaments is fully compensated by similar competences of parliamentary bodies acting at the multilateral level;
27. Repeats the OSCE PA's call for parliamentarians to address the matter of parliamentary oversight of the European Union's defense capability to ensure its full and effective democratic accountability;
28. Demands that participating States refrain from allowing their security forces to resort to massive intrusion into the privacy of billions of innocent citizens, and ban all security measures taken against non-suspects that intrude into their intimacy and have a potentially intimidating effect, thereby limiting the full enjoyment of fundamental human rights, the trust in the protection of these by democratic authorities and the confidence between the peoples;

29. Expects that participating States and national parliaments devote special attention to the urgent need for improved control over their intelligence services, and thoroughly investigate any evidence of wrongdoing or infringement of fundamental human rights by intelligence agencies;
30. Further expects that, in the course of such investigations, the burden of proof lay with the intelligence agencies to demonstrate both the necessity and legality of their actions;
31. Reiterates the 2006 Brussels Declaration's Resolution calling for parliamentarians to use democratic principles as basic guidelines in striking a balance between the essential secrecy and confidentiality of security and intelligence services' activities and the need for transparency that allows for parliamentary oversight;
32. Stresses again, as in many OSCE PA resolutions, the imperative for respecting fundamental human rights standards in all security and intelligence services' activities, and recalls the importance of the protection of privacy for the preservation of human dignity;
33. Repeats its call for parliamentarians, as in the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies, to address the matter of parliamentary oversight of security and intelligence services as a matter of priority and as a means to ensure respect of fundamental human rights and freedoms, a call that has unfortunately been left unanswered;
34. Emphasizes the need to ensure representation in the special parliamentary oversight bodies of all political parties elected to the national legislator, as stated in the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies;
35. Repeats its request to the OSCE to offer, in close co-operation with the Council of Europe, assistance to national legislators in the region with the drafting of laws regulating competences of security and intelligence services so as to ensure effective democratic oversight over their activities, as in the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies;
36. Encourages the sharing of good practices among national legislators in the region in the field of democratic oversight of security and intelligence services, in accordance with the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies;
37. Urges participating States to protect journalists and their sources who expose threats to human rights and privacy posed by state authorities;
38. Calls on participating States to compensate for the outsourcing of security tasks to private companies by establishing state oversight that is transparent to the citizens, allows for effective parliamentary monitoring, quick and effective judicial recourse, and other means of holding these forces accountable to the government, in line with the OSCE PA's 2008 Astana Declaration;
39. Calls upon participating States to promote the participation of women in parliamentary bodies so that any oversight mechanisms of armed forces and intelligence agencies may benefit from a more comprehensive understanding.

Suomen ETYJ-valtuuskunta
00102 Eduskunta
puh. 09-4321
telefax: 09 - 432 3529
<http://www.eduskunta.fi>

Parliamentary Assembly of the OSCE
International Secretariat
Tordenskjoldsgade 1
1055 Copenhagen K, DK

puh. + 45 33 37 80 40
fax. + 45 33 37 80 30
e-mail: osce@oscepa.dk

<http://www.oscepa.org/>
<http://www.osce.org/>